

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

**TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ ALT
KOMİSYONU**

TUTANAK DERGİSİ

29 Şubat 2012 Çarşamba

TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ ALT KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

29 Şubat 2012 Çarşamba

----0----

K O N U

Sayfa

Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Ormanların Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısı (1/563) (Devam)

1:46

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:15

H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)

1

Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)

1

Madde 4

1:2

Vahap SEÇER

(Mersin)

2:3

Önerge

3

Gerekçe

3

Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)

3, 4:5, 6:7

Vahap SEÇER

(Mersin)

3

Seyfettin YILMAZ

(Adana)

4

Osman KAHVECİ

(Karabük)

4, 7:8

Murat DEMİRÖREN (Milli Emlak Genel Müdürlüğü Daire Başkanı)

5, 7

Ahmet DEMİRTAŞ (TMMOB Temsilcisi)

5:6

Hüseyin Gürel DEMİREL (TMMOB Yürütme Kurulu)

8

Üyesi)		
Önerge		8:9
Gerekçe		9
Vahap SEÇER	(Mersin)	9, 11:12
Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		9
Tunca TOSKAY	(Antalya)	9:10
Osman KAHVECİ	(Karabük)	10, 11
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	10:11
Hüseyin Gürel DEMİREL (TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi)		12
Madde 5		12:13
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	13, 14:15
Vahap SEÇER	(Mersin)	13
Osman KAHVECİ	(Karabük)	13:14, 15
Yaşar DOSTBİL (Tarımsal Kalkınma Vakfı Başkanı)		14
Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		14
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)		14
İKİNCİ OTURUM		16:20
Cafer YÜKSEL (OR-KOOP Genel Başkanı)		16:17
Erkan İSPİRLİ (Orman Mühendisleri Odası Temsilcisi)		17
Ahmet DEMİRTAŞ (TMMOB Temsilcisi)		17
Önerge		17
Gerekçe		17
Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		17:18
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)		18
Vahap SEÇER	(Mersin)	18
Ali AŞLIK	(İzmir)	18:19
Önerge		19
Vahap SEÇER	(Mersin)	19, 20
Osman KAHVECİ	(Karabük)	19:20
Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		20
ÜÇÜNCÜ OTURUM		21:43
Madde 6		21:22
Osman KAHVECİ	(Karabük)	22:23, 27:28, 30:31
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)		23, 24:25
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	23:24, 25
Hikmet KARADUMAN (OR-KOOP Temsilcisi)		25
Yaşar DOSTBİL (Tarımsal Kalkınma Vakfı Başkanı)		25:26
Vahap SEÇER	(Mersin)	26:27
Nusret BAYRAKTAR	(Rize)	29:30
Önerge		31
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)		31:32, 32
Nusret BAYRAKTAR	(Rize)	32
İlhan UMUT (DSİ Hukuk Müşaviri)		32

Mahmut KOCAMEŞE (İSKİ İ. Hukuk Müşaviri)	33
Redaksiyon (Madde 2)	33
Önerge	33
Gerekçe	33
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)	33
Önerge	34
Gerekçe	34
Vahap SEÇER (Mersin)	34, 34:35
Seyfettin YILMAZ (Adana)	34
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)	33, 35
Ahmet DEMİRTAŞ (TMMOB Temsilcisi)	35:36, 38
Türkiye Barolar Birliği Temsilcisi	37
Ali AŞLIK (İzmir)	37
Osman KAHVECİ (Karabük)	37:38
Muharrem İlhan KOÇ (Adalet Bakanlığı Tetkik Hâkimi)	38
Önerge	39
Gerekçe	39
Seyfettin YILMAZ (Adana)	39
Vahap SEÇER (Mersin)	39
Osman KAHVECİ (Karabük)	39:40
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)	40:41
Önerge	41
Gerekçe	41
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)	41, 42
Nusret BAYRAKTAR (Rize)	41:42
Vahap SEÇER (Mersin)	42
Seyfettin YILMAZ (Adana)	42:43
DÖRDÜNCÜ OTURUM	44:46
Önerge	44
Vahap SEÇER (Mersin)	44:45
Önergeler	45
Gerekçeler	45
Vahap SEÇER (Mersin)	45
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)	46
Önerge	46
Gerekçe	46
H. Abdullah KAYA (Milli Emlak Genel Müdürü)	46

Açılma Saati: 10.56

Kapanma Saati: 16.11

29 Şubat 2012 Çarşamba
BİRİNCİ OTURUM
Açılma Saati: 10.56
BAŞKAN: Mehmet ERDOĞAN (Adıyaman)

-----0-----

BAŞKAN – Tarım Komisyonumuzun çok değerli milletvekilleri, değerli milletvekillerimiz, Sayın Müsteşar Yardımcımız, değerli genel müdürlerimiz, değerli bürokratlarımız, sivil toplum kuruluşlarının çok değerli temsilcileri; hoş geldiniz. Alt komisyon toplantımızı açıyoruz, ekseriyetimiz vardır.

4' üncü maddede kalmıştık. 4' üncü maddeden başlayarak devam ediyoruz bugünkü görüşmelerimize.

4 üncü maddeyi okutuyorum...

Bir sözlü öneri var; Tasarının 4' üncü maddesinin kanun yapım tekniği ve konu bütünlüğünün sağlanması amacıyla “Nakil ve Kamulaştırma” başlığı altında bir, iki ve üçüncü fıkralardan oluşmak üzere bir madde “ıslah, imar, ihya ve tescil işlemleri” başlığı altında eski, dört, beş ve altıncı fıkralardan oluşmak üzere bir madde olmak üzere iki ayrı madde olarak düzenlenmesiyle ilgili bir sözlü önerimiz var. Bu konuda, Hükûmet temsilcisi olarak Sayın Müsteşar Yardımcımız, genel müdürlerimiz söyleyeceğiniz bir şey olur mu?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA - Efendim, eğer uygun görülür de olduğu şekliyle yasalarsa daha uygun olur. Çünkü atıflar falan var, fevkalade kaymalar olabilir yani bir bütünlük içerisinde bu şekilde de uygun görülürse daha iyi olur diye düşünüyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Müsteşar yardımcımız buyurun.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Biz de aynı görüşteyiz. Çünkü bu özellikle de bu 4' üncü madde önce tek bir paragraftı sonra iki paragrafa... Yani orman içerisinde kalan, orman köylülerinin desteklenmesi, kalkındırılması ya da orman rejimi bakımından yerinden kaldırılması zorunlu bulunanlarla bu baraj gölet altında ya da mutlak içme suyu baraj havzalarının mutlak koruma alanlarında kalan, askerî yasaklı bölgede kalanları iki paragraf olarak düzenledik. Üçüncü ve dördüncü paragraflar zaten onlarla iç içe, şeyin bütünlüğü bozulabilir endişesindeyiz, beş, altı da aynı evet. Dolayısıyla, aynı şekilde kalması yönünde bizim fikrimiz vardır.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

O zaman sözlü önerimizi geri oluyoruz.

Şimdi, 4' üncü maddeyi okutuyorum:

İKİNCİ BÖLÜM Orman Köyleri Halkının Nakli ve Yerleştirilmesi

Nakil, kamulaştırma, ıslah, imar, ihya ve tescil işlemleri

MADDE 4- (1) Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan ve yerinde kalkındırılmaları mümkün görülmeyen köyler halkının baş- vurusu üzerine veya bulundukları yerlerden orman rejimi bakımından kaldırılmaları zorunlu bulunan köyler halkının resen 2/A alanlarına, bu mümkün olmadığı takdirde diğer yerlere kısmen veya tamamen nakline ve yerleştirilmelerine ilgili bakanlıkların görüşü alınarak Orman ve Su İşleri Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilir. Nakline ve yerleştirilmesine karar verilen bu köylerle ilgili iş ve işlemler Orman Genel Müdürlüğünce yürütülür.

(2) Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerlerden, Orman ve Su İşleri Bakanlığının teklifi üzerine sınırları Bakanlar Kurulunca belirlenen alanlar; baraj veya gölet rezervuar alanları ile içme suyu maksatlı barajların mutlak koruma alanlarında, askerî yasak bölgelerde, deprem veya erozyon ya da heyelan tehlikesi bulunan alanlarda kalmaları sebebiyle bulundukları yerleşim yerlerinden kaldırılmaları zorunlu bulunan Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köy ve mahalle halkının iskânlarının temini için, Bakanlar Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre Orman Genel Müdürlüğünce orman sınırları dışına çıkartılarak tapuda Hazine adına tescil edilir. Bu alanlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığının tasarrufuna geçer. Bu alanlarda 3402 sayılı

Kanunun 22 nci maddesinin kadastro yapılmış olan yerlerin ikinci defa kadastroya tabi tutulamayacağına ilişkin hükmü uygulanmaz. Bu alanların tespiti amacıyla Orman Genel Müdürlüğünce yeteri kadar orman kadastro komisyonu görevlendirilir. Bu tespit sırasında ilan süresi bir hafta, itiraz süresi ise bir ay olarak uygulanır. Bu fıkra kapsamında yapılacak orman kadastro uygulamasındaki işlemlerde bu fıkarda belirtilen süreler uygulanır. Bu fıkra kapsamında nakline ve yerleştirilmesine karar verilen köyler veya mahallelere ait iskân iş ve işlemleri ilgili kamu idaresi ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından müştereken yürütülür.

(3) Nakline ve yerleştirilmesine karar verilen veya bulundukları yerleşim yerlerinden kaldırılmaları zorunlu bulunan Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köy ve mahalle halkına ait olan ve bu köy ve mahalle sınırları içerisinde bulunan taşınmazlardan kamulaştırılması gerekenler, 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümlerine göre ilgili kamu idaresi tarafından kamulaştırılır. Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerince kamulaştırılan taşınmazlar tapuda Hazine adına tescil edilerek Orman Genel Müdürlüğünce Devlet ormanı olarak ağaçlandırmaya uygun alanlar derhal ağaçlandırılır. Diğer kamu idarelerince kamulaştırılan taşınmazlar ise, tapuda kamulaştırmayı yapan idare adına tescil edilir. Tescil edilen bu alanlardan ağaçlandırmaya uygun olanlar ağaçlandırılır. Kamulaştırma işlemlerine yapılan itirazlar iskânla ilgili yapılan işlemleri durdurmaz. Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca yeni iskân edilecek alanda hak sahiplerine verilecek bina arsa ve arazilerin bedellerinin borçlandırılması ve trampasında kullanılması gereken kamulaştırma bedeli; birinci fıkra kapsamında yürütülen iş ve işlemler bakımından Orman Genel Müdürlüğünce, ikinci fıkra kapsamında yürütülen iş ve işlemler bakımından ise ilgili kamu idaresi tarafından Çevre ve Şehircilik Bakanlığının ilgili hesabına aktarılır.

(4) Nakline ve yerleştirilmesine karar verilen veya bulundukları yerleşim yerlerinden kaldırılmaları zorunlu bulunan Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köy ve mahalle halkının yerleştirilmesi amacıyla orman sınırları dışına çıkarılarak Hazine adına tescil edilip Orman Genel Müdürlüğünün tasarrufuna geçen veya Çevre ve Şehircilik Bakanlığının tasarrufuna geçen yerlerin; a) İklim, toprak ve diğer arazi özellikleri değerlendirilerek tarımsal faaliyetlere uygun olup olmadığı, ıslah ve imar edilerek tarımsal faaliyetlere uygun hale dönüştürülüp dönüştürülemeyeceği ile tarım ve tarım dışı amaçlı arazi kullanım planları, arazi ıslahı, imarı ve ihyasına yönelik işlemler ve uygulamalar, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca, b) Yerleşim planları ve uygulamaları (a) bendinde belirtilen arazi kullanım planları dikkate alınarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca, yapılır veya yaptırılır ve onaylanır.

(5) Dördüncü fıkranın (b) bendi uyarınca onaylanan planlara uygun olarak taşınmazların gerekli tescil işlemleri yaptırılmak üzere bu planlar birinci fıkra kapsamına giren alanlar için Orman Genel Müdürlüğüne, ikinci fıkra kapsamına giren alanlar için ilgili kamu idaresine gönderilir. Bu taşınmazlar iskân hizmetlerinde kullanılmak üzere Çevre ve Şehircilik Bakanlığına resen tahsis edilmiş sayılır.

(6) İskân işlemleri bu Kanun ile 19/9/2006 tarihli ve 5543 sayılı İskân Kanunu hükümlerine göre yürütülür.

BAŞKAN – 4' üncü madde üzerinde Hükûmet adına Sayın Müsteşar Yardımcımız açıklamanız olacak mı?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – İsterseniz soru varsa, sorulara göre biz cevap verelim.

BAŞKAN – Tamam olur, o zaman milletvekillerimizden söz talebinde bulunan var mı?

Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Öncelikle hepinize günaydın diyorum.

4' üncü maddenin beşinci fıkrasının son cümlesinde “Bu taşınmazlar iskân hizmetlerinde kullanılmak üzere Çevre ve Şehircilik Bakanlığına resen tahsis edilmiş sayılır.” Burada, bu taşınmazların kimin iskân hizmetine açılacağı muğlâk, bunun netleşmesi lazım. Onun için, bu maddenin beşinci fıkrasıyla ilgili bir önergem olacak. Önergemde “Bu taşınmazların devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köy ve mahalle halkının iskânı amacı dışında kullanılamaz.” İbaresinin eklenmesini bu önergede talep ediyoruz. Buradaki amacımız bu alanların amacı dışında kullanılmamasının ya da kullanılmasının yolunu açmasını

önlemek, yani bu alanların sadece ve sadece orman köylüsünün ya da orman içerisinde yaşayan ya da bitişğinde yaşayan köy ve mahalle halkının iskânı amacıyla kullanılmasını teminat altına almak.

Önergemi sizlere sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/563) esas numaralı tasarinin 4'üncü maddesinin beş numaralı fıkrasının son cümlesinin "Bu taşınmazlar devlet ormanları içinde veya bitişğinde bulunan köy ve mahalle halkının iskânı amacı dışında kullanılamaz." şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Vahap Seçer
Mersin

BAŞKAN – Gerekçe...

Gerekçe: Madde Anayasaya uygun hâle getirilmektedir.

BAŞKAN – Bu konuda Müsteşar Yardımcımız bir açıklamanız olur mu? Katılıyor musunuz?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Zaten bu alanlar orman içi ve bitişği köyler halkına yönelik dördüncü fıkrayla bağlantılı olarak hazırlanmış, bunun dışında farklı kişilere, birimlere iskânla ilgili kullandırılmaya yönelik hiçbir imkân yok zaten. Yani düzenleme Sayın Vekilimizin söylediği hususları karşılıyor.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Vahap Bey, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, burada bir muğlâklık var. Bakın son cümleyi tekrar okuyorum: "Bu taşınmazlar iskân hizmetlerinde kullanılmak üzere." diyor. Herhangi bir çerçevesi çizilmemiş, kimin iskânında? Yani "Çevre ve Şehircilik Bakanlığı bunu istediği gibi, istediği şekilde tasarruf edebilir, istediği tasarrufunda kullanabilir." anlamı çıkıyor burada. Dolayısıyla, bizim, benim önerimde adı geçen ibarenin eklenmesinin ne gibi bir sakıncası var? Yani kanun yapma tekniğine mi aykırı, bu yasaya mı aykırı?

BAŞKAN – Şöyle bir açıklama getireyim: Şimdi, burada, 5'inci maddede de dördüncü fıkranın b bendi uyarınca "onaylanan planlara uygun olarak" derken Sayın Müsteşar Yardımcımızın dediği gibi 4'üncü maddeye bir atıf var zaten. Bu maksatla kullanılacağı ifade ediliyor. Demin bir sözlü önerimiz vardı, bu maddenin ayrı ayrı bir madde olarak yapılmasıyla ilgili. "Anlam bütünlüğünü de bozacak çünkü birbirine atıflar var." diye ifade etmişlerdi. Böyle bir durum var, Müsteşar Yardımcımız katılıyor mu bu anlamda?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – 4'üncü maddenin ayrılmasıyla ilgili mi?

BAŞKAN – Hayır hayır öneriyle ilgili, ben "4'üncü maddeyi ayıralım" demiştim ya siz de "Atıflar var, gerek yok." demiştiniz.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Öneriye katılıyoruz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkanım, burada dördüncü fıkranın b bedine bir atıf var. Dördüncü fıkranın b bendinde yerleşim planları ve uygulamaları a bendinde belirtilen. A bendinde belirtilen de bu arazilerin tarıma uygun olup olmadığı ya da bu konudaki arazi kullanım planlarının Gıda ve Tarım, Hayvancılık Bakanlığına ait olduğuna atıfta bulunuyor. Dolayısıyla, benim söylediğim konu farklı bir konu.

BAŞKAN – "Dördüncü fıkranın b bendi uyarınca" diyor, a bendi değil de b bendi uyarınca diye.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Evet, dördüncü fıkranın b bendinde "yerleşim planları ve uygulamaları a bendinde belirtilen arazi kullanım planları dikkate alınarak" diyor. Şimdi, dördüncü fıkranın a bendinde belirtilen "arazi kullanım planları" dediği bu alanların işte iklim, toprak ve diğer arazi koşulları özellikleri değerlendirilecek, bunların tarım yapmaya müsait olduğu ya da olmadığı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca onaylanacak ya da bu planları yapılacak anlamını taşıyor. Dolayısıyla, benim söylediğim konuyla bunun pek bir alakası yok.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ederim.

Sayın Yılmaz, buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Şimdi, ben şeyi merak ediyorum, şimdi kanun tasarısının 3'üncü maddesinde "Nakline karar verilen devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köylü halkının kısmen veya tamamen yerleştirilmesi Orman Genel Müdürlüğünün tasarrufuna geçer." diyor. Yine 4'üncü maddenin birinci fıkrasında da "Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan ve yerinden kaldırılmaları mümkün görülmeyen köyler halkının da yetkisi Orman Genel Müdürlüğüne geçer." diyor. Yalnız 4'üncü maddenin ikinci fıkrasında bu yetki Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçmiş. Şimdi, burada, bu, 3'üncü maddenin birinci fıkrasıyla 4'üncü maddenin birinci fıkrası ve ikinci fıkrası arasında bir çelişki olduğunu düşünüyoruz. Yani bunun açıklaması nedir? Yani niye Orman Genel Müdürlüğü değil de 3'ün biriyle 4'ün biri "Orman Genel Müdürlüğü" derken, 2'ye, Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçiyor? Bu birbirleriyle çelişki arz ediyor.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Yılmaz.

Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Ben Sayın Vekilimizin daha önce söylediğinin burada şöyle ifade edildiğini okumak istiyorum, zaten bu madde ikinci bölüm orman köylerinin halkının naklî ve yerleştirilmesiyle ilgili. Bunu, bakanlığın başka maksatla kullanabilmesi mümkün değil. Zaten şöyle diyor: "Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köy ve mahalle halkının iskânlarının temini için..." dediği zaman zaten bu, bu endişeleri gideriyor. Yani bu 2A ile orman dışına çıkartılan yerlerin herhangi bir başka maksatla kullanamayacağı bölümün zaten ana başlığı da böyle ve içinde de bunları ifade etmiş ve buralarda da bazı "su havzası, baraj havzası" gibi ifadeler getirdiğinden dolayı, bu endişenin, burada açıklığa kavuştuğunu ve altının çizildiğini ifade etmek istiyorum.

Bir başka, gerçekte eskiden de bu vardı, Seyfettin Beyin de az önce dediği gibi. Ancak, o zaman, bu tipteki yerlerin iskânında Bayındırlık Bakanlığı vardı. Yani Bayındırlık Bakanlığı iskânla ilgili işlemleri hatta iskânla ilgili işlemleri Bayındırlık yapacaktı, onun yerine bugün Çevre ve Şehircilik Bakanlığı geldiği için artık onun görevini eski mevzuatımızda Bayındırlık Bakanlığının üzerine almış olduğu görevi bu Çevre Bakanlığı... Ancak, benim burada...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – 3'ün biriyle, 4'ün birini o zaman nasıl yapacağız? 3'ün biriyle, 4'ün biri de aynı şey.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Belki onu biraz daha netleştirebilirlerdi.

Şimdi, benim tereddüt ettiğim, arkadaşarımdan şunu öğrenmek istiyorum: Şimdi, şöyle sorunlarla karşılaşıyoruz. Şimdi, burada "kısmen veya tamamen" derken yani bir köyün yarısı istedi, yarısı istemedi. Yani bu çok karşımıza çıkıyor, bir köyün bir kısmı istiyor, yani "Biz başka bir yere göçelim." diyor, bir kısmı istemiyordu. Yani, burada "kısmen veya tamamen" derken bir köyü isteyenleri "Biz bir yerden bir yere yaparız ama istemeyenler de yine köylerde kalmaya devam ederler." gibi bir mana mı çıkıyor? Yani "Bir köyün bir kısmı isterse iki aile bir yere taşıyacağız, istemeyen de yine yukarıda kalacak." gibi mi bir mana var? Burada "kısmen veya tamamen" derken bunun bir açıklığa kavuşturulması lazım çünkü bu önemli bir sorun olarak hep uygulamada karşımıza çıkıyor. Köyden 10 kişi "istemiyorum" diyor, 90 kişi istiyor, o zaman ne yapacağız? Yani burada bunun bir açıklığa kavuşturulması lazım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kahveci.

Buyurun, hem Sayın Yılmaz'ın sorusu, hem Sayın Kahveci'nin.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Kahveci'nin belirttiği hususla ilgili olarak fiziki manada biz algılıyoruz. Yani bir köyün farklı, ayrı ayrı yerlerde mahalleleri olabilir. Bir mahalle baraj veya gölet altında kalabilir. O açıdan düşünülmüş.

Az önce Mersin Vekilimizin önergesinde arkadaşlarla tekrar bunu okuduk. Dördüncü fıkraya göre tabii, dördüncü fıkranın d bendine göre burada açıklamalar yapılmış. Ama biraz daha belirgin olması açısından bizce bir ilavesine gerek yok "ama bu taşınmazlar -en son cümleyi okudunuz ya Sayın Vekilim- bu kanun kapsamındaki iskân hizmetlerinde" dersek daha belirginleşmiş oluyor. Biz sizlerin, komisyonun görüşüne bırakıyoruz.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Diğer açıklamayı da ilgili arkadaşımıza, müsaadenizle söz vereyim.

BAŞKAN – Buyurun.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ DAİRE BAŞKANI MURAT DEMİRÖREN - Sayın Başkanım, sayın vekillerim; şimdi efendim, tasarının genelinde 2/A alanları ve 2/B alanları düzenleniyor, malumunuz. 3'üncü maddede bunları biz ayırırken genel anlamda 2/A alanlarının Orman Genel Müdürlüğü'nün tasarrufuna geçmesini öngördük, 2/B alanları ise Maliye Bakanlığının tasarrufuna geçecek. Ama her iki alanlar da yine bu kanun kapsamı içerisinde değerlendirilecek. İşte Orman Genel Müdürlüğü'nün genel olarak tasarrufunda geçen yerlerden iskân hizmeti için kullanılacak olanlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçiyor, onlar tarafından yapılıyor 4'ün birinde ve müteakip maddelerinde düzenlenen. Ama bu iskân hizmetlerinin hepsi bir anda yapılmayacak. Orman Genel Müdürlüğümüz 2/A alanlarının bir kısmını çıkarttıktan sonra rezerve olarak tutacak elinde iskân hizmetlerine başladığı an veya başlanacak olan direkt yerler de Çevre ve Şehircilik Bakanlığının tasarrufuna geçecek, çünkü 2/A alanlarıyla ilgili asıl sorumluluk ve yetki Orman ve Su İşleri Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğümüzün yetkisinde. Sayın Vekilimiz -Kahveci Bey- de belirttiler daha önce 2924 sayılı Kanun'da da yine bu iskân hizmetlerinin eski Bayındırlık ve İskân Bakanlığımız tarafından 2510 sayılı İskân Kanunu hükümlerine göre yürütüleceğine ilişkin düzenleme vardı. Burada yapılan düzenleme de tamamen onun paralelinde olan bir düzenleme. Genel anlamda tasarruf yetkisi 2/A alanlarının Orman Genel Müdürlüğümüze geçiyor ama bunlardan behemehal iskân hizmetlerinde kullanılacak olanlar da Çevre ve Şehircilik Bakanlığımızın tasarrufuna geçmesi gerekiyor ki, onlar bu işlemleri yürütebilsin. Çünkü oradaki yerleşim işlemlerini, diğer planlamaları falan maddede açıklandığı şekilde Çevre ve Şehircilik Bakanlığımız tarafından yürütülecek.

Arz ederim efendim.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – 4'ün birinde de iskân var, 4'ün birinde iskân yok mu?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ DAİRE BAŞKANI MURAT DEMİRÖREN – Efendim, 4'ün birinde de iskân var.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Aynı şey, ne fark eder?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ DAİRE BAŞKANI MURAT DEMİRÖREN – Şimdi, tasarının genel mantığında dediğim gibi 2/A alanlarını öncelikle Orman Genel Müdürlüğü'nün tasarrufuna veriyoruz, onlardan, münhasıran, 4'te sayılanlar da Çevre ve Şehircilik Bakanlığına geçecek diye ayrı ayrı düzenleme yapıyoruz ama şu anda iskân hizmetlerinde kullanılmayacak olan ve 2/A alanı olarak çıkartılmış şehirler öncelikle Orman Genel Müdürlüğümüzün tasarrufuna geçecek. Rezerve olanlar değil, onu öyle belki anlatabiliriz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Bence, bu yasa tasarısının özü tam da bu 4'üncü maddede gizli. Ben geçen toplantıda belirtmiştim, 2/A gerçekten 21 küsur milyon hektarlık orman alanlarımızı talan edebilecek bir yasa maddesi, Anayasa maddesi, doğru olan bu Anayasa maddesinin Anayasa'dan ve 6831'den çıkarılması. Geçen toplantıda söyledik: Türkiye'deki orman köylüleri başka bir yere taşınmak istemiyorlar, istemezler. Ormancılıkta deneyimi olan birçok arkadaşımız bunu bilir zaten. Hele hele günümüzde bu olanaklar tümden ortadan kalktı. Onun için Anayasa'dan kaldırılmasında yarar var.

Şimdi, bunun ikinci bölümüne geçiyorum bugünkü 4'üncü maddeyle ilgili bölümüne: “Orman olarak bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmemek” Bir orman parçasında değerli arkadaşlarım “bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görmemek” demek ne demektir? Özellikle Sayın Müsteşar Yardımcımızın bunu açıklamasını bekliyorum. Tam tersine de tarım alanlarında kullanılması amaçlanacak. Bu, tümüyle bilime aykırı, bilimsel verilere aykırı ve sanıyorum pek de düşünülmenden konulmuş bir madde. Bu, daha da kötü kullanılacağını gösteriyor, şöyle gösteriyor: Bakın, Anayasa'da “orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmemek, tam tersine tarım alanlarında kullanılmak” deniyor fakat bununla ilgili hiçbir araştırmayı, hiçbir veriyi öngörmüyor. 4'üncü maddede göreceksiniz, orman olarak muhafazada yarar görmeden çıkaracaksınız ve 4'üncü maddenin dördüncü fıkrasının a bendinde de bu yerlerle ilgili çalışmayı

öngörüyor. Yani bir yeri önce orman dışına çıkaracaksınız, orman olarak muhafazada yarar görmeyeceksiniz, daha sonra da burayla ilgili araştırma yapacaksınız, iklim, toprak ve diğer özellikleri değerlendirilerek tarımsal faaliyetlere uygun olup olmadığını daha sonradan araştıracaksınız. Yani böyle bir uygulama olabilir mi? Önce bu araştırmaları yaparsınız, daha sonra bunlar elverişliyse, bu koşullar varsa orayı çıkarabilirsiniz. Bu biraz daha mantıklı olabilir kendi içinde tutarlı olabilir. Onun için, burada, önce orman olarak muhafazada yarar görmeden dışarı çıkarma anlayışı var temel olarak, ondan sonra da buralarla ilgili araştırma yapılacak, değerlendirme yapılacak. Hatta hatta, bundan sonra 5'inci maddede göreceğiz, 5'inci maddenin üçüncü fıkrasında diyor ki, buralarda çalışmalar yapılacak, şöyle yapılacak, böyle yapılacak, eğer bunlara uygun değilse burayı tekrar Orman Genel Müdürlüğü tarafından resen iptal edilecek, uygun değilse burası tekrar ormana hazine adına tescil edilecekmiş. Yani ormanlarımız gerçekten çocuk oyuncağına dönüştürülecek bu uygulamayla. Bir kere, "orman olarak muhafazada yarar görülüyor" diye çıkaracaksınız ki burada çok önemli bir ölçüt olmalı bence kim çıkaracak, nasıl çıkaracak? Orman olarak muhafazada yarar görmeyen, diyelim ki ormancılık eğitimi almış ormancılar verebildi. Peki, tarıma uygun olup olmadığına kim karar verecek? Yine mi ormancılar karar verecek? Yok böyle bir araştırma. Türkiye ormanlarının toprak yapısı, ekolojik koşulları belirlenmiş midir hepsi? Belirlenmemiştir. Dolayısıyla, burada subjektif, sadece ormancıların, orman kadastro komisyonlarının büyük olasılıkla, karar vereceği bir çalışmayla orman dışına çıkarılacak, tarıma uygun olup olmadıkları sonradan araştırılacak, hatta hiç bunlara, yerleştirmeye ve tarıma uygun olmayanlar da tekrar ormana geri verilecekmiş. Bu, kendi içinde tutarlı olmayan, ne bileyim, biz hele bir dışarı çıkaralım gerisi kolay anlayışıyla yaklaşıldığını gösteriyor.

Yine ayrıca benim üzerinde durmak istediğim bir şey, 4'üncü maddede üç tane tasarrufa geçme durumu var: Bir, 2/A ile dışarı çıkarılan yerler 4'ün birinde "Orman Genel Müdürlüğü" demiş, kesin. Peki, 4'ün ikisinde "Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tasarrufuna geçer." diyor, "Hazine adına tescil edilir, bu alanlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığının tasarrufuna geçer." diyor. Bu nasıl olacak? Şimdi, aynı yerlere ilişkin hem Şehircilik Bakanlığı hem Orman Genel Müdürlüğü. Geçiyorum aynı maddenin -4'üncü maddenin- dördüncü fıkrasında ise Orman Genel Müdürlüğünün tasarrufuna geçen veya Çevre ve Şehircilik Bakanlığının tasarrufuna geçen, her ikisi de var. Şimdi, aynı maddede üç farklı yorum var.

Yine, bir üçüncü konu olarak üzerinde durulacak şey, 2/A uygulamasıyla gündeme gelen ve yerinde kalkındırılması mümkün olmayan köylerin başka yerlere taşınmasıyla ortaya çıkacak köye ait taşınmazların kamulaştırılması sonucunda 4'ün üçüncü fıkrasında diyor ki: "Devlet ormanları içinde veya dışında bulunan köy veya mahalle halkına ait olan bu çıkarılan yerler daha sonra devlet ormanı olarak ağaçlandırılmaya uygun alanlar derhâl ağaçlandırılır." Bakın, burada, ağaçlandırılmaya uygun alanlar derhâl ağaçlandırılır, uygun olmayan alanlar var mıdır? Hani orman olarak muhafazada yarar görmüyordunuz, tarımda kullanacaktınız, niye bir daha ormana gönderiyorsunuz? Başka?

Yine aynı şey, 5'inci maddenin ikinci fıkrasında, bakın bununla çelişiyor.

BAŞKAN – 5'inci maddeye geçmeyelim.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Ama bununla ilgili ters bir şey var.

5'inci maddenin ikinci fıkrasında ise, son cümleyi okuyorum: "Köy ve mahalle halkının nakledilmesi sonucunda boşaltılan orman içindeki arazi, yapı ve tesis yerleri Orman Genel Müdürlüğü tarafından devlet ormanı olarak derhâl ağaçlandırılır." Birisinde "uygun olanları" diyor, öbüründe "derhâl, hepsi..." Bunda hepsi çıkarılır herhâlde. Yine 5'in 3'üncü maddesi de bununla örtüşmüyor. Yani 4'üncü maddenin içeriğinde -bana göre, Sayın Genel Müdüre ben katılmıyorum- 4'üncü maddede 2/B alanı yok, 4'üncü maddede 2/A alanları var, 2/B alanı yok. "2/B alanları Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tasarrufuna geçer." denildi, böyle bir durum yok. Hepsi 2/A alanı, 2/B'yle ilgili bir gönderme yok. Bence burada gelecekte ormanlarımız açısından vahim sonuçlar çıkabilecek. Dediğim gibi, bu madde tam da Anayasa'nın 169 ve 170'inci maddesinin öngörleriyle hiç uyuşmuyor.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Hükümet adına, Sayın Müsteşar Yardımcımız, buyurun.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, değerli üyeler; şimdi, biz, tabii Anayasa'nın amir hükümleri, var olan mevzuat, yasalar çerçevesinde

hareket ediyoruz. Anayasa'nın 170'inci maddesi "orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen" ifadesini kullanır. Yine 169'uncu madde aynı ifadeyle devamında aksine tarım alanına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerlerden bahsediyor ve de biz şu anda 2924'ü güncelleyerek, daha da genişleterek ortaya bir yasa tasarısı hazırlayıp sizlerin huzurunuza getirdik.

Dolayısıyla, ikinci husus, ağaçlandırmayla ilgili olarak ağaçlandırmaya mümkün olmayacak alanlar olacak, baraj ve gölet altında kalan alanlar elbette ağaçlandıramayacağız, onun için o ifadeler orada var. Şimdi, 4'üncü madde bir bütünlük içerisinde sırayla okunacak olursa, ilgili arkadaşımızın belirttiği, Ahmet Beyin belirttiği hususların çoğu zaten burada derç edilmiş tasarıya, hiçbir sıkıntı yok. Ama daha detaylı açıklamayla ilgili ben yine bizim ilgili arkadaşımız Murat Bey'e, müsaadenizle, söz veriyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Murat Bey.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ DAİRE BAŞKANI MURAT DEMİRÖREN – Sayın Başkanım, şimdi, az önce konuşmamda da arz etmiştim. Tasarı bir mantık silsilesi içerisinde kaleme alındı. Alınırken, dediğim gibi 2/A alanları genel itibarıyla Orman Genel Müdürlüğümüzün tasarrufuna geçiyor 2/B alanları ise Maliye Bakanlığının. 4'üncü maddede 2/B alanlarının Çevre ve Şehircilik Bakanlığının tasarrufuna geçeceğine ilişkin bir sözüm olmadı, bu konuda bir yanlış anlaşılma olduysa düzeltiyorum, 3'üncü maddeden bahsetmiştim ben, 4'üncü madde tamamen 2/A alanlarıyla ilgili.

Genel kurgu şu efendim: Yani 2/A alanları Orman Genel Müdürlüğümüzün tasarrufuna geçecek, bu yerlerle ilgili 4'ün 1'inde tasarrufa geçmeyle ilgili bir düzenleme yok. Bu yerlerle ilgili işlemi Orman Genel Müdürlüğümüz yürütecek. Bununla ilgili "nakline karar verilme konusu, Bakanlar Kuruluna teklif sunma, diğer işlemleri yapma" gibi işlemleri Orman Genel Müdürlüğümüz yürütecek. Bu aşamaya kadar 2/A alanlarının tamamı Orman Genel Müdürlüğümüzün tasarrufunda. Akabinde eğer Bakanlar Kurulu kararıyla bir köyün, orman içi köyü veya bitişik köyün veya mahallenin nakline karar verilirse o saatten itibaren nakline karar verilen bu yere ilişkin taşınmazlar -2/A alanları bunlar kastettiğim- Çevre ve Şehircilik Bakanlığımızın emrine geçecek iskân hizmetlerinde kullanılmak üzere. Niye? İskân hizmetlerimizi orası, o bakanlığımız yürütecek.

Şimdi, tabii, köy içerisinde kalan yerler yine orman idaremiz tarafından kamulaştırılacak, oradan uygun olanlar, kamulaştırılan yerlerden uygun olanlar ağaçlandırılacak. Sayın Müsteşar Yardımcımızın dediği gibi uygun olmayanların ağaçlandırılması tabii söz konusu olmayacak. Yoksa 2/A alanlarından tekrar uygun görülmeyenlerin, uygun olmayanların ağaçlandırılması gibi bir durum söz konusu değil, o 5'te düzenlenmiş zaten. 2/A alanı olarak çıkartılıp da tekrar ormana dönmesi gereken yerler veya kullanılmayacağı anlaşılan yerler derhâl ağaçlanacak bunlar. Genel mantık içerisinde bu şekilde yapılıyor.

Tabii, 2/A alanı olarak çıkarıldıktan sonra, orman köylümüzü orada yerleştirirken hangi kısmı yerleşim alanı olacak, köy yerleşim alanı, hangi kısmı tarım alanı olacak? O işte Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığımızın çalışmalarıyla tespit edilecek ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığımız müştereken tespit edecek. Çünkü önce bir yeri orman dışına çıkaracaksınız 2/A alanı olarak, akabinde o yere yerleşim yaparken yerinin verimsiz kısmını yerleşime açacaksınız, diğer kısımları da köylülerimize tarım arazisi olarak verilecek. Çünkü külli bir nakil burada söz konusu. Naklederken sadece evlerimizi nakletmiyoruz, ahırından, samanlığından, tarım arazisinden, merasından her şeyine kadar naklediyoruz. İşte o aşamada yapılması gereken inceleme, yerleşim yerleri hangi kısmı olacak, tarım alanı hangi kısmı olacak, merası hangi kısmı olacak, o aşamada araştırılması gerekiyor.

Sayın Müsteşar Yardımcımızın dediği gibi bu yerler çıkarılırken Anayasa'daki amir olan hüküm kelime kelime aynen buraya aktarılmıştır. Anayasa'mızın öngörüsü bu. Tabii, Anayasa'mızın mevcut hükmü olduğuna göre biz de onun paralelinde bir düzenleme yaptık. Genel itibarıyla tasarının konsepti bu efendim.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Sayın Başkanım, değerli komisyon üyeleri; herhâlde, bir açıklama yapmak için söz aldım, belki konu biraz daha netleşecek.

Şimdi, biliyorsunuz 2/B olayı yani orman dışına çıkarma olayının Anayasa olarak ilk 1961 Anayasa'mıza koyduk. Orada nitelik yitirme var yani bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetme vardı. 82 Anayasası'nda bunun yanına bir madde daha ilave edildi, 169'da nitelik kaybetmeksizin de orman dışına çıkarma. İşte nitelik kaybetmeksizin bir alan da orman dışına Anayasa'nın 169'uncu maddesine konuldu. Aslında bizim burada tartıştığımız bir Anayasa değişikliği değil. Burada biz mevcut kanunu, taslak kanunu Anayasa'nın bize çizdiği sınırlar içerisinde taslağı hazırlamak ve bu taslağı bu şekilde irdelemek. Dolayısıyla da nitelik kaybetmeyen yerlere de 2/A denildi. Buralar da nitelik kaybetmeksizin çıkarma olayı da 82 Anayasası'yla getirilmiş bir hüküm. Anayasa'daki bu hükme göre de 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2'nci maddesi önceden (A) ve (B) değildi, sadece tek maddeydi. Önceki kanunlarda bizim orman dışına çıkarttığımız alanlara biz 2B demiyorduk. 1982'den önceki orman dışına çıkarttığımız yerlerin adı 2/B alanları değildi, 2'nci madde alanlarıydı ama 82 Anayasası'nın paralelinde 1831'i değiştirdikten sonra Orman Kanunu'nun 2'nci maddesini (A) ve (B) diye iki tane alt şıkka ayırdık. (A)'da nitelik kaybetmeyen yerlerin -az önce konuştuğumuz alanlardan bahsettik- o kanun da gücünü Anayasa'nın 169'uncu maddesinde alıyor. Öteki de zaten biraz sonra geleceğimiz, o da yine Anayasa'nın 170'nci maddesinden bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmiş yerlere de 2/B dedik. Onun için geçmişteki uygulamalarla 82 Anayasası'ndaki tanımlar farklı ve burada 2/A ve 2/B dediğimiz Anayasa'nın 169 ve 170'nci maddelerindeki kriterler. Burada, evet, bir de bir şey koyduk "resen" yani bazen bu kanunda, köylü razı değil ama gerçekten ormanın içerisinde bazı duygusallıklardan dolayı bazı kişiler köyden göçmek istemiyorlar ama bazı ekip de, gençler de daha iyi ortamlarda, daha iyi şartlarda göçmek istiyorlar yani bazı yerlerde veya adamın köyü baraj havzasında kaldı, adamın köyü su havzasında kaldı yani burada resen maddesi ve burada kanunda da resen maddesi var yani devlet bunları resen de orada kalkındırılmayacak veya orada onların işte o havzası, kullandıkları yer herhangi bir baraj veya su havzasında kaldığı zaman resen bunları bir başka yere taşımak zorunda kalıyor. O zaman harekete geçmesi gereken de orman teşkilatı yine diyor ki: "Şurayı ben orman dışına çıkarttım." Ne yapacak orman dışına çıkardığı yeri? Birisine verecek yani birisine, bir kamu kurumuna diyecek ki: "Al kardeşim." 2/B'yi kime teslim ediyor? 2/B'yi nasıl Maliye Bakanlığının uhdesine geçiyorsa, 2/A'yla da orman dışına çıkardığı yeri birisinin uhdesine geçecek. Eğer orada bir iskân yapılacaksa bu dün Bayındırlık Bakanlığına atıfta bulunuyordu, bugün bu Çevre ve Şehircilik Bakanlığına. Orada bir tarım faaliyeti bulunacaksa, köylülerimiz oraya geçip de bir tarımsal faaliyette bulunacaklarsa bununla ilgili uygulama ve planlamalar ve yönetim şekli de Tarım Bakanlığına geçecek şeklinde bir atıfta bulunuyor. Bu yönüyle burada bence herhangi bir tereddüt edecek bir şey düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kahveci.

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – Bir soru soracaktım.

BAŞKAN – Bu konuyla mı ilgili? Buyurun.

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – Şimdi gördüğüm kadarıyla 169'uncu madde 12 Eylülde değiştirilmiş bir madde olduğuna göre, bütün herkes de bu 12 Eylül Anayasası'yla ilgili itirazları olduğuna göre bu maddenin değiştirilmesi niye düşünülmez? Bir.

İkincisi; Müsteşar Yardımcısı arkadaşşıma soruyorum, bir bürokrat olarak değil de ormancılık eğitimi almış bir orman mühendisi olarak düşünceleriniz aynı mıdır?

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, az evvel, Mersin Milletvekilimiz Sayın Seçer'in bir önerisi vardı. O önergeyi geri çektik, doğru mu?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Evet.

BAŞKAN – Şimdi, düzeltilerek yeni bir önerge var, onu okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/563) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 4'üncü maddesinin beşinci fıkrasındaki "bu taşınmazlar" ibaresinden sonra gelmek üzere "bu kanun kapsamındaki" ibaresinin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Vahap Seçer

Seyfettin Yılmaz

Ali Aşık

Hüseyin Samani

Gerekçe:

Fıkra Anayasa'ya uygun hâle getirilmektedir.

BAŞKAN – Hükûmet katılıyor mu önergeye Sayın Müsteşarımız?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Katılıyoruz.

BAŞKAN – Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda 4' üncü maddeyi...

VAHAP SEÇER (Mersin) – 4' üncü maddeyle ilgili bir değerlendirme yapacağım.

BAŞKAN – Peki, buyurun Sayın Seçer.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Müsteşar Yardımcımıza bazı sorularım olacak.

Orman içinde ya da bitişğinde yaşayan köy halkından Orman Bakanlığımıza herhangi bir başvuru var mı? “Biz burada geçimimizi sağlayamıyoruz.” ya da “Burada hayatımızı idame ettirmemiz mümkün değil, dolayısıyla bizi başka alanlarda iskân edin, buradan alın, taşıyın.” gibi bir başvuru var mı?

İkinci sorum da, son günlerde basında da yer aldı bu, burada yaşayan köylü yurttaşlarımız da Dilekçe Komisyonuna dilekçe verdiler, Muğla'da Aksaz Deniz Üssü alanı içerisinde, arazileri içerisinde yaşayan 2/A alanları, 2/B alanları üzerinde yaşayan köylü yurttaşlarımızın durumu ne oldu, onu öğrenmek istiyorum. Onların -biliyorsunuz, az önce de söyledim- kendi durumlarıyla ilgili Türkiye Büyük Millet Medisi Dilekçe Komisyonuna da şikâyetleri oldu, bu konuda açıklama istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Seçer.

Sayın Müsteşarım, buyurun.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, başvuruyla ilgili yani “Böyle sorunlar var mı?” diye Sayın Vekilimiz sorusuna yönelik olarak bizim şu anda zaten devam eden bir çalışmamız var, Balıkesir ile Bursa arasında bir orman köyünün nakliyle ilgili ama Samsun'un Vezirköprü ilçesinde iki köyde, yine Şile'de iki köy, bir tanesi mahalle olarak, bunun dışında, Sayın Vekilimizin belirttiği gibi Muğla Marmaris Aksaz'da buna yönelik sorunlar ve başvurular var. Tasarı Aksaz'ı çözüyor, içeriyor, diğer hem Samsun'daki yerlerin, köylerin isimlerini de, diğerlerini belirtmek istemiyorum yani umutlanmamaları açısından çünkü kanun çıktıktan sonra belki daha doğru olur ama bunun dışında da özellikle de yerinde kalkındırılmaları mümkün olmayan ya da orman bütünlüğü açısından resen sıkıntı olan, kaldırılmaları gereken alanlara yönelik ileriye doğru tabii birçok kanun tasarısı teferruatlı şekilde hazırlandığı için buna yönelik başvurular olacaktır. Kanun hem şu andaki sorunları çözmeye yönelik hem de tabii ileriye dönük olarak hazırlanmış bir yasa tasarısıdır diye düşünüyoruz.

Arz ederiz.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Müsteşarım.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Anladığım kadarıyla Orman Bakanlığının resen yaptığı işlemler bunlar. Bu anlamda herhangi bir başvuru yok.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Müracaatları var.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Neresi müracaat eden?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Müracaat, Samsun'da, İstanbul'da var köylerle ilgili. Sinop'ta var, Kilis'te var arkadaşlarımız not aldılar.

BAŞKAN – Teşekkürler.

TUNCA TOSKAY (Antalya) – Sayın Başkan, ben soruma cevap alamadım.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, buyurun.

TUNCA TOSKAY (Antalya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Burada “2/A' ya göre orman alanının önce dışına çıkıp sonra değerlendirmeye orman alanına tekrar döndürülmesi mümkün olmayan yerler” diye bir ibarede bir tereddüt var galiba. Sayın Müsteşar Yardımcımız da açıklama yaparken mesela buraların, barajların, göletlerin yapılması hâlinde sular altında kalmasını

kastettiğini ifade etti. Bu konudaki muğlaklığı gidermek bakımından tekrar orman olarak değerlendirilmesi mümkün olmayan yerlere bir tanım getirmek veya kendi kafalarında böyle bir şey varsa eğer yalnız gölet ve barajların engel olduğunu düşünüyorlarsa onu veya teknik olarak başka bir engel varsa onu da yazarak buradaki muğlaklığı giderirlerse daha anlaşılır. Daha sonra idarenin uygulamalarında idarenin keyfi takdirlerinin de önü kesilmiş olur diye düşünüyorum.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bir açıklama var.

Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Özür diliyorum, biraz tatbikattan geldiğim için hemen böyle sıcak olayları biliyorum. Ben sekiz buçuk yıl Orman Genel Müdürlüğü yaptım ve otuz yedi yıl da bu teşkilatta çalıştım. Gerçekten böyle örnek “Ben yerimden memnun değilim, beni aşağı bir yerlere götürün.” deyip de böyle yakamıza yapışan, feryat eden köyler bulmadık, görmedik ama bu, Türkiye’nin bir gerçeği. Zaman zaman da gerçekten böyle özellikle genç nesillerde “Ya yeter, atamız da burada ama bu dağların, kayalıkların başında biz de artık modern yerleşim yerlerine göçmek istiyoruz.” diyen yeni gençlerden, köylerden yeni nüfuslar oldu. Bunun çok küçük bir örneğini son noktaya getirdiğimiz zaman ben görevi bırakmıştım. Az önce Müsteşar Yardımcısı arkadaşımız da söyledi, Dursunbey’in bir dağ köyü, sanıyorum iki tane köydü, birisi de mahalleydi, bunlar Bursa Mustafakemalpaşa’da... Onların geçmişten bazı akrabaları da oraya, Mustafakemalpaşa’ya yakın bir yerde oraya göçmüşler, orası bir belde olmuş, “Biz de buraya yakın bir yerlere göç etmek istiyoruz.” diyerek talepte bulundular. Hatta o dönemdeki oradaki bir milletvekili arkadaşımız da -Balıkesir Milletvekili arkadaşımız da- bunu çok sıcak takip etti. Sonuçta, orada bizim birkaç yıl önce ağaçlandırdığımız ancak gerçekten birinci sınıf tarım alanı olabilecek dümdüz, yaklaşık 900 dönüm bir yer vardı, bu yeri onlar da beğendiler. Etrafında ormanla da bir bütünlük teşkil etmiyordu. Yani tarım alanlarının içerisinde, ortasında bir şekilde kalmış 900 dönümlük bir yeri anlaşılarak orman dışına çıkarma, 2/A faaliyetine başladık. Gerçekten de biz orman teşkilatı olarak orada bu 2/A’yı uygulayarak çünkü 2/A’da oraya bir kadastro komisyonu göndermek var ve bu kadastro komisyonu burada niteliği kaybetmeksizin orman dışına çıkarma gibi uygulamayı orada yaptı. Orada 90 hektarlık bir alanı orman dışına çıkartarak ilk örnek uygulamamızı da orada başlatmıştık. Süreç devam ediyor. Yani köylülerin o alana parsel parsel yerleştirilmesi işte binalarının, evlerinin şuraya yapılması, şu kadar tarım alanı verilmesi gibi o süreç devam ediyor. Eğer böyle gerçekten güzel örnekler yapabilir isek yukarıdaki dağ köylerindeki köylerimizi daha iyi şartlara getirebilecek belki adım olur. Az önce Müsteşar Muavini de söyledi, gerçekten bu kanun bugüne, bugünün bir sorununu çözmeye değil, ileriye dönük olarak böylesi talepler olduğu zaman onlara cevap verebilecek elimizde mevzuat olsun.

Bugün ben size şunu söyleyeyim, Çukurova... Çukurova hep ormandı. Yani Çukurova’ya... Çukurova’nın hâlen daha gidin bakın birinci sınıf tarım alanlarının yamaçlarında çam ormanları görürsünüz 2 dönüm, 3 dönüm, 5 dönüm falan. Buralar ormandı. Buralara birileri de geldi, yerleşti. Yani bugün 2/B’yi eğer biz önünden gitseydik yani olayların önünden gitseydi Türkiye, böylesi gerçekten yerinde kalkındırılması zor olan, güç şartlarda olan köylülerimizin önünden devlet gitseydi, bunları “Gelin kardeşim, şuralar daha modern şartlarda, sizin için daha ekonomik olarak şuralara yerleşin.” denilseydi belki bugün şu 2/B’yle ilgili çok olayı konuşmayacaktık. Devlet olayların önünden gidemediği için bugün bizim masamızda 2/B var. 2/A’nın inşallah geleceğe dönük olarak böylesi talepleri karşılayacak bir düzenleme olduğunu söylüyorum ve küçük bir örneği de inşallah birkaç yerde örnekler yapıldığı zaman bu işin önünü açar diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Kahveci.

Sayın Yılmaz, söz talebiniz var herhâlde.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Sayın Başkan, şimdi ısrarla söylüyorum, bunun böyle olduğunu da Sayın eski Genel Müdürüm de biliyor, Müsteşar Muavini ve ormancılar da biliyor. Bu 2/A’nın üzerinde çok takılıp kalmanın bir mantığı yok. Şimdi 2/A, birtakım sel bölgesinde, heyelan bölgesinde, şuradaki buradaki sıkıntıları çözer, belki istisna olarak binlerce orman köyünün içerisinde bir iki tane örnek uygulama gösterebilirsiniz ama yani bu kanun tasarısının da 2/A’yla bu yerinde kalkındırılmayan köylerin taşınarak problemlerin çözüleceği diye bir şey. Yani kimseyi yanlış bilgi verme ile yanlış yönlendirmeye hakkımız yok.

2/A'nın uygulanmayacağını hep beraber göreceğiz. Yani ben de bu teşkilatın içerisinde geldim, beraber çalıştık Sayın Genel Müdürümüzle, işte ormancılar da orada, uygulanması mümkün değil. Sayın Genel Müdür de biliyor, Adana'nın Fethi ilçesinin 1.700-1.800 rakımında beş tane köyü TİGEM'in birinci sınıf tarım arazisine taşınmasıyla ilgili bir çalışma yapıldı. Sayın Genel Müdür de talimat verdi o zaman, biliyor, bir heyet gitti, görüştük yani bunun yüzlerce örneği var. Adamlar bıraktı. Türkiye'nin sosyal gerçeği. Yani burada bunu sanki bu tasarıyla, 2/A'yla yerinde kalkındırılmayan köylerin problemleri çözülecekmiş gibi bir anlayışı ortaya koyarsak, ilerideki maddelerde gelecek, bizi sıkıntıya sokar. 2/A uygulanabilmesi mümkün olmayan bir maddedir, zorunluluklar haricinde. Bir iki tane istisna olabilir, Bergama'da bir tane köye uyguladık, falan filan, binlerce orman köylüsünün içinde bir iki tane istisna ki o da çok zor gözüküyor. Bunu örnek vererek 2/A maddesinin uygulanabilirliğini söylemek mümkün değil. Biz burada, biraz sonra gelecek maddelerde olduğu gibi şimdi bununla "Yerinde kalkındırılmayan köyleri çözecek." derken yarın bir sonraki maddelerde orman köylülerine yerinde kalkındırmayı, oraya yerinde kaynak aktararak mevcut sosyal ve ekonomik durumları, şartları da göz önünde bulundurarak yerlerinde kalkındırılması için buradan kaynak aktarılmasını tartışacağız. Yani burada 2/A'yla bunları çözeceğiz diye ortaya çıkarsak kanun tasarısının amacının dışına çıkmış oluruz. Bunun uygulanması mümkün değil. Öyle bir iki örnek vererek de bunun uygulanabileceğini söylemek, uygulamadan gelen Müsteşar Muavini de dâhil olmak üzere doğru değildir. Önce Komisyonumuzu doğru bilgilendirelim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Yılmaz.

Sayın Kahveci, bir cümle.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Sanıyorum mesaj yanlış anlaşılıyor. Seyfettin Bey işi biraz daha farklı bir noktaya getirdi. Bu kanunda bu olmak zorunda.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Onda tereddüdümüz yok.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Bu kanunda, Anayasa'da bu olduğundan dolayı böyle bir kanuni düzenlemede 2/A'dan bahsetmeden direkt 2/B'ye geçmek bu kanunu total yapar.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Onda tereddüt yok, bir tespit yaptım sadece. Onda bir tereddüt yok, bunu kabul ediyorum ama yanlış bilgi vermeyelim.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Bu şu demek değil tabii ki ben de ona katılıyorum yani "Bu orman köylülerinin 2/A'yla bir sorunu çözülecek." demiyoruz ama önümüze böyle bir sorun geldiği zaman Anayasa'da varken siz bunu neden kanuna yazmadınız da bakın böyle taleplerle de karşı karşıya.. Ya biz kanun...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Onda tereddüt yok, aynen katılıyorum ona.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Onun için bu bir orman köyünün sorununu çözmek değil ama ihtiyaç duyulduğunda hemen mevzuatımızda hazır ve bunu okuyanlar, bunu köylere gidip de bir şekilde siyasilerimiz, sivil toplum örgütlerimiz "Ya bizim böyle bir kanunda da bu maddeler var, neden bunlar uygulanmıyor?" denildiği zaman bir hukuksal boşluk olmaması adına bunun yapılması gerekiyordu, bu düzenlemenin burada olması gerekiyordu. Yoksa "Orman köylülerinin 2/A'yla sorunlarını çözeceğiz." demek doğrudur.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kahveci.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ben burada bir katkı sunmak istiyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, Seyfettin Bey'in tespitlerine katılıyorum ben. Aslında orada bir saptama yapıyor. Türkiye'nin sosyoekonomik gerçeği var. Siz alacaksınız orman içinde yaşayan ya da ormana bitişik yaşayan orman köylüsünü 2/A alanlarında iskân edeceksiniz, orada işte her bir aileye 10 dekar, 20 dekar, 30 dekar geçimini sağlaması için tarım alanı açacaksınız ve o köylüleri kalkındırmış olacaksınız; böyle bir şey yok yani teorik olarak da anlamsız bir şey. 20 dekar, 50 dekar, 100 dekar tarım alanı açtınız, verdiniz, onun getirisi o adamı kalkındıracak seviyede olamaz; bu mümkün değil. Zaten Türkiye'nin bu anlamda da bir tarımda çalışanların oranının yüksekliği sorunu var. Yani bugün istihdam içerisinde hâlâ Türkiye'de yüzde 26-yüzde 27 istihdam içerisinde tarımı payı var. Biz onu düşürmeye uğraşırken orman köylülerini alacaksınız yine tarım sektörüne kanallandıracaksınız; bu bir paradokstur aynı zamanda. Yani şunu anlatmaya çalışıyorum; bu şekilde birtakım muğlak ifadelerle, yasalarla -biraz hayalci de diyebiliriz- düzenlemelerle orman köylüsünün

kalkındırılması mümkün değil. Dolayısıyla, Hükümet bu anlamda temel olarak tarım dışındaki birtakım sektörlerde istihdam alanı yaratacak ki orman köylüsünü aşğılara indirebilsin yani cazip hâle getirebilsin. Torosların 1.500 rakımında yaşayan orman köylüsü şehre Mersin'e, Adana'ya indiğı zaman çocuğuna iş bulabilme garantisini Hükümet olarak vereceksiniz ki o insanları oradan taşınmaya ikna edebilirsiniz diye düşünüyorum. Dolayısıyla, gayet yerinde tespitler olduğunu düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Seçer.

Zaten bu 4'üncü maddede yerinde kalkındırılmaları mümkün görülmeven köylerin bir başvurusu var.

İkincisi; böyle bir başvuru varsa bunun resen uygulaması var, ileriki maddelerde elde edilecek gelirden belli bir miktarda kaynak aktarımı var. İfade ettiğiniz noktalar hem bu maddede hem ileriki maddelerde ifade ediliyor.

Şimdi, kabul edilen önerge doğrultusunda 4'üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

5'inci maddeyi okutuyorum...

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – Sayın Başkan, ben soruma cevap alamadım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sizin o sorunuz şahsi bir soruydu, gerek yoktur. “Katılıyor mu? Katılmıyor mu?” Bizim komisyonumuzda...

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – Katılıyor mu? Katılmıyor mu? O kadar basit bir şey.

Şimdi bakın, bizim komisyonumuzun bir kuralı var; burada katkı anlamında sizin desteğınızı bekleriz, bundan da memnun oluruz ama “Katılıyor musun? Katılmıyor musun?” O ayrı bir şey. Önergeler olursa katılıp katılmamayı sayın vekillerimiz değerlendirecekler.

Teşekkür ediyorum.

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – O zaman usulle ilgili bir katkı anlamında değil, biz işin esas sahiplerinden birisiyiz, görüş belirtiyorum. Buraya biz zaten iş olsun diye gelmedik.

BAŞKAN – Sizin görüşlerinizi önemseydiğimiz için buradayız. Az evvel de diğer arkadaşımızı da dinledik.

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – Bu tarzda, böyle bir önemse olmaz.

BAŞKAN – Bu anlamda “Katılıyor musun? Katılmıyor musun?” Bu çok estetik olarak da güzel olmadı.

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – Ben bu örgütün yöneticisiyim, arkadaş da üyesi. Ben ormancı olarak onun düşüncesini anlamak istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

TMMOB YÖNETİM KURULU ÜYESİ HÜSEYİN GÜREL DEMİREL – Anayasa'yla İç Tüzük'le ilgili mücadelesi var mı?

BAŞKAN – Var, var. Anayasa'yla ilgili mücadelemiz iktidarıyla muhalefetiyle hepimizin yeni bir anayasayla ilgili bir irademiz var. Bundan da müsterih olun.

Şimdi, 5'inci maddeyi okutuyorum:

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Değerlendirme İşlemleri**

Yeniden orman olarak ihdas edilecek yerler

MADDE 5- (1) 2/B alanlarından tekrar orman olarak değerlendirilmesi Orman Genel Müdürlüğünce teklif edilen yerler, Maliye Bakanlığınca bu Genel Müdürlüğe tahsis edilebilir. Bu yerler üzerindeki muhdesat, Orman Genel Müdürlüğünce 2942 sayılı Kanun hükümlerine göre kamulaştırılır.

(2) Nakline ve yerleştirilmesine karar verilen veya bulundukları yerleşim yerlerinden kaldırılmaları zorunlu bulunan Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köy ve mahalle halkının nakledilmesi sonucunda boşaltılan orman içindeki arazi, yapı ve tesis yerleri, Orman Genel Müdürlüğü tarafından Devlet ormanı olarak derhal ağaçlandırılır.

(3) 2/A alanlarından amacı doğrultusunda değerlendirilemeyeceği veya bulundukları yerleşim yerlerinden kaldırılmaları zorunlu bulunan Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köy ve mahalle halkının iskânlarının temini için kullanılamayacağı anlaşılan yerlerle ilgili bu uygulama, Orman Genel Müdürlüğü tarafından resen iptal edilerek orman vasfıyla Hazine adına tescil edilir.

BAŞKAN – Şimdi, 5'inci madde üzerinde Hükûmetten önce milletvekili arkadaşlarımızın soruları varsa, talepleri varsa onları alalım. Hepsini toplu olarak Sayın Müsteşarımızın cevaplamasını bekleyelim.

Sayın Yılmaz, buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Ben sadece “Şurada bir düzeltme yapabilir miyiz?” diyorum. “Orman Genel Müdürlüğünce teklif edilen yerler Maliye Bakanlığınca bu genel müdürlüğe tahsis edilebilir.” “Edilebilir”in “Edilir” olarak düzeltilmesinin daha doğru olacağını düşünüyorum. Netice itibarıyla buralar yine bilim ve fen bakımından yine orman kadastro komisyonları tarafından çıkarılmış, yeniden orman olarak öngörülüyorsa burada inisiyatifi Maliye Bakanlığına vermenin çok doğru olmayacağını düşünüyorum. “Edilebilir” muallak bir kavram. “Edilir” diyerek buraları tekrar ormana kazandırmanın doğru olacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – Milletvekilli arkadaşlarımızdan başka söz talebi yoksa...

Var mı Sayın Seçer?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bu konuyla ilgili bir değerlendirme yapayım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Seçer.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, burada ben de katılıyorum. Burada bu madde ile Maliye Bakanlığının inisiyatifine bırakılmış oluyor yani Orman Genel Müdürlüğü teklif ediyor bu yerleri, Maliye Bakanlığı isterse bunu tekrar Orman Genel Müdürlüğüne tahsis ediyor, istemezse etmiyor. Dolayısıyla, burada bir düzeltme yapılabilir. “Edilebilir” kelimesi “Edilir” olarak değiştirilirse daha doğru olacağını düşünüyorum ben de.

BAŞKAN – Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Şimdi efendim, bu yerler bizim bu kadastro çalışmaları esnasında bizim ormancılık literatürüne “eylemli ormanlar” olarak bizim aramızda, kadastro ve orman camiası arasında bu tipteki yerlere eylemli orman yani dün orman değildi ama sonradan işte oradaki işgalcisinin çeşitli nedenlerle kullanmaması sonucunda burası tekrar bir şekilde orman vasfını kazandı. Bu şekilde sadece İstanbul’da 1.100 hektar saha oldu. Türkiye’de 10 bin hektarı geçti. Yani 400 bin hektarın içerisinde daha hepsinde tabii 2/B çalışması yani kullanım kadastro süreci henüz bitmedi ama şu anda 10 bin hektarı geçen böylesi sahalara var. Bu sahalara zaten şu anda uygulama esnasında buralar orman teşkilatı tarafından hazineden talep ediliyor. Tabii bu sahalarda orman teşkilatına yük olmaması açısından her üzerinde üç beş tane çalı olmuş yer ama şehrin ortasında kalmış 5 dönüm, 10 dönüm bir yer. Burası orman teşkilatına bir orman bütünlüğü sağlamıyor. Burası bazen orman teşkilatının başına da bela oluyor çünkü yani en yakın ormana 20-30 kilometre uzaklıkta, etrafı yerleşim yerleriyle çevrilmiş, orada bir makilik olmuş, bir çalılık olmuş. Şimdi bu tipteki yerleri orman teşkilatı orman olarak almak istemiyor çünkü bir bütünlük arz etmiyor, başına da bela, onun için ama ormana böyle bitişik, ormanla bir bütünlük arz eden yerlerle ilgili zaten mevcut mevzuatta da şu anda bu işlemler yapılıyor. Bu şekilde orman vasfını hatta bazen şunu söylüyoruz uygulamalarda, orman vasfını kaybetmiş olsa da ama ormanın içerisinde orman bütünlüğünü bozan yerler varsa oraları da orman olarak istemek şeklinde bir uygulama var. Zaten bütün ormanlar hazinenindir. Aslında orman teşkilatı ormanları hazine adına, devlet adına yönetendir. Aslında mülkün gerçek sahibi hazinedir ama burada acaba inisiyatif hazine, orman teşkilatı ister de, talep eder de hazine vermez mi? Böylesi bir mülkiyet duygusallığı içerisinde vermez mi? Arkadaşların böyle bir

endişesi var ama mülkün genelinin de hazine olduğunu düşünürseniz hazine hepsini de alabilir ama bunlar hakikaten orman teşkilatının talep ettiği yerler. Maliye Bakanlığınca Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilir. Çünkü zaten “Verilir” demiyor, “Tahsis” diyor.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – “Tahsis edilebilir.” diyor.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Tamam, “Edilir” de denilmesinin bizce de çok mahzuru yok bence de.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Birisi de çıkar o zaman...

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Birisi duygusallık yapabilir.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Duygusallık yapabilir. 10 bin hektar, 400 bin hektar, zaten o şekilde planlanmış.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ederiz Sayın Kahveci.

Sayın Dostbil, buyurun.

TARIMSAL KALKINMA VAKFI BAŞKANI YAŞAR DOSTBİL – Bu konuda bir tecrübemiz oldu. Sayın Genel Müdürümüzün, Vekilimizin şimdi söylediği İstanbul’daki 1.100 hektarlık aktüel orman hâline gelmiş olan yerlerin, Maliye Bakanlığından talep ettik ve genel müdür yardımcısı başkanlığında bir görüşme yapıldı ancak Maliye Bakanlığı “Mademki burasını 2/B olarak orman dışına çıkardınız, ben burayı vermiyorum.” deyip vermedi. Dolayısıyla, hakikaten o şeyin “verilir” veya “tahsis edilir” şekline çevrilmesi lazım. Geçirdiğimiz bir tecrübe var. Orasını Maliye Bakanlığı “Vermiyorum.” dedi ve vermedi.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Dostbil.

Sayın Müsteşarım...

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, şimdi, 5’inci maddenin 1’inci fıkrasıyla ilgili olarak, 2/B çalışması, kullanıcı tespiti, güncelleme listeleri hazırlanırken eylemli orman -Sayın Vekilimizin belirttiği şekilde- olanların zaten geri dönüşü sağlandı, 2/B alanlarından, 11.548 hektar şu an itibarıyla. Dolayısıyla, eylemli orman olmayıp yani alan 2/B arazisi, eylemli orman olmayıp da Orman Genel Müdürlüğü’nün tekrar talep etmesi hâlinde hazinenin verip vermemesiyle ilgili, onun için “edilebilir” şeklinde yazıldı.

2’nci fıkra zaten boşaltılan alanların derhâl ağaçlandırılmasıyla ilgili.

3’üncü fıkra da kanunda, tasarıda boşluk olmaması açısından... Öyle ya, 10 tane, 20 tane yerde uygulama yapıyorsunuz, bir tanesinde başarısız oldunuz. Ama o yerin öyle 2/A olarak kalması yönünde değil de tekrar hazine adına orman rejimi içerisine alınmasıyla ilgili bir hususu içeriyor.

İlave olarak da Genel Müdürümüz bir şey söylemek ister.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Genel Müdürüm.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, uygun görürseniz, taslakta olduğu şekliyle “tahsis edilebilir” olarak kalmasında büyük yarar var. Burada Maliye Bakanlığınca inisiyatif bırakmak gerekir. Çünkü Sayın Müsteşar Yardımcımın bahsettiği gibi, eylemli ormanları verdik. Bu yerler zaten orman vasfını kaybetmiş ve 2/B olarak hazinenin adına tescil edilmiş, üstündeki belirtme de kalkmış. Orman idaremi “Burayı bana ver, orman yapayım.” diyebilir, eylemli orman olmayan yer. Ama bizim kamu hizmetlileri açısından, başka amaçla kullanmak ihtiyacımız doğabilir.

Yine, bu taslağın 6’ncı ve 7’nci maddesinde de belli şekilde hak sahiplerine verilmeyecek yerler var. Oradaki mağdur olacak insanlara da boş olan ve vermediğimiz bu 2/B’lerden yer vermeyi öngördük. Bu nedenle, Maliye Bakanlığı olarak “edilebilir” olmalı, öbür türlü olursa bir inisiyatif kalmaz, sıkıntı olur. Yani takdir sizin efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Yılmaz, buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Şimdi, bakın, burada orman alanlarından... Netice itibarıyla buralar orman. İşte, orman kadastro komisyonları gitmiş, bilim ve fen bakımından, şudur budur diyerek çıkarmış ve yüz yetmiş yıllık Orman Genel Müdürlüğü diyor ki: “Biz buraları yeniden ormana kazandıracağız.” Bizim buradaki amacımız nedir? Ormanlarımızın korunması ve varlığının artırılması. Yani biz orman alanlarından, efendime söyleyeyim, “Maliye Bakanlığınca, şu bakanlığa bina yapacağız, şunu yapacağız.” diye

böyle bir şey yok ki yani bunu söylerseniz buradaki maddenin ruhunu sapıtmış oluruz. Yani biz buradaki yerlerden sizlere veya başka bir yere okul, efendim, arsa, kentsel dönüşüm, şu, bu yapmak için bu çalışmayı yapmıyoruz. Burada “Ortada bir cenaze var.” diyoruz, hep beraber aynı şeyi söylüyoruz. Fiilî bir durum var ama şu anda yüz yetmiş yıllık Orman Genel Müdürlüğü teşkilatı diyor ki: “Efendim, biz buraları tekrar ormana kazandırabiliriz.” Yani burada da yüz yetmiş yıllık orman teşkilatı, uzman ormancılar eğer buranın tekrar orman olmasına karar veriyorsa Maliye Bakanlığı şimdi ne diyecek? Zaten bunlar, hani biz Maliyeden yer almıyoruz ki veya daha önceden tarla, tapu, arsa değil ki buralar; orman olmuş. Bir mantığa göre... Şimdi, sivil toplum örgütlerinin iddiasına da tezat teşkil edeceğiz o zaman yani destek veriyor manasına geleceksiniz. Yani orman alanları sağa sola gidiyor değil yani burada, eğer orman olması mümkünse ve orman teşkilatı, ormancılar, yüz yetmiş yıllık orman teşkilatı bunu diyorsa müsaade edin de buraları tekrar -300 hektarı, 500 hektarı, bin hektarı geçmez bu yerler- orman yapalım yani inisiyatif de orman teşkilatında olsun.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Yılmaz.

Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Şimdi, arkadaşlar, belki bizim... Bir: Önce ormanlar hazinenin. İki: Hâlen daha her yıl orman teşkilatı orman yapmak üzere hazineden belki binlerce hektar alan alıyor, her yıl. Biz buna “orman dışı alanlar ağaçlandırması” diye de kendimizce bir tanım getirdik. Her yıl binlerce hazine alanını orman teşkilatı, hatta meraları, bazı meraları da mera mevzuatının dışına çıkıp alıyor. Bizim burada orman teşkilatının -maliyeci arkadaşlara söylemek istiyorum- gerçekten bir blok ormanın içerisinde doğal hatlarda çevrilmiş ama bir sıçrama yaparak orada ormanın ucundan birkaç dönüm yer açılmış, 2/B olmuş. Gerçekten, belki orman için alansal bakımdan çok önemi yok ama orman bütünlüğünün muhafazası açısından ve bütünlük açısından gerçekten oranın orman olarak muhafazası belki birkaç bin hektarın orman dışına çıkarılmasından daha önemli. Tam blok ormanın içerisinde 1 dönüm, 2 dönüm, 3 dönüm bir tarla. Bakıyorsun, adam oraya girip çıkarken meydana getirebileceği bir yangın şeyiyle birlikte, gerçekten, çok ciddi, böylesi orman şeyi yönünden, ormanların korunması açısından sorunlu yerler olabiliyor. Yoksa, birkaç dönüm yeri orman olarak orman idaresinin yeri kazanmak, alanı artırmaktan daha çok ormanların korunması ve emniyeti açısından önem arz eden böyle yerler, durumlar oluyor. Ama şundan korkmayın: Yani orman teşkilatı “Her yeri, burayı da bize verin, burayı da verin.” demez. Zaten orman teşkilatı bu problemlerden bıktı. Hele parça parça yerleri hiç istemez ama böylesi gerçekten istisna olan yerler var. O yerlerin muhakkak orman olarak muhafazasında zaruret var.

Maliyeci arkadaşlara açıklamak açısından söylüyorum, olaya bu gözle bakın ve siz böyle değerlendirin. Yoksa 300, 500 hektar sahanın, 21 milyon orman alanımız olmuş yani 300, 500 hektarın bu yönüyle hiçbir değeri yok ama ormanların genelinin korunması açısından, biliyorsunuz, bazı dönemlerde ormanlarda girişi çıkışı bile yasaklamak zorunda kalıyoruz. Ama o vatandaşın oradaki özel mülkiyetinden dolayı o vatandaşın ormana girişini çıkışını yasaklayamıyorsun çünkü mülkiyet hakkına tecavüz var. Ama yasaklamadığın zaman da girerken, çıkarken yapmış olduğu en ufak bir yanlışlık... Nitekim, birkaç yerdeki büyük yangınlar, oradaki vatandaşın tarım aletini bilerkenki kıvılcımından çıkan ateşle binlerce hektar ormanın yandığını biliyoruz biz. Hassasiyet bundan kaynaklanıyor, bilmenizi isterim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kahveci.

Değerli arkadaşlar, beş dakika bir ara veriyorum, ondan sonra devam edelim.

Kapanma Saati: 12.08

İKİNCİ OTURUM
Açılma Saati: 12.20
BAŞKAN: Mehmet ERDOĞAN (Adıyaman)

-----0-----

BAŞKAN – Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, değerli bürokratlarımız, değerli STK temsilcileri; alt komisyon çalışmalarımıza kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Bir söz hakkı vardı herhâlde.

Buyurun.

OR-KOOP GENEL BAŞKANI CAFER YÜKSEL – Sayın Başkanım, Komisyonun değerli üyeleri, bakanlıklarımızın değerli temsilcileri; şimdi görüşmekte olduğumuz 4'üncü maddenin devamındaki 5'inci maddede, bana göre yani bütün maddeler olduğu gibi bu iki madde de birbiriyle çok ilişkili. Şimdi, bir önergeyle ilgili olarak da şeyimi söyleyeceğim. 3'üncü maddede -Ahmet Arkadaşımız söyledi aslında- Genel Müdürlüğün resen yetkisi var, 3 fıkra, pardon, 5'inci maddenin 3'üncü fıkrasında. Bir resen iptal ve tekrar hazine adına orman olarak bir tescil yetkisi var Orman Genel Müdürlüğünün. Ama 1'inci fıkradaki Orman Genel Müdürlüğünün 2/B arazisi olarak, vaktiyle 2/B olarak ayrılan yeri eğer orman olarak dönüşümü mümkünse Maliye Bakanlığından talebiyle ilgili Maliye Bakanlığının, Orman Genel Müdürlüğünün talebini kabul edip etmeme gibi bir keyfiyeti korunmak isteniyor.

Şimdi, esas, yani ben düşüncemi söylerken bir soru içerisinde söylemek istiyorum. Orman Genel Müdürlüğümüzün bu 3'üncü fıkradaki yetkisine hiçbir itirazım yok. Yani ormanların lehine olan her düzenleme bizim açımızdan kabul görür. Ancak, 4'üncü maddede, tasarının 4'üncü maddesinde, 2/A alanlarının bir kısmının Çevre ve Şehircilik Bakanlığına, bir kısmının Orman Genel Müdürlüğü tasarrufuna geçtiği belirtilmekte ki bunu tartıştık, böyle olduğu da açık açık söylendi.

Şimdi, Orman Genel Müdürlüğünün kendi tasarrufunda olan yerleri 2/A özelliğini resen iptal etmesi - yani 2/A olarak uygulanmayacağını anlaşılmaması üzerine- çok normal. Ama Çevre ve Şehircilik Bakanlığının tasarrufuna geçmiş olan bir yeri “Dur bakalım Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, şimdi ben burayı tekrar orman yapıyorum.” demesinde bir şey var. Yani ikisi de bakanlık, Maliye Bakanlığı da bakanlık. Eğer 3'üncü fıkra doğruysa 1'inci fıkrada da Orman Genel Müdürlüğünün talebi, Maliye Bakanlığının inisiyatifine bırakılmamalı yani paralellik bakımından, yetki paralelliği bakımından. Çünkü 2/A'nın ayrılması, yine, 4'üncü maddede gördüğümüz gibi, Bakanlar Kurulu kararıyla düzenlenmekte. Yani Bakanlar Kurulu diyor ki: “Burayı orman olmaktan çıkardım.” Tabii ki, Orman ve Su İşleri -2/A için söylüyorum- Bakanlığının teknik çalışması da Orman Genel Müdürlüğünün yapmış olduğu bir çalışmadan bahsediyoruz. Ama bir Bakanlar Kurulu kararı var, diyor ki: “Burası 2/A.” Niçin? A, B, C, D, E, F köylerinin buraya nakli için veya zorunluluk veya talep üzerine, her neyse.

Ben de Sayın Yılmaz' a katılıyorum. Yani bugüne kadar 2/A maddesinin Anayasa'ya uygunluğu, şu, bu hiç tartışılmadı ama fiilen, hayatın gerçeklerine uymadığı için de uygulanamadı. Yani ben orman köylüleri adına konuşuyorum, tanıtmayı da unuttum kendimi. OR-KOOP Genel Başkanı Cafer Yüksel. Yani ben Sinopluyum. Sinop'tan bir talebin böyle geldiğini -demek ki benim de haberim olmak zorunda değil ama- hiç duymadım, münferit bir taleptir.

Şimdi, söylemek istediğim şu: Ormanların lehine olan her yetkiye “Evet.” diyoruz dedim ya Orman Genel Müdürlüğümüzün 5'inci maddenin 3'üncü fıkrasındaki “resen 2/A uygulamasını iptal eder” hükmünün biraz daha açıklığa kavuşturulmak kaydıyla ben şimdi Sayın Müsteşarımdan yanıtlanmasını istiyorum. Eğer şuyorsa, şurası belli değil çünkü, hangi aşamasında iptal edileceğini... Yani bir şeyin olmayacağı, uygulanamayacağı yarısında da belli olabilir, daha başlarken de belli olabilir, sonuna doğru da belli olabilir. Eğer Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından, ona teslim edilip de altyapısı vesairesi yapılmaya başlanmış bir yerden bahsediyorsak -ki bu 2/A zaten- “İsteyen olmadı, gelen olmadı, kimseyi de zorla buraya getiremeyeceğimize göre o hâlde burayı artık tekrar ormana dönüştürelim.” dedi Orman Genel Müdürlüğü. E, buraya göre der. E, peki, o zaman sahibi belli olmayacak, kimlerin geleceği belli olmayacak yere bir defa bir, 2/A anlamında bir düzenleme yapılması yanlış. İki, bu doğruysa -tekrar ederek söylüyorum- o zaman 4'üncü maddenin 1'inci fıkrasındaki Orman Genel Müdürlüğünün... Çünkü Orman Genel Müdürlüğünden başka

kimse, hiçbir kurum -hepsi devletimizin kurumlarıdır elbette ki ama herkes işini yapacak- bir yerin tekrar orman olup olmayacağını bilemez. Yani her işi erbabına yaptıralım. 3'üncü fıkradaki yetki doğruysa 1'inci fıkrada, yani, verebilir, verilebilir, Maliye Bakanlığı isterse verir, istemezse vermez gibi bir muallaklık ortadan otomatikman kalkmalıdır, 3'e dayanarak söylüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Yüksel.

Buyurun.

ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI TEMSİLCİSİ ERKAN İSPİRLİ – 2/B uygulamaları sonucunda orman sınırlarından çıkarılan yerlerin değerlendirilmesinde bu yerlerin yeniden orman olarak geri kazandırılması öncelikli amaç olmalıdır. Bu bağlamda, 2/B uygulamaları sonucu orman sınırları dışına çıkarılan yerler yeniden değerlendirilmeli, eylemli hâli orman olan yerler ile muhafaza karakteri taşıyan yerler orman bütünlüğünü bozmama, su ve toprak rejimine zarar vermeme ölçütü esas alınarak yeniden “devlet ormanı” vasfıyla tescil edilmelidir. Bu amacı sağlamaya yönelik olarak da tasarının 5'inci maddesinin 1'inci fıkrasının birinci cümlesinin son bölümü “...bu Genel Müdürlüğe tahsis edilir.” şeklinde düzenlenmelidir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Ben de bu 5'in 1'iyle ilgili konuşmak istiyorum. Sıkıntı aslında... Geçen toplantıda söylemiştik, “Bu 410 bin hektar 2/B alanı hangi özelliklerdedir? Ekolojik olarak nerelerle ilişkilidir? Bitişğinde neler vardır? Bunlar toprak ve su rejimine zarar verme açısından hangi özellikleri taşıyor?” gibi, niteliklerini belirleyen, Orman Genel Müdürlüğü tarafından bir çalışma yapılmamış olması, çok büyük eksiklik. Şimdi, getirilen bu “tahsis edilebilir” cümlesi “tahsis edilmelidir” şekline dönüşmeli. Şunun için: Çoğunuz tanık olmuştunuzdur, Orman Genel Müdürlüğü kentlere 40-50 kilometre uzaklarda kent ormanları kuruyor. Daha doğrusu, mevcut ormanları kent ormanı olarak ayırıyor. Şimdi, kente yakın bu tür yerler 2/B alanı olarak daha önce çıkarılmış ise kent içinde, kent bitişğinde, kente yakın yerlerde -kent korulukları olabilir, kent ormanı olabilir- kentlinin ormanın işlevlerinden yararlanabileceği şekilde tekrar ormana dönüştürülmesi zorunlu hâle gelmiş olabilir. O yüzden, bu tür yerlerde “verilebilir” gibi böyle subjektif niyetlere bırakılması doğru bir yaklaşım değil. Orman Genel Müdürlüğü böyle bir istekte bulunursa “verilir” şekline dönüştürülmesi yararlı diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Bu konuyla ilgili bir önerge var, önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 5'inci maddesinin 1'inci fıkrasının birinci cümlesinin sonunda yer alan “edilebilir” ibaresinin “edilir” şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Seyfettin Yılmaz	Ali Aşlık	Hüseyin Samani	Vahap Seçer
Adana	İzmir	Antalya	Mersin

Gerekçe:

2/B alanlarının tekrar orman olarak değerlendirilmesinin Orman Genel Müdürlüğünün inisiyatifine bırakılması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükûmet ne diyor bu öneriye, katılıyor mu?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, değerli katılımcılar; az önce de fikirlerimizi beyan etmiştik. 2/B alanlarından, tabii, bahsediyoruz, şu anda orman olan alanlarıyla ilgili değil. Bu 2/B alanları geçmiş dönemde değil. Bizim bu çalışmaya başladığımız, 5831 sayılı Yasa 2009'da çıktığından itibaren 2/B çalışması içerisinde, 11.548 hektar alan eylemli orman alan olarak belirlendi bu 2/B alanları içerisinde; bunlar Orman Genel Müdürlüğüne döndü. Bunun dışında, yine, Osman Kahveci Bey, Karabük Vekilimizin ifade ettiği gibi, biz her yıl binlerce hektar alanı, hazine arazisini zaten Maliyeden, Millî Emlak'tan alıp ağaçlandırıyoruz ve geri dönüşü olmayacak şekilde ormana dönüştürüyoruz. Dolayısıyla bunun dışında eylemli orman olmayan, üzerinde olmayan bulunmayan

alanların ve hazine adına zaten orman rejimi dışına çıkartılmış alanların keyfiyeti, kullanımı Millî Emlak'ın elinde ama biz yine önergeyi takdirlerinize bırakıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Genel Müdürüm, buyurun.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, tasarı bir mantık içerisinde düzenlendi ve 2/B alanları tasarının 3'üncü maddesine göre Maliye Bakanlığının tasarrufuna geçiyor bir bütün olarak ve bu tasarrufumuza geçen yerde söz sahibi Maliye Bakanlığı. Burada geri orman olarak kullanılmak istenilmesi hâlinde eylemli ormansa zaten verdik, onları şu anda yaptık. Metrajı da belli. Eylemli orman olmayıp da istenilenlerden eğer buradaki bahsedilen, Sayın Vekilimiz Osman Kahveci Bey'in bahsettiği şekilde eğer orman bütünlüğünü sağlamak açısından zorunluysa onları zaten tahsis edeceğiz efendim ama burada bu şekliyle bizim tasarrufumuza geçmiş, 31/12/1981 tarihi itibarıyla yerleşim yeri olarak veya tarım alanı veya hayvancılıkta kullanılarak vasfını kaybetmiş bir yerlerden bahsediyoruz. Yani bu yerlerin tasarrufunda bir miktar Maliye Bakanlığının -bahsettiğim gerekçelerle- inisiyatif sahibi olmasında bir mahzur olmadığını düşünüyoruz ama biz sizin takdirinize bırakıyoruz.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Başka söz almak isteyen var mı?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkan, kısa bir söz almak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Seçer.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Burada gerçekten şaşırıyorum. Yani Orman Genel Müdürlüğünün hakkını bizler koruyoruz. 2/B alanları orman alanları, vasfını yitirmiş ya da tekrar ihya edilebilecek alanlar. Nihayetinde buralar Orman Genel Müdürlüğünün uhdesinde olan yerler. Şimdi, burada bu düzenlemede -bu düzenlemenin ruhu ne?- bir kere temel düsturumuz ormanları korumak. Evet, sorunlar var. Az önce Seyfettin Bey'in de söylediği gibi bir cenaze var ortada, sorunlar birikmiş, yılların sorunları. Bunu mümkün olduğunca çözmeye çalışıyoruz. Tam da çözemeyeceğiz bunları. Dolayısıyla bizim burada temel düsturumuz ormanları bir kere korumak olmalı. Dolayısıyla 2/B alanı Orman Genel Müdürlüğünün. Bu mevzuat gereği orman dışına çıkartılmış ama ya biz burada yanlış bir iş yapıyoruz, yani bu alanlar, belirli alanlar, 2/B alanları tekrar orman olarak ihya edilebilir, dolayısıyla biz bunu tekrar uhdemize alalım diyorsa Orman Genel Müdürlüğü, bu inisiyatif Orman Genel Müdürlüğünde olmalı. Biz burada Maliye Bakanlığına gelir elde edecek alanlar açmaya uğraşmıyoruz, TOKİ'ye inşaat alanları açmaya uğraşmıyoruz ya da herhangi bir kamu kuruma kendisine bina yapsın diye arsa üretmeye çalışmıyoruz. Dolayısıyla bu önergenin doğru olduğunu düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Seçer.

Sayın Aşık, buyurun.

ALİ AŞLIK (İzmir) – Şimdi, önergeyle alakalı bir iki cümle de ben ifade edeyim. Burada tek başına iktidar olan hükûmetlerde bir sorun olacağını düşünmüyorum fakat koalisyon hükûmetlerinde belli sıkıntılar olabilir. O sıkıntılar olduğu zaman da bu işi en iyi bilen Orman Genel Müdürlüğü olduğunu düşünerek inisiyatifin Orman Genel Müdürlüğünde olması gerektiğini düşünüyorum.

Bir de arkadaşımıza cevap verilmedi. O konuda da bir iki cümle ifade etmek istiyorum. “Anayasa'nın değişmesi” denildi. 1982 Anayasası devleti merkeze alan bir anayasa, yani her şeyin devlet için olduğu anlayışıyla çatısı oluşturulmuş bir anayasa. Eğer milleti merkeze alan bir anayasa yaparsak tabii ki bu maddeler değişecek, değişmeli de. Yıllardır biz hep milleti merkeze alan bir yapının, bir anlayışın Türkiye'de oluşmasını arzu ediyoruz, istiyoruz. Türkiye'nin bu anlamda, gerçek anlamda bir hukuk devleti olmasını istiyoruz, arzu ediyoruz. Böyle olunca da zaten bu çatışmaların birçoğu temelden ortadan kalkacak. Eğer devlet, millet içinse öyle devletin vatandaşına karşı efelenmesinin pratik bir anlamı yok. Her şey hukuku içinde kendiliğinden çözülecek zaten. Eğer bu söylediğimiz anlamda bir anayasa değişikliği gerçekleşirse özel ormanların da önünün açılması lazım. Bugün maalesef bu yok. Birçok batı ülkesinde bu var. Bugün devasa boş alanlar var, boş duruyor sadece. Eğer bu vatandaşla teslim edilirse -bir bütünlük, ekonomik anlamda devletin elinde olan ormanları devlet işletir ayrı bir şey ama- mesela biraz önce eski genel müdürümüz, milletvekilimizin ifade ettiği 3 dönüm, 5 dönüm yer, mesela vatandaş 10 dönüm yeri kendisi orman hâline getirip o konu üzerinde de tasarruf edilebilirse üç tane ağaç gördüğü zaman devlet burası benim yerim deyip iptal etti birçok insanın tapusunu

bugüne kadar. Zaten bugün 2/B dediğimiz olay biraz buradan kaynaklanıyor. Çözmeye çalışıyoruz. Çünkü tam, sağlıklı kadastro yapılanması olmadığı için Türkiye’de bugüne kadar bir şekilde -vatandaşın yaptığı yanlışlıklar da olabilir mutlaka ama- vatandaşa ciddi anlamda yanlışlıklar yapıldı. Bu yanlışlıkları ortadan kaldırmak adına, Anayasa’yı da çiğnemenin bir çözüm üretmeye çalışıyoruz. Bu yasa bunun için var. Onun için önümüzdeki süreçte inşallah bu anayasa değişikliği gerçekleştirilir ve milleti merkeze alan bir anayasa yapılır milletin Medisinde. O zaman da hakikaten özel ormanlıkların önünü açabiliriz. Bugün herkes istediği gibi kestanelikleri orman olarak algılamamanın bir anlamı yok. Bir meyve olarak algılayıp orayı bir şey hâle getirebiliriz. Bir başka yerde başka şekilde. Ben kendimden biliyorum. Ben Ordu’da doğdum. Bizim yamaçlıklarımız fındık bahçesi. Büyük dedemizden kalan bir kestaneliğimiz vardı. Biz kestanelikle birlikte orayı kayın ağacı hâline getirdik. Tabii orman kadastrosu olunca orman oldu. Ama mesela oradan kimse gelip bir tane çalı kesemezdi. Niye? Ailenin ormanı olarak bilinirdi. Karadeniz’de böyle bir yapı vardır mesela. Bu yapı aynı zamanda ormanı koruyan bir yapı. Bu tip olan yerlerde orman yangını bir şey söz konusu değil. Niye? Birisi sizin bir çalınızı kesse siz de onun karşılığında devlet hesap sormadan siz vatandaş olarak hesap soruyorsunuz. Bu yaygınlaştırılabilir. Hazine arazileri ormanlaştırılabilir. Bunu devletin ormanlarına el koyma şeklinde algılamıyorum. Boş olan arazilere vatandaşa tahsis edilebilir kırk dokuz yıllığına, herkes özel orman yapabilir ama bunlar önümüzdeki süreçte konuşacağımız şeyler ama şu anda biz var olan sorunları çözmek için bu kanunları çıkarıyoruz. Belli oranda çözecek, belli oranda çözmeyecek. Yani bütün sorunları da çözecek değil bu kanun. En azından şu ana kadar sorun görünen birçok meseleyi tasfiye etmiş olacağız ama önümüzdeki süreçte milleti merkeze alan bir anayasayla birçok sorun kendiliğinden çözülecek.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Aşlık.

Şimdi, en son okuduğunuz önergeyle ilgili Hükûmetin takdire bıraktığı bu önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Bir önerge daha var, önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/563 esas numaralı tasarının 5’inci maddesinin (1) numaralı fıkrasının sonuna “2/A alanlarından ormana dönüştürülmesi mümkün olan yerler de Orman Genel Müdürlüğünün talebi üzerine hazine adına tescil edilerek bu Genel Müdürlüğe tahsis edilir. Muhdesat için 2/B alanlarındaki gibi işlem yapılır.” Hükmünün eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Vahap Seçer

Mersin

BAŞKAN – Sayın Seçer, buyurun gerekçeyle ilgili.

VAHAP SEÇER (Mersin) – 5’inci maddenin (1)’inci fıkrasında 2/B alanlarından tekrar orman olarak değerlendirilmesi Orman Genel Müdürlüğünce uygun görünen alanlar, yine bu genel müdürlüğümüze tahsis edilebiliyor. Buradaki verdiğim önergedeki temel amaç, 2/A alanlarında, yani ormana dönüştürülmesinde fayda görülebilecek, teknik olarak Orman Genel Müdürlüğünce bu tespit yapılan alanların da Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilmesini amaçlıyor. Diyeceksiniz ki 5’inci maddenin (3)’üncü fıkrasında buna ilişkin benzer bir düzenleme var ama ben bunu dikkatle inceledim. 5’inci maddenin (3)’üncü fıkrasında anılan alanlar, yani 2/A alanlarıyla ilgili burada bir değerlendirme yapılacak. Eğer iskâna ihtiyaç yoksa bu alanların iskân amaçlı kullanılmasına ihtiyaç yoksa ya da böyle bir imkân yok ise bu alanlar Orman Genel Müdürlüğü uhdesine alınacak ya da Maliye Bakanlığınca Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilecek. Benim verdiğim önergede direkt Orman Genel Müdürlüğü, bu alanlar ormana dönüştürülmesinde fayda sağlar ya da fayda görüyor ise direkt olarak Maliye Bakanlığı tarafından Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilmesi yönünde.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Kahveci...

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Önerge doğru ama bu önergenin bütün cevapları burada var. Yani 2/A alanlarıyla orman dışına çıkartılmış yerler -bir kere ormandan çıkarttık- burayı eğer amacı dışında kullanılmazsa, ki bunun 5’inci maddenin (3)’üncü fıkrası zaten bunu frenlemiş. Yani amaç dışı kullanıldığı

zaman herhangi bir kanuna bir şey yazmaya gerek yok. Zaten bu kanunun 3' üncü maddesinde de resen burayı orman teşkilatı tekrar alır ve burayı hazine adına tescil edilir dediği için bu endişeye gerek yok. Bu kanunda bu 2/A alanlarını amaç dışı kimsenin kullanamayacağını bu 3' üncü maddesinde de bir ifade etmiş bir düzenleme yok ve Orman Genel Müdürlüğüne yetki vermiş. Resen ben 2/A'yla burayı orman dışına çıkarttım. Sen burayı köy yerleşiminde kullanmadın veya başka bir amaçla kullanıyorsun veya hiç kullanmıyorsun, arsa bomboş duruyor. Bir müddet verdik. İki yıl, üç yıl, beş yıl 2/A'yla çıkarttık ama diğer kurumlar hiçbiri harekete geçmedi, burası amaç içi kullanılmıyorsa Orman Genel Müdürlüğüne burada tam yetki vermiş. "Resen Orman Genel Müdürlüğü bunu yapar." diyerek Orman Genel Müdürlüğüne bu konuda yeteri kadar hukuksal destek verilmiş ve işaret edildiğinden dolayı bence yeni bir şeye hiç gerek yok. Çünkü buradaki bu endişelerin hepsi 5'inci maddede giderilmiş.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Kahveci.

Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, burada benim verdiğim önergeyle 3' üncü fıkradaki düzenleme arasındaki temel fark, ben diyorum ki 2/A alanları ormana dönüştürülebilecekse hiç başka bir amaçla kullanılmaksızın Orman Genel Müdürlüğü bunu ormana dönüştürsün ama 3' üncü fıkra şöyle diyor: Yani temel amaç burada öncelikli iskân için kullanılсын ama kullanılamazsa, böyle bir ihtiyaç hasıl olmazsa ya da imkân olmazsa ormana dönüştürelim. Yani benim buradaki talebim, birinci öncelik ormana dönüştürmek olsun ama kanundaki öncelik önce iskân, eğer bu mümkün değilse ormana dönüştürelim. Arkadaşlarımın takdirine sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Müsteşarım, buyurun.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, herhâlde biraz farklı anlaşıldı. Şu anda 2/A'yla ilgili dışarı çıkmış bir alanımız yok. Bir talep, bir işlem üzerine Orman Genel Müdürlüğü yine katılımcılarımızın ifade ettiği şekliyle Bakanlar Kurulu kararıyla bir alan şu, şu, şu amaçlar doğrultusunda 2/A olarak orman rejimi dışına çıkartılıyor. Şu andaki alanlar olup da Sayın Vekilimizin ifade ettiği gibi önce tercihi orman olarak kullanalım diye bir husus yok ortada. Bunu bir anlatmak istedim.

İkinci olarak, bu doğrultuda anlaşılabilirse zaten diğer ifade ettiğiniz hususlar tamamıyla (3)' üncü fıkrada karşılanmış durumda. Yani amacı doğrultusunda eğer kullanılmayacaksa, yine amacı doğrultusunda isyanla ilgili birtakım sıkıntılar varsa bunlar doğrudan Orman Genel Müdürlüğü hiç daha bir işleme tabi kalmadan resen orman vasfıyla hazine adına tescili gündeme geliyor ki bütün hususları kapsadığına inanıyoruz, yani önergeye gerek olmadığını düşünüyoruz.

BAŞKAN - Katılmıyorsunuz önergeye.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Evet.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Kabul edilmeyen önergeyle birlikte 5'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Şimdi, 6'ncı maddeye geçmeden toplantımıza bir saat ara veriyoruz.

Kapanma Saati: 12.44

ÜÇÜNCÜ OTURUM
Açılma Saati: 13.54
BAŞKAN: Başkan Vekili Mehmet ERDOĞAN
-----0-----

BAŞKAN – Komisyonumuzun çok değerli milletvekilleri, milletvekillerimiz, değerli bürokratlarımız, sivil toplum örgütlerinin çok kıymetli temsilcileri; komisyonumuzun çalışmalarına kaldığımız yerden devam ediyoruz.

6'ncı maddede kalmıştık.

6'ncı maddeyi okutuyorum:

Hak sahibi, başvuru ve doğrudan satış

MADDE 6- (1) 2/B alanlarında bulunan taşınmazlar hakkında bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenen güncelleme listelerine veya kadastro tutanaklarına göre oluşturulan tapu kütüklerinin beyanlar hanesine göre; bu taşınmazların 31/12/2011 tarihinden önce kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen kişilerden bu taşınmazları satın almak için süresi içerisinde idareye başvuran ve idarece tespit edilen satış bedelini itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler bu Kanuna göre hak sahibi sayılır.

(2) 2/B alanlarında bulunan taşınmaz hakkında bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra düzenlenecek güncelleme listelerine veya kadastro tutanaklarına göre oluşturulacak tapu kütüklerinin beyanlar hanesine göre; bu taşınmazların 31/12/2011 tarihinden önce kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilecek kişilerden bu taşınmazları satın almak için süresi içerisinde idareye başvuran ve idarece tespit edilen satış bedelini itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler de hak sahibi sayılır.

(3) Hak sahiplerinden birinci fıkra kapsamında olanlar bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde, ikinci fıkra kapsamında olanlar ise, güncelleme listelerinin tescil edildiği veya kadastro tutanaklarının kesinleştiği tarihten itibaren altı ay içinde idareye başvurarak, bu taşınmazların bedeli karşılığında kendilerine doğrudan satılmasını isteyebilirler.

(4) Hak sahiplerine doğrudan satılacak olan taşınmazların satış bedeli, rayiç bedelin yüzde yetmiştir.

(5) Başvuru sahiplerinden satış bedellerine mahsup edilmek üzere; belediye ve mücavir alan sınırları içinde olan yerler için iki bin Türk Lirası, dışında olan yerler için bin Türk Lirası başvuru bedeli alınarak ilgilileri adına emanet hesabına kaydedilir.

(6) Hak sahiplerine satış işlemleri idarece, başvuru süresinin bittiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde sonuçlandırılır.

(7) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenen güncelleme listeleri veya kadastro tutanakları kapsamında kalan taşınmazların satış işlemleri, 1/5/2010 tarihinden itibaren tespit ve takdir edilen rayiç bedeller üzerinden yapılır.

(8) Satış bedeli peşin veya taksitle ödenebilir. Peşin satışlarda satış bedeline yüzde yirmi indirim uygulanır ve bu bedel idarece yapılan yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç iki ay içinde ödenir. Tebliğ edilen satış bedeline itiraz edilemez ve dava açılmaz. Taksitle satışlarda ise, satış bedelinin yüzde yirmisi yapılan yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç iki ay içinde, kalanı ise belediye ve mücavir alan sınırları içinde en fazla üç yılda altı eşit taksitte, belediye ve mücavir alan sınırları dışında ise en fazla dört yılda sekiz eşit taksitte faizsiz olarak ödenir. Taksitli satışlarda kalan miktarı karşılayacak tutarda kesin ve taksitlendirmeye uygun süreli banka teminat mektubu verilmesi veya satışı yapılan taşınmazın üzerinde 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu hükümleri uyarınca Hazine lehine kanunî ipotek tesis edilmesi halinde; taşınmaz, tapuda hak sahibi adına devredilir. İdare tarafından yapılan taşınmaz mülkiyetinin devrini amaçlayan taşınmaz satış sözleşmeleri ile kanuni ipotek sözleşmelerinde resmi şekil şartı aranmaz. Hak sahipliği belgesi; hak sahibinin Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası, imzası, fotoğrafı ve nüfus bilgilerini içerecek şekilde idarece düzenlenir. Düzenlenen hak sahipliği belgelerinin idarece yazılı olarak tapu idaresine bildirilmesi üzerine, devir ve kanuni ipotek tapu siciline resen tescil edilir. İpotek tesis edilerek devredilen taşınmazların üçüncü kişilere satılması halinde borcun kalan tutarından alıcılar sorumludur. Bu hususta tapu kütüğünde gerekli belirtme yapılır. Hak sahibi adına mülkiyet devredilmeden yapılan taksitli satışlarda, hak sahibi

tarafından yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda, tahsil edilen tutar hak sahibine aynen ve faizsiz olarak iade edilir.

(9) Peşin satışlarda satış bedelinin tamamını, taksitli satışlarda ise peşinatı veya taksitleri vadesinde ödememek suretiyle yükümlülüklerini yerine getirmeyenlerin doğrudan satın alma hakları düşer. Ancak, taksitli satışlarda, taksit süresinin sonuna kadar ödenmek kaydıyla taksitlerden ikisinin vadesinde ödenmemesi yükümlülüklerin ihlali anlamına gelmez. Vadesinde ödenmeyen taksit tutarlarına 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre belirlenen oranda gecikme zammı uygulanır.

(10) Hak sahibi olunmasında kanuni halefiyet, hak sahibinin veya mirasçılarının bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra noter tarafından düzenlenecek muvafakatname vermeleri halinde ise akdi halefiyet hükümleri geçerlidir. Bu fıkra göre noter tarafından düzenlenecek muvafakatnamelerden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu hükümlerine göre eli Türk Lirası maktu noter harç alınır.

(11) Hak sahibi olmadığı belirlenen başvuru sahiplerine, bu Kanundan yararlanamayacakları gerekçeleriyle birlikte bildirilerek başvuru bedeli aynen ve faizsiz olarak iade edilir.

(12) Bu maddeye göre hak sahiplerine doğrudan satılması gereken taşınmazlardan ağaçlandırılmak üzere Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilen, kamu hizmetlerine ayrılan veya bu amaçla kullanılan, özel kanunlar gereğince değerlendirilmesi gereken veya Maliye Bakanlığınca belirlenen taşınmazlar, hak sahiplerine satılmaz. Bu taşınmazların yerine istenilmesi halinde hak sahiplerine, hak sahibi oldukları taşınmazın rayiç değerine eşdeğer öncelikle aynı il sınırları içerisinde bulunan 2/B alanlarındaki taşınmaz, bu maddenin dördüncü fıkrasına göre hesaplanacak satış bedeli karşılığında doğrudan satılabilir.

(13) Hak sahiplerinden idarenin teklifini kabul etmeyenler doğrudan satış hakkından yararlanamazlar, başkaca talepte bulunamazlar, hak ve tazminat talep edemezler ve dava açamazlar.

(14) Bu maddeye göre hak sahibi bulunmayan veya doğrudan satın almaya ilişkin hak sahipliği kalmayan taşınmazların tapu kütüklerinde yer alan 2/B, kullanıcı ve muhdesat belirtmeleri Maliye Bakanlığının talebi üzerine tapu idaresince terkin edilir ve bu taşınmazlar Maliye Bakanlığınca satış dâhil genel hükümlere göre değerlendirilir.

(15) Hak sahipliği kalmayan taşınmazların değerlendirilmesi amacıyla, 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin son fıkrası kapsamında kalanlar hariç olmak üzere, üzerlerinde bulunan kişilere ait yapı ve eklentiler; o yıla ait Çevre ve Şehircilik Bakanlığı yapı birim fiyatlarından eksik imalat bedelleri ve yıpranma payı düşüldükten sonra kalan bedeli ilgililerine ödenmek suretiyle yıktırılır veya bu şekilde belirlenen bedel, taşınmazın değerine eklenerek muvafakatları aranmaksızın en geç iki yıl içinde satılarak satıştan elde edilen gelirden yapı ve eklenti sahiplerine ödenir ve idare tarafından yapıların tahliyesi sağlandıktan sonra ferağ işlemleri gerçekleştirilir.

(16) Bu maddenin üçüncü ve altıncı fıkralarında belirtilen süreleri iki katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

BAŞKAN – Şimdi Hükûmete söz vermeden önce milletvekili arkadaşlarımızın talepleri varsa, soruları varsa onları alalım.

Buyurun Sayın Kahveci.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Arkadaşlara şu açıklamayı, sanki birer haksızlık var gibi... 13'üncü maddede şöyle bir ifade var: "Hak sahiplerinden idarenin teklifini kabul etmeyenler..." İdarenin teklifi de şu: "Senin yerini biz herhangi bir kamu hizmetinde kullanacağız. Sana falanca yerden bir yer vereceğiz." Vatandaş da bunu kabul etmedi. O zaman vatandaş da bunu kabul etmiyorsa bu vatandaşa işgal ettiği alandaki, o anda tespit edilmiş rayiç neyse belki de bir bedel ödemek gerekiyor. Adam beğenmedi veya ta başka bir yerden, şehrin bir başka yerinden yer gösterdik. O yer belki onun yaşadığı bir mahal de değil yani oraya gitmeyecek. Dolayısıyla acaba burada veya dedikten sonra "Hak ve tazminat talep edemez..." Yani olduğu yerdeki bedeli neyse adama "Oturduğun yer senin, okul yapacağız." diyorsun veya "İşgal ettiğin yerden yol geçecek." veya bir konut alanı şey yaptı, "Sen buradan git, sana falanca yerden yer gösterdik, yeri beğenirsen beğen, beğenmezsen hiçbir hakkın yok." demek gibi, sanki biraz hakkaniyete uymayan bir durumla karşı karşıya kalıyoruz gibi geliyor bana. Yani burada o işgal ettiği yerin o andaki rayiç bedeli neyse -arsayı almıyorsa vatandaş- o rayiç

bedel ödenmek suretiyle o zaman o yerden tamamen çekilmiş olur diye düşünüyorum. Burada bir vatandaşın ötekilerine göre bir emsal olarak bir hak kaybının söz konusu olduğunu düşünüyorum. Burada, "Bedeli ödenmek suretiyle herhangi bir şekilde hak talep edemez." şeklinde bir bedel şeyi konamaz mıydı diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kahveci.

İsterseniz soruları cevaplayarak devam edelim.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, ormandan 2/B olması dolayısıyla çıkarılan yerler hazine adına tescil ediliyor ve yer mülkiyet olarak hazinenin yani şahsın kendisinin olan bir yer değil. Biz bu şahsa bir hak sahipliği atfediyoruz ve kendisi bu 1'inci fıkranın hemen sonundaki ibarede, idarece belirlenen bedeli, satış bedelini itiraz ve dava etmeksizin kabul etmesini bekliyoruz. Yani şahsın kendisinin olan, sadece üzerinde muhdesat varsa, bir bina varsa o kendisinin, zemin kendisinin değil. Dolayısıyla bu şekildeki kendisine satma işlemimizi kabul etmezse başka bir hak iddia etmiyor. Sayın Vekilimin bahsettiği konu 12'nci fıkra düzenleniyor. Eğer o kişiye kamu hizmetleri dolayısıyla yeri satılmayacak ise öncelikle aynı il içerisinde, bu 4'üncü fıkraya göre belirlenen rayiç bedeli bize ödemeyi kabul etmesi hâlinde başka bir 2/B taşınmazı veriyoruz. Yani burada yeri verme imkânımız var. Yeri kendisinin kabul ederek, kendisine bir bedel ödememiz falan söz konusu değil çünkü yer hazinenin yani. Biz o yeri bir bedel karşılığında, doğrudan o yerleri kullanan insanlara satmayı bu kanunda düzenliyoruz. İhalesiz ve doğrudan ve uygun normal şartlardaki vadeyle ve normal bir satışla değil, buranın kendine mahsus özelliklerini de dikkate alarak bu kanunda öngörülen bir bedel ve vade ile bu kullanıcılarına satmayı öngörüyoruz.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Yılmaz, buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – 6'ncı madde uzun uzun değerlendirmemiz gereken bir madde. Şimdi, burada bizim üç dört tane önergemiz olacak, bilmiyorum, onları ayrı ayrı maddeler şeklinde mi konuşmak lazım ama.

Şu anda mesela kullanıcı tespiti yapılan sayımız nedir, bir rakam var mı elimizde? Ne kadar yaklaşık?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Şu anda 350 bin parselin, aşağı yukarı, kullanıcıyı belirlemiş durumdayız ve devam ediyor çalışmalar.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Peki, ne kadar var daha geride?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Yani şu anda 193 bin hektar alanda çalışma devam ediyor. Oradan ne kadar parsel çıkar bunu çalışmanın sonunda göreceğiz çünkü 2/B alanı bir bütün, büyük.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Anladım.

Şimdi, buradan birkaç şeyi vurgulamak istiyorum:

Bunu, rayiç bedelleri ekipleriniz belirlerken veya görevliler belirlerken... Bana yüzlerce faks geldi yani Antalya'sından, İzmir'inden Adana'sına kadar her taraftan rayiç bedellerle ilgili çok ciddi sıkıntılar var. Yani mesela Antalya'da şimdi buradadır, yolun üstüyle yolun altı arasında 10 kat fiyat farkı konulan yer var. Yani vatandaşın iddiası bu, şimdi benim elimde bir belge olmadığı için sadece taleplerini söylüyorum. Burada yaptığımız uygulamayla, bir de getirdiğimiz şeylerle diyoruz ki: "Siz bizim bütün şartlarımızı kabul ederseniz hak sahibi olacaksınız." Yani insanların en doğal hakkı olan, hukuk devletinde olması gereken hakkı elinden alıyoruz. Bir kere, bu zaten Anayasa'nın "Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir." ilkesine aykırı. Yarın birileri bunu böyle götürdüğü zaman... Bu kadar emek veriyoruz, bu kadar insan beklentiye giriyor. Eğer insanların hukuki taleplerini ellerinden alırsak bu, Anayasa'nın ilgili maddelerine aykırılık teşkil edecek. Götürdükleri zaman da bu yaptığımız hatadan dolayı, yapılan bu çalışmalar geriye dönebilir. Yani hiçbir şekilde hukuk devletinde insanların hukuki haklarını "İtiraz edemezsiniz." şeklinde oradaki yöneticinin belirlediği... Doğru mu belirledi, yanlış mı belirledi? Mutlaka iyi niyetle belirledi. Şimdi, bunun ciddi manada dikkate alınması gerektiğini düşünüyorum.

Yine burada tüm kişileri aynı kategoriye koymuşuz. Yani Adana'nın Fekeli'nin dağbaşıda 2 dönüm yeri var veya işte İstanbul'da, şurada burada, Antalya'da rantın olduğu yerde yeri var, bunları aynı rayiç değer,

bedel üzerinden yüzde 70'i şeklinde almışız veya işte demişiz ki: Müracaat hâlinde 2 bin lira, bin lira gibi... Zaten adam, dağın başında yerini satsa bin lira etmeyecek yerden biz müracaatta bin lira gibi bir parayı alıyoruz. Yani burada adalet ilkelerinden tamamen ayrı düşmüşüz yani aynı şartlar içerisinde olan insanlar için aynı hukuk kuralları uygulanır, farklı şartlarda olan insanlar için farklı hukuk kuralları uygulanır.

Bir de bu maddenin ana amaçlarından bir tanesi –yani tasarının adı öyle zaten- orman köylülerinin kalkındırılmalarının desteklenmesi. Burada özellikle 31'inci ve 32'nci madde kapsamına ya ikisini beraber de alabiliriz veya ayrı ayrı da düşünebiliriz ama rayiç bedellerinin, gerekirse bedelsiz veya yüzde 10-15-20 gibi - orman içi köylerde bizim teklifimiz o yönde yüzde 15, 32'nci madde kapsamında yüzde 25'i şeklinde- bir düzenleme yapılabilir. Burada her tarafı aynı almışız, işte rayiç bedelin yüzde 70'i.

Peki, ben size buradan... Art niyet olmadığını biliyorum ama hepimiz devlet görevlerinden geldik, ben de yirmi yıllık devlet memuruyum. Bir sürü insan burada çalışıyor. Siz bu yaptığınız işlerin tamamen hakkaniyet ölçüleri içerisinde yapıldığını düşünüyor musunuz? Mümkün değil yani "Düşünüyoruz." deseniz de mümkün değil ama burada art niyet aramıyoruz. İyi niyet çerçevesi içerisinde söylüyorum. Peki, burada hakkı yenen bir insan hakkını nereden arayacak? Devlet olarak biz bir kişinin bile hakkından sorumlu değil miyiz? Yani burada yaptığı yanlış, vatandaş nerede arayacak, kime gidecek? Kesmişiz burada, "Hiçbir hak talep edemezsin, bizim dediklerimizi kabul ediyorsan hak sahibisin, değilse yoksun." Hukuk kapısını kapatmamızın ne mantığı var yani ne anlayışı var? Eğer bizim yaptığımız iş doğruysa, adaletliyse hukuka da gitse mutlaka zaten bizim görüşümüze doğru verir ama falanca köyün falan yerinde veya bir vatandaşın veya onlarca vatandaşın hakkı yendiye nereden haklarını arayacaklar bunlar?

Onun için bu maddede biraz daha detaylı durup hakkaniyet ölçülerine ve... Bu rayiç bedel konusu gerçekten çok adaletsiz. Yani İstanbul'da -örnek veriyorum- rant için 2/B arazisine el koymuş bir vatandaşla dağın başında elli altmış yıldır atasından, dedesinden gelen 2-3 dönümlük yerleri aynı kategoriye koymak doğru değil.

Yine benim söylemek istediklerimden bir tanesi, mesela burada, elde edilen gelirlerden hangi belediyenin mülki hudutları içerisindeyse bir miktar kaynağın oraya aktarılması lazım. Şimdi, bir sürü dağ ilçelerimiz var, Kastamonu'sundan tutun, Adana'sından, Mersin'inden Antalya'sına kadar dağ ilçelerinde orman köylülerine hizmet götürüyor. Ben biliyorum, siz de biliyorsunuz işte sivrisinekle ilgili mücadele oluyor, belediye yardımcı oluyor; kışın yollar kapandı, belediye bütün imkânlarını seferber etmeye çalışıyor. Yani burada bu sıkıntıları yaşayan belediyelerimiz de var. Bunlara da hangi belediyenin mülki hudutları içerisindeyse bir miktar kaynak daha aktarılması gerekir diye düşünüyorum.

Yani biraz 6'ncı madde kabataslak hazırlanmış bir madde gibi geliyor yani ayrı ayrı bu maddelerin hepsinin üzerinde konuşmak gerekiyor.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Tek tek cevap vermek mi istersiniz ya da toplu olarak soruları alalım mı?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Arzu ederseniz tek tek cevap verelim.

BAŞKAN – Tamam.

Buyurun Sayın Genel Müdürüm.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, bu yerleri kullanan kişiler kesinlikle burada bir hak sahibi değil, buranın sahibi de değil. Şu anki hukuki durumları işgalci yani ve otuz yıldır bu insanlar hiçbir şekilde bu yerde en ufak bir tasarrufta bulunamıyorlar. Bu kanun özel bir düzenleme yaparak hazinenin olan bu yerleri, ormandan çıkmış hazineye ait olmuş bu yerleri hangi şartlarla bu kişilere ihalesiz, doğrudan vereceğini düzenliyor. Yer hazinenin olduğu için bunu rahatlıkla her şekilde düzenleme bu kanunun konusudur. Ve burada tamamen vatandaşın nezdinde düşünülerek, onun iyiliğine olarak bu düzenlemeler yapılmıştır. Rayiç takdirleri bu kullanım kadastrolarının bize intikalinden itibaren 2010 yılından bu tarafa sürekli yapılıyor. Şu anda bize erişen kıymet takdirlerini yaptığımız 350 bini geçti, son gelenlerle 450 bin ve belki bu kadastro parsel sayısı iş bittiğinde 1 milyona gelecek yani belki şey olarak ve bir parselde de birden fazla hak sahibi olanlar var. Dolayısıyla bu kişiler eğer itiraz ve dava ederse bu kesinlikle uygulanamaz bir hâl alır yani o zaman herkes her parseli itiraz eder ve büyük bir sıkıntı olur.

Rayiçlerin belirlenmesi konusunda son derece hassas bir şekilde çalışıyoruz. Şu anda tekrar bu belirlediğimiz değerlerin üzerinden geçiyoruz. Bir yanlışlık olmasın, bir kaydırma olmasın, bir dengesizlik olmasın diye tek tek bütün illerde çalışmalar detaylı bir şekilde gidiyor. Yani o nedenle anayasal olarak bir sıkıntı olması söz konusu değil, yer hazinenin. Böyle bir düzenleme yapamazsak zaten alamazlar yani.

Öbür konular ise... Burada rayıcın yüzde 70'i olarak değerlendirilmiştir yani satış bedeli. Bu, kanun tasarısında böyledir, Meclisimizin yetkisindeki konudur. İlçede veya merkezde veya köyde olanlar konumlarına göre rayiç değeri takdir edildiği için yerine göre bazı köylerde 50 kuruş, 1 lira değerler ama şehir merkezinde de çok yüksek yani taşınmazın durumuna göre kıymet takdirleri değişiklik arz etmekte, müsavi değil yani metrekare olarak aynı bedel takdir edilmiş diye bir şey yok.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bir şeyi düzeltiyim Başkanım.

Sayın Genel Müdür, “Burada malın sahibi hazine.” derken, biz neyi çözmeye çalışıyoruz? Yani hep bu anlayışla yaklaşırsanız meseleyi çözemeyiz. Doğrudur, buralar zaten ormandı, ormandan çıkarıldı. Şimdi, biz ortadaki bir cenazeyi usulüne uygun, doğru kaldırılım istiyoruz. Yani burada 2/B’de kullanıcı olanlar yıllardır zaten buraları kullanıyor. Biz kullanıcısı olmayan bir yeri satma şeyi düzenlemiyoruz ki burada. Yani burada şu anlayışla “Zaten malın sahibi biziz, bunların bir hakkı yok.” dersiniz... Hangi problemi çözmek için toplanıyoruz burada? O zaman şunu yapalım: Bunların hepsini yok sayalım, tekrar bunların birçoğu da ağaçlandırılabilir, tekrar ormanın uhdesine alalım, ağaçlandıralım. Yani bu bakış açınız doğru bir bakış açısı değil. “Malın sahibi biziz yani zaten bunların hakkı yok.” dersek bakış açısı olarak doğru bakmıyoruz. Biz neyi çözmeye çalışıyoruz? Bizim çözmek istediğimiz, yıllardır kullanıcısı olanların -adına “işgalci” deyin, “kullanıcı” deyin- bunların problemlerini çözmek için buradayız. Yoksa, “Malın sahibi biziz, zaten bunların bir hakkı yok.” dersek doğru bir anlayışla bu meseleyi çözemeyiz yani orayı bir düzeltelim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Yılmaz.

Buyurun.

OR-KOOP TEMSİLCİSİ HİKMET KARADUMAN – Başkanım, teşekkür ederim.

Efendim, Sayın Vekilimizi teyit manasında çoğu konular ama bir iki noktayı da vurgulamak istiyorum.

Tasarının başlığı: Orman köylülerinin kalkınmalarının desteklenmesi. Bu cümleyi belirttikten sonra, bu maddeyle ilgili 4’üncü madde satış bedeli rayiç bedelinin yüzde 70’i; geliyoruz 6’ncı maddenin 8’inci fıkrasına: Peşin ödenmesi durumunda yüzde 20 de indirimli... Efendim, burada dikkat edilmesi gereken konu şu: Bu 2/B alanları sadece orman köylüsünün işgal ettiği yerler değil. 2/B alanlarında iş yerleri, fabrikalar, villalar ve rant alanları olan arsalarda var. Siz satış bedelini rayiç bedelin yüzde 70’i olarak belirlerseniz, peşin satışlarda da yüzde 20 indirim yaparsanız para sahibi olan kişilere otomatikman yüzde 50 indirim yapıyorsunuz demektir. Burada sıkıntıyı çekecek orman köylüsüdür, parası olmayan fakir kesimdir. Bu fakir kesimi düşünerek, orman köylüsünü düşünerek rayiç bedelin belirlenmesi, hatta orman köylüsüne bedelsiz veya tahsisen verilmesi veya çok düşük bir rayiç bedelinden verilmesinin, mülkiyetinin sahibi olması bağlamında düşünülmesi gerekir.

Bizim hazırladığımız, Orman Genel Müdürlüğüyle çalıştığımız o taslak metinde bırakın –“yüzde 50” dedim- her iki indirimle beraber yüzde 50 indirimi, rayiç bedelin 2 katı kadar bir bedel alınması gerekir fabrika alanlarında, rant alanlarında, villalarda ve arsalarda. Mademki biraz önce bahsettiğim birinci cümledeki orman köylülerini kalkındırma tasarısı ise bu, bu şekilde değerlendirmeyi düşünmek gerekiyor.

Teşekkür ediyorum.

Arz ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Karaduman.

Sayın Dostbil, buyurun.

TARIMSAL KALKINMA VAKFI BAŞKANI YAŞAR DOSTBİL – Bu maddede düzenlenen şekliyle satış her ne kadar haksızlık gibi görünüyor ise de yapılan tecrübelerde şu çıktı: Mesela 6 bin hektarlık bir 2/B sahası daha önce bu kanunlar filan çıkmadan, iptal edilmeden satılmıştı. Ancak ondan sonra bitmez

tükenmez davalar başladı. Yani bir neticeye vardiıramıyorsunuz. Ondan sonra yapılan o rayice itiraz, tekrar yapılan mahkeme rayicine itiraz, bilirkişiler, vesaireler filan çok uzayıp gitti. Dolayısıyla rayiç bedel çok iyi tespit edildiği takdirde, yukarıda ve aşağıda iyi tespit edildiği takdirde bu işlerin bir an önce tasfiye edileceğini düşünüyoruz.

Dolayısıyla bence rayiç bedel iyi tespit edilsin. Düzenlenen şekli daha da uygun diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Dostbil.

Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Tasarının en önemli ve detaylı maddelerinden birini tartışıyoruz. Hem hak sahiplerinin başvurusu ve satış şartları açısından bence çok dikkatli ve özenle incelememiz gereken bir madde.

4'üncü fıkrasında bu alanların, ki yani anılan 2/B alanlarının hak sahiplerine satış bedeli olarak rayiç bedeli, seyyanen, alıcı olarak hangi sosyal sınıfa mensup olursa olsun yani bu çiftçidir, orman köylüsüdür ya da 2/B alanı üzerine bir ticarethane yapmış, bir atölye yapmış ya da bir fabrika yapmış sanayicidir, fark etmiyor, herkese aynı fiyat tespitiyle bu yerlerin satışını öngörüyor mevcut Hükümet tasarısında.

Biliyorsunuz Cumhuriyet Halk Partisinin de bu konuda bir kanun teklifi vardı. Biz oradaki değerlendirmelerimizde satış bedeli tespitlerinde özellikle orman köylüsünü öne alarak tasarının ruhuna da uygun orman köylülerinin kalkındırılmasına yönelik anlayışa da uygun bir şekilde 2/B alanlarını, eğer orman köylüsüne satacaksak o alanları bunları bilabedel verelim, bedelsiz verelim. Amacımız burada temelde zaten orman köylülerini kalkındırmak. Ayrıca, zaten orman köylülerinin de ekonomik olarak -üzerinde bu alanların tarımsal üretim yapıyor olabilir, bitkisel üretim, hayvansal üretim ya da barınmak için üzerine ev yapmıştır, ne yapıyorsa yapıyor 2/B alanları üzerinde- siz bu alanları rayiç bedel de olsa, rayiç bedelden belirli bir indirim de yapsanız, bunları taksite de bölse, bugünkü Türkiye'nin ekonomik koşullarında bu bedelleri ödemede ciddi sıkıntılar yaşayacağını ben şahsen düşünüyorum.

Onun için, özellikle hep söyledik, bütün burada söz alan, daha önceki komisyonlarda, tali komisyonlarda bütün siyasi partilerin temsilcileri şu konuda hemfikir: Türkiye'nin en yoksul, geliri en düşük sosyal sınıfı orman köylüleri. Bunda bir kere hemfikiriz. Onun için burada satış bedeli tespit ederken orman köylülerine yönelik bir ayırım içerisinde olmamız lazım. Diyebilirsiniz ki: Bu, Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır ama diğer taraftan da sosyal devlet anlayışına uygundur. Dolayısıyla biraz sonra zaten bunu önergeye dökmüş bir şekilde yine tartışacağız, bu konuda bir önergemiz olacak.

Ayrıca, bazı hak sahiplerine de -parti olarak- elbette ki rayiç bedel üzerinden verilsin yani lüks bir semtte 2/B alanı üzerine adam villa yapmışsa, vatandaş villa yapmışsa ya da bir sanayi tesisi yapmışsa bunları ayrı değerlendirmek lazım. Hem şu ortaya çıkıyor: Biraz bu alanlar bilinçli olarak yani rant elde etme amacıyla işgal edilmiş ve dolayısıyla bunları çok hak sahibi olmamak değil de bilinçli olarak bu alanları rant uğruna işgal etmiş işgalciler olarak da değerlendirmek lazım. Aslında imkân olsa söküp atsak o yapılan alanları, tekrar bunları ormana çevirsek ama bu fiiliyatta mümkün değil. Dolayısıyla bu sorunu çözmek için de bu yerleri, mecburiyetten dolayı 2/B alanlarını bu tarz işgalcilere de satmak zorundayız. Onlara da bu anlamda kimse kusura bakmasın ama devletin malını, vatandaşın, yurttaşın, senin, benim malımı da haraç mezat vermeyelim görüşü içerisindeyim. Onun için satış bedellerinde farklı satış bedelleri, az önce de söylediğim gibi, farklı sosyal sınıflara göre tespit etmekte fayda olduğunu düşünüyorum.

Rayiç bedellerin tespitinde de bize intikal eden sorunlar var. Millî Emlak Genel Müdürlüğümüzle bunu tartıştık. Tabii onlar da mümkün olduğu kadar bu konuya hassasiyet gösterecekler. Mal müdürlükleri, illerde, ilçelerde defterdarlıklar oluşturacakları komisyonlar, tespit edecekleri satış bedellerinde mümkün olduğunca gerçeğe yakın tespitler yapmak zorundalar. Hem kamunun, devletin mağdur olmaması için hem de yurttaşın mağdur olmaması için. Bu tabii ki sizin idarenizin elinde. Bu konuda ciddiyet göstermenizi, hassasiyet göstermenizi bekliyoruz, ki bunu da böyle yaptığınızdan, ben şahsen en azından, eminim.

5'inci fıkrada başvuru sahiplerinden satış bedellerinden mahsup edilmek üzere alınan bir bedel var. Burada da orman köylülerine bir ayrıcalık gösterelim. Bu her ne kadar satış bedeline mahsup edilecek olsa dahi

orman köylüsü -zaten minimum miktar bin Türk lirası- bunu ödemekte sıkıntı yaşayabilir. Bu bir sembolik rakama çekilebilir, sadece orman köylüsüne matuf bir sembolik rakama çekilebilir.

Yine 7'nci fıkrada -bunu bir soru olarak yöneltiyorum- güncelleme listeleri veya kadastro tutanakları kapsamında kalan taşınmazların satış işlemlerinin 1/5/2010 tarihinden itibaren tespit ve takdir edilen rayiç bedeller üzerinden satışının yapılması yönünde bir düzenleme var. Bu tarihi merak ettim, neyi ifade ediyor?

Ayrıca 8'inci fıkrada özellikle taksitli satışlarla ilgili bazı düzenlemeler var. Burada taksitli satışlarda ödemelerde, peşinat ödemesinin toplam bedelin yüzde 20'si olması gerektiğini ve bunun da en geç iki ay içerisinde ödenmesi gerektiği, kalan sürenin ise... Bunu da belli kriterlere bağlamış düzenleme: Belediye ve mücavir alanlar, sınırları içerisindeyse en fazla üç yılda, altı eşit taksitte; belediye ve mücavir alan sınırları dışındaysa bunu dört yılda, sekiz eşit taksite çıkartıyor. Burada da yine bir iyileştirme yapılabilir Sayın Başkan. Yani madem böyle bir işe kalkışıyor Hükümet, vatandaşın da yurttaşın da bugünkü -az önce de söylediğim- ekonomik koşullarını göz önüne alarak birtakım, ödemelerde kolaylıklar sağlayabilir. Tahmin ediyorum, iktidar partisi milletvekili arkadaşlarıma da bu konuda vatandaşlarımızdan yoğun talep geliyor, bizlere de geliyor. Bunu hep beraber değerlendirelim. Bu yüzde 20 olur, 15 olur, 10 olur; bunları değerlendirelim. Üç yıl altı eşit taksit olur ya da sekiz yıl, beş yıl on eşit taksit olur; belirli uygun koşullara bağlayalım diye düşünüyorum. Bu konuda da önergemiz olacak.

13'üncü fıkra da hak sahiplerinin idareye karşı dava açma hakkının olmadığını düzenleyen madde. Bunu tabii bir uyarı niteliğinde iki açıdan değerlendirmek lazım. Az önce Millî Emlak Genel Müdürümüz bazı tespitlerde bulundu. Ben şahsen katıldığımı ifade etmek istiyorum. Nihayetinde bu alanlar Maliye Bakanlığının mülkünde, hazinenin üzerinde alanlar. Dolayısıyla üzerindikiler hukuken işgalcidir. Bir bu açıdan değerlendiriyorum ama diğer açıdan da idarenin her türlü eylem ve işlemlerine yargı yolu açıktır. Bu, Anayasa'nın 125'inci maddesine aykırılık teşkil edebilir. Hukukçularımız bunu daha iyi bilir. Bir sorun yaşanabilir. Biz burada en azından bunu söylerken... Bir uyarı yapma ihtiyacı duyduğum için bunları söylüyorum.

14'üncü fıkradaki düzenlemede: "Bu maddeye göre hak sahibi bulunmayan veya doğrudan satın almaya ilişkin hak sahipliği kalmayan taşınmazların tapu kütüklerinde yer alan 2/B, kullanıcı ve muhdesat belirtmeleri Maliye Bakanlığının talebi üzerine tapu idaresince terkin edilir ve bu taşınmazlar Maliye Bakanlığınca..." Buranın altını çiziyorum, "...satış dâhil genel hükümlere göre değerlendirilir." Burada şöyle diyebiliriz: Eğer bu alanlar ormana dönüştürülmeye müsait alanlar değilse ya da bunların dışındaysa satış dâhil genel hükümlere göre değerlendirsın ama ormana dönüştürülebilecek alanlarsa bunu satmamızın bu yaptığımız yasayla bağdaşır bir yönü olmaz, hatta bir çelişki de oluşabilir. Arkadaşlarımin dikkatine sunuyorum. Arzu edilirse, burada bir önergeyle bir ibare eklenerek bu endişeler de ortadan kaldırılabilir diye düşünüyorum.

Bu maddeyle ilgili şimdilik değerlendirmelerim bu kadar.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Seçer.

Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Sayın Başkan, değerli komisyon üyeleri; tabii, ben 2003'ten bu yana bu kanunun üzerinde çalıştım. Dolayısıyla da şu anda helva yemeğe çalıştığımız bu süreç içerisinde gerçekten bununla ilgili, özellikle rayiç bedeller üzerinden, muhalefet partisindeki arkadaşlarımıza da birkaç defa brifing verdik Genel Müdürlüğümüzde, onların fikirlerini de almıştık. Şimdi, farklı farklı yaklaşımlar oldu: "Hiç bedel alınmasın. 2/B'yi işgal eden kişiler genellikle orman köylüsüdür, bunlardan hiç bedel alınmasın." tartışması oldu. Hatta bazı partilerin tekliflerinde bunların orman köylüsüne bedelsiz verilmesi, bazı sivil toplum örgütlerinde "Hayır, orman köylüsüne ne satılsın ne verilsin, bunlardan ecri misil alınsın" şeklinde öneriler de oldu. Şimdi, bu süreçte, yedi sekiz yıllık benim de yönetimde olduğum bu süreç içerisinde gerçekten bunları çok enine boyuna tartıştık.

Şimdi, o 2/B alanlarında neler var? Bakın, 2/B alanlarının sadece yüzde 5'i yerleşim alanı. Yani köylerin yerleşim alanı, yani bir köyün içerisinde birkaç tane ev, birkaç tane yerleşim yeri yapılmış. Bu yüzde 1,7'si 2/B alanlarının. Beldelerde bu yüzde 2'si, ilçe yerleşim alanlarında yüzde... Yani yüzde 5'inde yerleşilmiş 2/B'nin. 2/B'lerin yüzde 30'unda ise seralar var, narenciye bahçeleri var, zeytinlik, fıstıklık, bağ,

bahçe gibi alanlar var. Demek ki yaklaşık yüzde 35 civarındaki alan değerli alanlar, yani sulu tarımın, verimli tarımın yapıldığı alanlar. Diğer alanlar da kuru tarımın, “diğer ekili alanlar” olarak geçmiş bizim literatürümüze. Demek ki yüzde 60’ı otlak, yaylak ve diğer ekili alanlar. Bizim tartıştığımız, yani rayiç bedeliyle karşımıza çıkacak alan yüzde 35 civarındadır. Şimdi, gerçekten Maliyenin ekipleri rayiç bedeli yaptı. Geçmişte bu 2924 sayılı Kanun’da bu görev Orman Bakanlığına verilmişti. Orman Bakanlığı rayiç bedellerini tespit edecek, o bedellerden bu sahaları satacak ve buradan elde edilen kaynakları da orman köylerinin kalkınmasında kullanacak. Fakat burada hani “Bunlara dava açılmaz.” falan ifadeleri var ya, gerçekten 6.700 hektarlık bir alanı orman teşkilatı kendi personeliyle kurmuş olduğu rayiç bedeller üzerinden satmaya başladığı ve arkasından şu anda sayısını bilemiyorum ama o komisyonlarda olan arkadaşlarımızın hepsi şu anda mahkemede. Emekli olanlar da mahkemeye gelmeye başladılar. Niye? “Rayiç bedellerini yüksek tespit ettiniz, ben aldım, alamadım.” kavgası içerisindeler. Onun için burada bu hukuksal süreçte buradaki bu kanunda bununla ilgili davaların açılabilmesi... Yoksa binlerce hektar şeyde, yol yapacaksınız, birisi mahkeme kararı, oradan bir altyapı yapacaksınız “Falanca adam mahkemeye verdi, hadi sen bu işi yapma.” dediği zaman bu kanunu uygulayamayız. Onun için bu kanunda, bu vatandaşların bu şekilde “Rayiç bedelden ben yeri alacaktım, almayacaktım.” gibi eğer hukuksal bir düzenleme yapmazsak bu kanunun işlemesi mümkün değil. Onun için burada bunların tespit edilmesi lazım.

Evet, bir orman köyü konuşuyoruz, gerçekten. Yani orman köyü demek fakir köy demek değildir. Bakın, açık, üzerine basarak söylüyorum, dünyanın hiçbir mevzuatında “orman köyü” diye bir tanım yoktur. Orman köyünün tanımı, bir köyün hududunda, o köy milyarlık bir köy olsa da o köyün hududunda bir hektar orman varsa o köy orman köyüdür. Yani Beykoz’un, İstanbul’un, Kadıköy’ün eğer köyleri varsa, bu köylerin hepsinin hudutları içerisinde bir orman varsa bu köy orman köyüdür. Bir de Toroslarda birkaç dönüm taşlık, kayalık, tarım, makineyle tarım yapamayacak köyler de orman köyüdür. Onun için, “orman köyü” dendiğinde eğer biz orman köylerine “Bunlardan bedel alacağız.” dediğimiz zaman birilerine kazandırırken gerçek fakir olan orman köylerine, ama adı orman köyü olup da bir dönümü 200-300 milyar lira eden bir köye de, onları da aynı imkânlardan faydalandırmak suretiyle adaleti sağlamış olamayız. Onun için buralardaki adaletin yolu burada bizi oraya giderek, orada rayiç bedeli tespit etmedeki objektif bakış önemlidir. Yoksa “Orman köylerinden bedel alınmayacak, şu kadar şu alınacak” gibi ifadeler birilerini çok çok memnun ederken, birilerini de mağdur etme noktasına getirebilir bizi. Onun için, rayiç bedellerini mahallinde tespit etmek, mahalline gidip, herhâlde oraya giden Maliye ekibi köyün orman köyü olup olmadığına bakmaksızın o yere objektif bakıyor, bu yer ne edebilir? Arazinin meyilinden, şehre uzaklıktan ve birçok kriter var. Onun için bu rayiç bedelinden bize de çok şikâyet geldi açıkçası. Yani bazı yerlerde rayiç bedellerinin topuzunun kaçtığını... Çünkü arkadaşlar 2/B son beş yılın ürünü değil, 2/B neredeyse bir asra varan bir ürün. 2/B’nin daha şu anda üzerinde olan insanlar belki 2/B olduklarını yeni yeni fark ediyorlar. Kaç defa el değiştirmişler. Karşımıza şöyle çıkanlar da var: “Ya ben bunu bilmiyordum ki. Ben bunu Ahmet’ten aldım, Ahmet de Mehmet’ten aldı.” diyerek 2/B’de böylesi bir süreç de yaşandı. Onun için, belki de çok ciddi bedel ödeyerek alan insanlar var bunu. Bu insanlara ikinci defa bedel ödetmek de bu insanların bazılarını böylesi mağdur edecek. Onun için, bununla ilgili, rayiç bedellerle ilgili, gerçekten mahalline gidip çok objektif değerlendirmeler yapılması lazım. Bu rayiç bedellerin üzerinden - tabii, burada bir bedel de tespit edilmiş- yüzde 70, bunun da yüzde 20’si gibi, yani neredeyse yüzde 50’ye kadar bir düşüş oluyor.

BAŞKAN – Sayın Kahveci, toparlarsanız...

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Toparlıyorum.

Ama bu rayiç bedelleri mahallinde tespit ederken kantarın topuzunun kaçtığı şeklinde bize de intikaller var. Ama bu hukuk süreciyle ilgili olarak, yani bu sürecin devam etmesi için burada şeyin önünün kesilmesi lazım, yoksa bu kanun işlemez ve gerek toplu hareketlerde, dönüşümlerde de gerekse devletin altyapılarında da çok önemli tıkanmalar olur. Mahkeme kararları zaten biliyoruz, bir şey mahkemeye gittiği zaman, bir ay, bir yıl, iki yıl süren mahkeme süreçleri oluyor, bu da bu kanunu işlemez hâle getiriyor.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Kahveci.

Sayın Bayraktar, buyurun.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlarım, saygıdeğer hazırun; önemli bir kanunu tartışıyoruz, tartışacağınız daha da, öyle gözüküyor. Çünkü bu kanunun en önemli tartışılan konusu, maddesi 6'ncı madde.

Bu maddeye girmeden önce, Sayın Kahveci başışlasın beni “Orman köylüleri fakir köylüler değildir.” dedi. Oysa araştırmalarımızda, fert başına millî gelirden en düşük pay alan köylüler orman köylüleridir. Orman köylüleri mahallinde kalkınmıyor veyahut kalkındırılması gerektiğiyle ilgili yıllarca Orman Bakanlığının, Orman Genel Müdürlüğünün, devletimizin, Maliye Bakanlığımızın çeşitli desteklerine rağmen kalkınamayan orman köylüsüne hem “Mahallinde yaşa, terk etme, şehirlere gelme.” diyoruz hem “Ormanları koru.” diyoruz hem de 1 metrekarelik araziye sana tapulamıyoruz.” diyoruz. “Hele hele ormanın içerisinde çöp dahi olsa aldığı zaman orman zabıtları ve jandarma tarafından da mahkûm ediyoruz” diyoruz. Dolayısıyla, öncelikli olarak, kanunun isminden de anlaşılacağı üzere “orman köylülerinin kalkındırılması” ifadesi doğrudur ama yürüttüğümüz veyahut da içeriğine baktığımız zaman bunlara yönelik kesin garantilerin olmadığı görülüyor. Her ne kadar Maliye Bakanlığı tabii ki ana maksat olarak orman köylülerine yönelik yatırımlar yapmaya, ağaçlandırma faaliyetlerine para aktarmaya yönelik bir açık kapı bırakıyorsa da kanun metninin içerisine net bir ifadeyle orman köylülerine şu kadar bir meblağ veyahut ağaçlandırma faaliyetlerine şu kadar bir meblağ aktarılıyor denmemesi bana göre bir eksiklik. Ama orman köylülerinin özellikle son günlerde görüyoruz, tapulu mülkü olup da elinden alınan orman köylüsü, yani tapulu orman alanı olsa dahi, görüyorsunuz kendi mahiyetinde olduğu dönemlerde gözü gibi baktığı ormanlara devlet oraya el koyduğu zaman ya açmıştır ya yakmıştır ya yanana seyirci kalmıştır. Son dönemlerde de böyle oldu. Maksat orman alanlarını genişletmek ise ki bu budur, bunu istiyoruz, en az 2 katının ağaçlandırılması gerekiyor. Orman emvalinin, orman varlığının artırılması orman köylülerinin de, ülkemizin de ciddi bir menfaattir, gerçek ihtiyacımızdır. Bu düzenlemeyi yaparken, bu devletle halk arasında, orman köylüleriyle devlet arasında bir barışın sağlanması esas olarak ortaya çıkıyor, yani bir ihtilaf var yıllar yılı. Mülkiyet sahibi olamayan... Bakın, Karadenizlileri söyleyeyim, mahallinde kalkınma imkânı olmadığı için kendiliğinden göç etti, taş toprağı altın İstanbul'a geldi. İstanbul'da da en ucuz olan yer neresi? Belediyeler arsa üretmedi, siyasiler de çözüm üretmedi, vatandaş da kimisi birilerinden el senediyle, kimisi işgal suretiyle, her ne suretle olursa olsun başını sokacak bir yer buldu. Bakın, havzalarda ve mutlak koruma alanlarında bile kaçak yapı yapanlara devletin sosyal anlayışı çerçevesinde babalık muamelesi yapmak suretiyle onları alarak bir yerlere taşıyor, bedelini de ödüyor. Ama 2/B alanlarında kalan insanların büyük bir bölümü, bakın, rant için diyorsunuz, bana göre, tespitime göre bu yüzde 5'i geçmez. Yüzde 5'ten dolayı yüzde 95'inin mağdur olabileceği yasal düzenlemede bu kadar farklı şekillere girmenin doğru olmayacağını düşünüyorum. Yıllar yılı tartıştık, geldik bu noktaya. Ne elde ettik? Aynı alanlar, bir kere yaşanabilir bir çevre oluşturulamadı, kentler de oluşturulamadı, sosyal altyapısı olmadı, sağlık altyapısı olmadı, istihdam ve iş alanına yönelik katkı olmadı, ormanların korunmasına yönelik tedbir alınamadı, hazine arazileri değerlendirilemedi, vatandaş vergisini vermedi veyahut kaçak verdi veyahut o esnada farklı şekilde muamele yapmak isteyen art niyetlilerin oyuncağı oldular. Hukukçular geliyorlar “Dava açacağım, şu olacak, bu olacak...” Vatandaş masraf etti. Bir başkası geldi “Senin bu bölgenin imar durumuna alacağım.” dedi, yapamadı, ona masraf etti. Yani zaten buraların büyük bir bölümüne imar faaliyetleri için, orada yaşayabilmesi için, çöp vergisi yahut katkı vergisi, emlak vergisi diyerek veyahut ecri misil diyerek, meşrulaştırıyım diyerek böyle zoraki bazı vergiler ödemek zorunda kaldı. Su götürüldü, elektrik götürüldü, gaz götürüldü, otobüs götürüldü, hastane, sağlık ocağı götürüldü, devletin her türlü hizmeti götürüldü, şimdi “Sen burada hak sahibi değilsin, bugünkü rayiç bedel üzerinden bu parayı vermek zorundasınız.” demek yanlış, doğru değildir. Dolayısıyla ne olmalı? Gerçekten devletin de zarar etmeyeceği, vatandaşın da orada zorlanamayacağı bir barış ortamı doğduğu takdirde buradan doğacak olan sinerji ve buradan doğacak olan bir yerde istikrar altında Türkiye genelinde ekonomik rahatlamayı getirecektir. Maliye Bakanlığı olayı sadece toplayabileceği paranın bereketine inanmamalı. Toplumdaki düzenin getireceği olumlu tablodan elde edeceği gelirlerle uğraşırsa yıllar yılı enerjisini hep buraya vere vere vere... Bakın bu kadar zamandır, kaç yıldır çalışıyor Maliye bürokratları, kaç yıldır çalışıyor orman sektörü, kaç yıldır çalışıyor Parlamento, kaç yıldır çalışıyor sivil toplum örgütleri. Bütün bunların bir maliyet olduğunu düşünmemiz lazım ve geriye dönüşü olacak tarzda eksik, hatalı bir yapıyla düzenleme yaparsak elimizde kalır yine. Uygulanamayacak bir sistemle ortaya koyarsanız bu iş yine

çözülemez, yeniden sil baştan olacak. Ne elde edeceğiz? Rayiç bedel üzerinden sattık, fazla para aldık, kaç kişi? Yüzde 10 kişi. Öbürü de yüzde 20 indirimle, Sayın Kahveci diyor ki “Yüzde 56’ya geliyor.” Ancak zengin olanlar yüzde 56’yla alıyorlar. Yani rayiç bedelin yüzde 70’ine yüzde 20 tenzilat, yüzde 56 demektir. Neyle? Peşin ödeyebilenler için. İşte rant orada var. Eğer varsa peşin ödeyebilecek insan... Bakıyoruz, gerçekten burada bulunan insanlar, büyükşehirlerde olanlar dâhil mağdurdurlar. Bir tepe üstünde bulunan insan... 3 bin lira metrekaresine fiyat konulmuş, dün satıldı bin liraya orada bir gayrimenkul, gözümün önünde. Gidip reel tespitlere baktığımız zaman... Maliye bürokratları bağışlasınlar, onların kendi görevlerini en iyi şekilde yaptıklarına inanıyorum, iyi niyetle, devletin menfaatini koruma üzerine tabii ki sağlam duracaklar, doğru yapıyorlar. Ancak, yaptıkları doğruluk esnasında bu işi çözüme ulaştırmamak isteyen bazı art niyetlilerin fikirlerinin ortada olduğunu görüyorum. Ne gibi? Geliyor Maliye bürokratları, gidiyor, iyi niyetle tespit edeceğim derken bir emlakçıya soruyor, orada bir dükkân sahibine soruyor, orada bir muhtara soruyor. O da “Ya ben bugün satacak olsam kaçta satarım?” Problemi çözülmüş, imar yasağı olmayan bir arsanın en üst bedelini söylüyor. “Peki satın.” dediğin zaman kimse almıyor bunu. Hazinesinin bile kendisinin satışa çıkardığı gayrimenkullerin satış bedeli üzerinden, alıcı olarak karşı karşıya kaldığınız hususlara bakın, yüzde 50-60’ı geçmez. Yani elbette devlet ve Maliye bu fiyatın en üst düzeyini koyacaktır ama reel bir rayiç bedel olması gerekir. Biz İstanbul’da yapabildiğimiz kadar, görebildiğim kadarıyla, fiyatlara bir baktım, mahallinde de dolaştım, komisyon üyesi arkadaşlarımı da götürdüm ve bizi tapulu mülk olarak yanında satılan bir bedelle 2/B olarak bulunan bedele bir baktık, yüzde 200, yüzde 300 fark var, bir. İkincisi: 82-99 yılları arasında 2/B’den dolayı tapusunu alanlar var orada, o dönemdeki uygulama şekline göre. O da hak sahibi olmuştu. Şimdi ben de... “Ya o gün kendi aramızdaki ihtilaftan dolayı bu iş 99’a kaldı, 99’da da mahkeme burayı reddetti, ben şimdi hak sahibi olamadım, o gün 10 liraya burayı aldı, bana şimdi diyorsunuz ki siz: ‘10 bin liraya alacaksınız.’ Bu kadar büyük rakam olmaz.” diyor.

Bu bakımdan biz diyoruz ki, yani bizim kanaatimiz, reel rayiç bedele hiçbir şey demiyoruz. Belediye emlak bedelleri doğru tespit edilmemiş, bir yerde çok yüksek, çok düşük, haksızlıklar var. Orada da çeşitli spekülasyonları düşünerek yerel yöneticiler “Halkla karşı karşıya kalmayalım, ucuza verelim, ucuza bu iş olur.” diyerek, iyi niyetle güya, bir taraftan da emlak vergisi yüksek olsun diyerek yüksek bedel belirten belediyeler var. Komşu belediyelerin biri 100 lira göstermiş, hemen yanındaki belediye 10 lira göstermiş. O da doğru değil, o da doğru değil. Peki, ne olmalı? Reel rayiç bedeli bir kez daha gözden geçirmelerini ben arzu ediyorum. Bunu alıcı sıfatıyla değil, gerçekten bir sosyal barışın sağlanması hususunda gerçekleştirilebilecek bir fiyat, bu fiyatın da zaten yüzde 50’sini vatandaş ödemiştir, yüzde 50 düşüğüne, 4.700 altına olduğu gibi, yüzde 10 peşin, beş yıl taksitle ödenmesi bu işin çözümü noktasında bir ara formüldür, belki en mantıklı. Üst komisyonda belki bu daha da farklı bir şekilde değerlendirilir kanaatindeyim.

Dolayısıyla ben son söz olarak şunu söylüyorum: Bu madde gerçekten çok önemli ve işin kritik bir maddesidir. Bu maddeyle ilgili yapılacak düzenlemeler, sadece mahkeme konusunda, benim hukukçu olmamam dolayısıyla, benim hâlâ tereddüdümün devam ettiğini söylemek istiyorum. Ama mahkemenin dışında bir kere 4’üncü fıkra değişmeli, 8’inci fıkra değişmeli, bir de son fıkra, 15’inci fıkrada bir değişiklik olmalı. Yükümlülüğünü yerine getiremeyen vatandaşların iki yıl içerisinde değil, yani iki yılda bu konunun çözülmemesi, buradaki sürenin biraz daha değiştirilerek biraz daha ötelenmesi gerektiğini düşünüyorum. Eğer arkadaşlar uygun görürlerse, ben komisyon üyesi olmadığım için önerge veremiyorum, bu konularla ilgili arkadaşlarla yaptığımız istişare sonucu bahsettiğim konularla ilgili bir önergemiz olacaktır.

Takdirlerinize arz ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz Sayın Bayraktar.

Buyurun Sayın Kahveci, kısa tutarsak.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Şimdi, Sayın Bayraktar benim orman köylerinin zengin olduğu şeklinde bir ifadem olduğu, asla.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – “Fakir değil.” dediniz de.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Arkadaşlar, orman köyünün tanımında, fakirlik yok. Orman köyünün hukuk tanımında, orman mevzuatındaki tanımında bir köyün mülki hudutlarında orman olup olmaması var. Dolayısıyla da Türkiye’de orman köylerinin içerisinde... Bakın 7 milyon orman köylümüz var. Bunlardan

gerçekten hayatını, geçimini ormana bağlayan, ormancılık ve hayvancılıkla hayatını idame ettiren sayımız yaklaşık 2 milyon. Onun için, bizim üzerinde yoğunlaştığımız gerçek fakir... Türkiye’de sadece orman köyü mü fakir? Türkiye’nin diğer köyleri de fakir, yani kırsal alanda yaşayanlar ama hukuksal tanımından dolayı, ben açıklığı bu yöne getirmek istiyorum, gerçekten, millî gelirden en az pay alan kesim orman köyü olduğu gibi, millî gelirden köy başına düşen bazı gelirler de bazı orman köylerimizde de yüksek. Yani o köylerin yüksekliği ormancılıktan elde ettikleri gelirlerden değil, konumları itibarıyla, oldukları konum, şehrin kenarında olmaları, arazilerinin para etmesi. Ama arazilerin bir tanesi de bir derenin iki yamacında, orada küçük, 1 hektarlık orman parçası kalmış, bir çalılık kalmış, o köy de hukuk önünde orman köyü. Bizim kayıtlarımızda da o köy orman köyü gözüktüğünden dolayı ben bunu söylemek istedim. Yoksa Türkiye’deki orman köyleri zengindir falan asla böyle bir şey demek istemiyorum. Sadece Komisyonu aydınlatma açısından hukuk önündeki tanımını dile getirmek için bunu söyledim.

Evet, burada da, gerçekten düzenlemede sadece orman köyü olarak dediğimiz zaman durumu iyi olan orman köyleri ile fakir olan köyleri aynı kefeye sokarsak biraz haksızlık yapmış oluruz.

İkincisi: Ben de buna bütün kalbimle katılıyorum. Gerçekten rayiç bedellerin bu süreç içerisinde çok yüksek olduğu konusunda bizlere de çok ciddi şikâyet ve sızlanmalar geliyor. Sanıyorum rayiç bedellerin yüksekliği konusunda da genelde bir konsensüs sağlandı.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Biz teşekkür ediyoruz.

Şimdi, müsaade ederseniz, önergeler var, önergelerden başlayalım, önergeler üzerinde söz alarak devam edelim.

İlk önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/563 esas numaralı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısının 6. maddesinin;

a) Birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “güncelleme listelerine veya kadastro tutanaklarına” ibarelerinden sonra gelmek üzere “ya da kesinleşmiş mahkeme kararlarına” ibaresinin eklenmesini,
b) Onuncu fıkrasının ikinci cümlesinden yer alan “harç” ibaresinin “harcı” şeklinde değiştirilmesini,
c) On ikinci fıkrasının birinci cümlesinin; “Bu maddeye göre hak sahiplerine doğrudan satılması gereken taşınmazlardan ağaçlandırılmak üzere Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilen, kamu hizmetlerine ayrılan veya bu amaçla kullanılan ya da Maliye Bakanlığınca belirlenen taşınmazlar ile ilgili idarelerce bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç üç ay içerisinde İdareye bildirilmesi şartıyla özel kanunlar gereğince değerlendirilmesi gerekenler ile içme ve kullanma suyu havzalarında maksimum su seviyesinden itibaren 300 metrelik bant içerisinde kalan yerler hak sahiplerine satılmaz.” şeklinde değiştirilmesini,

arz ve teklif ederiz.

Ali Aşlık

Hüseyin Samani

Seyfettin Yılmaz

Vahap Seçer

İzmir

Antalya

Adana

Mersin

BAŞKAN – Hükûmetin bu önergeyle ilgili açıklaması olur mu?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, bu önergeyle yapmakta olduğumuz husus, bir hak sahiplerini tespit ederken güncelleme listeleri ve kullanım kadastro tutanaklarıyla belirledik. Oysa bizim Tapu ve Kadastro’nun yaptığı çalışmalar hariç, fiilî sahada mahkemelerin doğrudan 2/B olarak belirtip hak sahibi de şu diye karara bağladığı yerler varmış. Şimdi burada Antalya’dan falan örnekler var, bazı yerlerde var, bunlar kapsam dışında kalıyor idi. Bu eklemeyle ya da “kesinleşmiş mahkeme kararlarına” ibaresiyle bunlar da kapsama dâhil edilmiş oluyor.

Eğer uygun görülürse bu önerge, buna paralel bir şekilde geçmiş olan 2’nci maddenin (b) bendinin de değiştirilerek oraya da aynı ibarenin eklenmesi gerekir. Yani 2/B alanları tanımı maddesine aynı ibarenin eklenmesi gerekir. Bu, vatandaşların mağduriyetini önleyen bir değişiklik.

İkincisi, 10’uncu fıkradaki “harç” yanlış orada “harcı” olması gerekir, yazım düzeltilmesi orada.

12'nci fıkradaki husus ise içme ve kullanma suyu havzalarında mutlak koruma alanı olan 300 metre içerisindeki yerlerin kamulaştırılması gerekiyor zaten. Bu yerlerin satılmaması için, üç ay içerisinde bildirilirse, hangi taşınmazlar kalıyor ise onları bize bildirirlerse, bunların da satılmaması ve onların yerine başka 2/B alanlarının verilmesini sağlamaya yönelik düzenleme yapılıyor.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Bayraktar, buyurun.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Aslında düzenlemeyle ilave edilen konular son derece güzel ancak hak sahibi mahiyetinde su havzasına veyahut göl havzasına 100 metre mesafede şu anda yapılaşma var. Evet, yerini bir başka yere taşıma imkânı var. Mevcut bulunan binanın reel değeri karşılanacak mı? O da karşılanmak kaydıyla, çünkü başka türlü maddi değerlerine satılıyor, onları mağdur edersek söz konusu kişiler ciddi bir mağduriyete uğrayacaklar. O bakımdan, mağduriyete uğramadan su havzalarını korumak ve mutlak koruma alanlarındaki yerlerin kamulaştırılarak boşaltılması çok doğru bir şey. Ben bu şekliyle bu doğruluğu onaylayarak hak sahiplerinin mağdur olmamasını da önermek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Milletvekilimizin talebi doğrultusunda ifade edeceğiniz, ekleyeceğiniz bir şey var mı?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Efendim, karşılanıyor, öyle bir boşluk yok. Çünkü, üstündeki muhtesatlar kendisinin olduğu için biz kendisine üstündeki muhtesat değil yerin şeyini vereceğiz. O yeri de DSİ veya kim kamulaştırma yapacaksa, tasarruf edecekse yıkan idaremiiz bedelini verecek, kamulaştırma yaparak üstündeki bedeli verecek. Yerine karşılık ise, bize ödemeyi, yüzde 70 indirimli olarak eğer satın alsaydı o yeri ödeyeceği bedeli öderse eşdeğeri bir taşınmaz verilecek, yani mağduriyeti olmayacak.

BAŞKAN – Tamam.

Önergeye katılıyor mu Hükûmet?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Katılıyoruz Sayın Başkan.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Yazımda o ifade karşılanıyor gibi geldi bana.

BAŞKAN – Sayın Müsteşarım, Sayın Genel Müdürüm, üzerindeki muhtesatın da kamulaştırmaya dâhil edildiğiyle ilgili açıklayıcı bir bilgi sanki yok gibi, bir ifade var ama...

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Genel hükümlere göre bu böyle oluyor. Burada kesinlikle onu düzenlemeye gerek yok. Çünkü üstündeki yeri eğer biz satmayacaksak, ilgili DSİ veya İSKİ ilgilisi kimse o üstündeki muhtesatı yıkarken bedelini kendisi kamulaştırarak genel hükümlere göre verecek. Yeri ise hazine değiştirecek. Yani bunu burada düzenlemeye gerek yok, bu genel hükümlere göre var efendim.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ederiz.

DSİ HUKUK MÜŞAVİRİ İLHAN UMUT – Şimdi, bu konuya ilişkin -ben tabii ki Hükûmet olarak Sayın Müsteşarın yanında yer bulamadım, burada oturdum- aynı kanaati taşıyoruz. Sadece Millî Emlak Genel Müdürümüz Abdullah Bey bir ifadesini tashihen söz aldım, onu ifade edeceğim, o da şu: Buradaki mutlak koruma içme ve kullanma suyu alanlarındaki mutlak koruma alanı kalan yerlerin “DSİ ya da hangi ilgili” diye iki defa geçti. Gerek Hıfzıssıhha Kanunu’nda ve gerekse diğer kanunlarda DSİ’nin değil, belediyenin yükümlülüğü var ki kamulaştırma onun uhdesinde ve esasen burada bulunan İSKİ Hukuk Müşavirinin de zannederim bu bağlamda açıklaması olacak. Dolayısıyla benim şu safhada söyleyeceğim, sadece DSİ tarafından kamulaştırma diye bir husus yok. Ancak şunu belirtmeliyim: Bildirilemeyecek meselelerle ilgili olarak, daha doğrusu tespitlerle ilgili olarak İSKİ Hukuk Müşavirinin bir açıklaması olacak zannediyorum, çünkü kendisiyle aralarda görüşmüştük. Yani bu safhalarda DSİ tarafından kamulaştırma söz konusu değil ama bilahare bildirilmeme hâlinde mesele olabilir, onu da açıklarlar.

Saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

İSKİ İ. HUKUK MÜŞAVİRİ MAHMUT KOCAMEŞE – Öncelikle önerenin sunulmuş olması kurumum adına ve sular idareleri adına sevindirici. Baştan beri bu tasarı gündeme geldiğinde bu mutlak koruma alanlarıyla ilgili bir korku ve tereddüdümüz vardı. Bu konuda da ben gerek Maliye Bakanlığı temsilcileri gerekse Orman ve Su İşleri Bakanlığımızın değerli temsilcilerine teşekkür ediyorum.

Bu kamulaştırmayla ilgili hususta da biraz önce bir tereddüt hâsıl oldu. Evet arazi mülkiyeti kendisine ait olmasa bile, üzerindeki yapının sahibine zaten normal kamulaştırma kanunu çerçevesinde ilaveler muhtesat bedeli olarak bir ödeme yapıyor ve o muhtesatın bedelini ödüyor. Bunun uygulamasına burada bir ilave hüküm olarak konması gerekir, gerekmez, takdirinize ait.

Onun dışında, mutlak koruma alanlarıyla ilgili idarelerin üç ay içerisinde bildirimde bulunmalarıyla ilgili, Sayın Milli Emlak Genel Müdürümüzün bir ifadesi oldu. Bu konuda, tabii Maliye Bakanlığının da durumu bilmesi açısından idarelerin bildirimde bulunmasını beklemesi son derece doğal ancak ben şunu ifade etmek istiyorum: Bu alanlar zaten her halükârda su havzalarının korunması için satılmaması gereken alanlardır, doğal olarak böyledir. Dolayısıyla, bunun bir süreyle kayıtlı olmaması daha doğrudur düşünceme rağmen ama bu önerge de şu an için, idareler için yeterli. Ben önerge verenlere teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Değerli arkadaşlar, Hükûmetin de katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen bu önerge doğrultusunda 2'nci maddeyle ilgili bir redaksiyon durumu var.

Görüşülmekte olan (1/563) esas numaralı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısının 2'nci Maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “(B) bendine” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya kesinleşmiş mahkeme kararlarına” ibaresinin eklenmesini, bu anlamdaki redaksiyon yetkisini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/563) esas numaralı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısının 6. maddesinin 3. fıkrasının aşağıdaki gibi değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Hüseyin Samani

Antalya

Ali Aşlık

İzmir

3.- Hak sahiplerinden birinci fıkra kapsamında olanlar bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde, ikinci fıkra kapsamında olanlar ise, güncelleme listelerinin tescil edildiği veya kadastro tutanaklarının kesinleştiği tarihten itibaren sekiz ay içinde idareye başvurarak, bu taşınmazların bedeli karşılığında kendilerine doğrudan satılmasını isteyebilirler.

Gerekçe:

Hak sahiplerinin yurt içi ve yurt dışı gibi farklı yerlerde yaşadığı göz önünde bulundurularak hak mahrumiyeti oluşmasını engellemek.

BAŞKAN – Bu konuda milletvekillerimizden söz almak isteyen var mı? Gerekçede de ifade edildi zaten, üç ay altı aya, altı aylık süre sekiz aya çıkarılıp... Madem bu toplumsal bir uzlaşmayı da getirecek, sorunların tasfiye edilmesiyle ilgili bu önerge de.

Milletvekillerimizin önergesi konusunda Hükûmet adına bir açıklamanız olur mu?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA - Sayın Başkanım, süreleri Bakanlar Kurulu iki katına kadar artırabiliyordu. Bu süreler proje alanlarının belirlenmesinde falan da üç ay olarak öngörüldü. Üç ay içinde başvurma, buradaki bekleme, DSİ'deki alanda, onun için öngörüldü, İSKİ için öngörülen alanla o aynıydı, uzatılırsa daha uzun süre başvurur. Onları da belki ayarlamak gerekir.

BAŞKAN – Bir mağduriyeti de önlemiş oluruz herhâlde, olmasın diye.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Biz takdire bırakıyoruz çünkü bu konu çok tartışılmıştı.

BAŞKAN – Söz almak isteyen var mı? Yok.

Hükümetin takdire bıraktığı bu önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısının 6'ncı maddesinin 4'üncü fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Ali Aşık

Hüseyin Samani

İzmir

Antalya

4.- Hak sahiplerine doğrudan satılacak taşınmazların satış bedeli, rayiç bedelin yüzde ellisidir.

Gerekçe:

Zaten hak sahibi addedilen vatandaşın fazla bedel ödeyerek mağduriyete uğramaması amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bu konuda, iktidara mensup arkadaşlarımızın önergesi desteklenebilir mahiyette muhalefete göre. Niçin? Az önce de söz aldığımda söyledim, rayiç bedeller konusunda hem bunların tespiti konusunda sıkıntılar yaşanıyor hem tespit edilen rayiç bedellerin yüzde 70 oranının satış bedeli olarak tespit edilmesi de vatandaşlar arasında yüksek meblağ olarak bulunuyor. Bu şikâyetlerin bize geldiğini de sizlere iletmıştim.

Hülâsa, bu önergeyi yerinde bir önerge olarak gördüğümüzü ifade etmek istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Yılmaz, buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Sayın Başkan, şöyle: Biz de yüzde 50 dedik ama burada baştan beri söylediğimiz bir şeyi yine atlıyoruz. Bizim önerimiz de şu, biz diyoruz ki: Orman yani 31'inci madde kapsamında ve 32'nci madde kapsamındaki köylere birtakım avantajlar sağlayalım, bu kanunun ruhuna aykırı. Şimdi, Osman Bey'in söylediği, tabii, o da belirtti yani orman köylüleri fakir, o manada değil ama İstanbul'da birtakım köyler olabilir ama genelinin söylediği farklı yani orada ben de katılıyorum ama orman köylüleri gerçekten çok mağdur. Başkanlığını yapmış bir araştırma komisyonunda, millî gelirden en az payı alan bir kesim. Yıllarca orman işletme şefliği, müdürlüğü yaptığım dönemde orman köylüleriyle iç içeyiz. Çay içecek para bulamayan orman köylülerimiz var. Bu kadar sıkıntılı yani burada, biz de arzu ediyoruz ki, şöyle bir önerimiz var: Mutlaka, netice itibarıyla iyi niyet çerçevesinde olsun veya farklı olsun bir şekilde bir işgal de var burada, bir bedel ödenmesinde fayda olduğunu düşünüyoruz ama şöyle bir düzenleme yapsak daha doğru olur diye düşünüyorum. "31'inci madde kapsamına giren köylerde yüzde 15'e; 32'nci madde kapsamına giren köylerde yüzde 25'i diğer yerlerde de yüzde 50'si alınır." şeklindeki bir uygulamanın daha adilane olacağını düşünüyorum yani hem bu tasarının ruhuna uygun olacak. Buradaki orman köylülerimizin korunması açısından daha doğru bir tespit olacağını düşünüyorum çünkü gerçekten çok zor şartlar altında, taşlık, kayalık, 2-3 dönüm yerlerde tarım yapan, hayvancılık yapan orman köylülerimiz var. Bunun dikkate alınmasını özellikle istirham ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Yılmaz.

Hükümet katılıyor mu önergeye?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Yüzde 70'lik talebin yüzde 50'ye düşürülmesiyle ilgili, Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Milli Emlak Genel Müdürümüzden 1/5/2010 tarihinin neyi ifade ettiğini ya da niçin böyle bir tarih konduğunu sormuştum, onun cevabını alamadım.

Bir de burada bir hatırlatma yapmak istiyorum.

Mera alanları var, 2/B alanı, orman vasfını yitirmiş ama meraya dönüşmüş, belki de birkaç köyün ortak mera alanı olarak kullanılan yerler var. Ona ilişkin bu düzenlemede bir şey göremedim. Yani bu konuda da yetkili arkadaşlarımızın açıklama yapmasını istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Biz teşekkür ederiz.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, Sayın Vekilimin soruları ve diğer şeyleri genel bir değerlendirme olarak cevaplarım diye sonraya bırakmıştım.

1/5/2010 tarihi 5831 sayılı kullanım kadastro suna imkân veren Kanun’la, Tapu Kadastro Genel Müdürlüğümüz bu 2/B alanlarında çalışmayı başlattıktan sonra ilk çalışma sonuçlarını bize teslim ettikten sonra kıymet takdirlerini bu tarihten itibaren yapmaya başladık. Eğer böyle bir düzenleme yapmamış olursak, kanundan sonra yeni bir kıymet takdiri yapmak gibi bir işlemleri idare üstüne alacak. Yani fevkalade vatandaşlar, bu az bir sayıda olmadığı için, o nedenle, o günden itibaren yapılmış kıymet takdirlerini geçerli kabul eden bir düzenlemedir bu.

Meralar konusunda, eğer hak sahibi yoksa 2/B belirtmeleri falan da kalktıktan sonra biz bu yerleri normal olarak gerekirse tahsis edebileceğiz yani mera komisyonları bu kapsamda isterse, o şekilde kullanılması da uygunsa normal hazine taşınmazı hâline dönüşeceği için o süreç işleyecek. Merada da değerlendirilebilir yani normal şeyde çıktıktan sonra.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Buraya bunları ifade eden bir düzenleme ilave edilmesine gerek yok mu? Hangi hükümlere göre o dediğinizi gerçekleştirebiliriz? Yani burada o zaman bir madde mi ihdas etmemiz lazım spesifik olarak meralara yönelik?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Zaten 12’ nin içinde de özel kanunlara göre satılamayacak yerler değerlendirme dışı tutulacak. Eğer bir yer fiilen bir köyün merasıysa yani üzerinde herhangi bir hak sahibi falan da belirtilmemiş, o şekliyle kullanım kadastro suna geçmişse zaten onu satmayacağız, bir sonrakinde de mera komisyonunun isteği üzerine de mera olarak belirleyip özel siciline yazdırma işlemini tamamlayacağız.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Anlıyorum.

Anladığım kadarıyla, burada bunu dercetmemize gerek yok.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Evet Sayın Vekilim, gerek yok.

Sayın Başkanım, bir ekleme yapayım, 2’nci fıkranın ilk cümlesindeki “2/B alanlarında bulunan taşınmaz” kelimesinin “taşınmazlar” olarak, çoğul olarak yazılması lazım. Bir yanlış yazılma var, 1’inci fıkrada “taşınmazlar” olarak yazılıyor zaten, burada da bir eksik yazma var, onu da bir düzeltme imkânı olursa redaksiyon olarak.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ederiz.

Maddenin tamamını oylarken bunun da redakte edilmesini söyleyelim, olur.

Bu konuda söz almak isteyen?

Buyurun.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ - Sayın Başkan, 6’ncı maddede konunun bir tarafından yaklaşık herkes haklı çünkü 6’ncı maddeyi düzenlerken 2/B alanlarına ilişkin genel bir yaklaşım, ortaya bir fotoğraf konmamış. Dolayısıyla, 6’ncı maddenin çözüm önerileri düğümü hâline getirilmiş olması aslında konunun bir yanından bakılınca doğru görünüyor ama beş yanından bakınca yanlış görünüyor çünkü değerli arkadaşlar, 2/B dediğimiz yerler 22 bin hektarı yapılaşmış. Bunun bir kısmı bağ, bahçe sera olarak kullanılıyor, bir kısmı yaylak, kışlak ve mera. Şimdi, bütün bu alanlara Türkiye genelinde tek bir çözüm bekliyorsunuz. Böyle genellemeci, tek çözüm yanlış. Dolayısıyla, bir madde için doğru olan çözüm öneriniz diğer maddeler için, diğer 2/B alanları için yanlış. Ayrıca, Türkiye yüzeyi gözetilmeden bir öneri getirilmiş yani Antalya’nın denize yakın Serik gibi bir ilçesindeki 2/B alanı var ama Kastamonu’nun Taşköprü ilçesinde de 2/B alanı var. Her 2/B alanının açıcıları farklı, oradaki orman yapıları farklı, toprak durumları farklı, farklı, farklı. Dolayısıyla, birbirinden çok çok uzakta olan, farklı statülerde, farklı özelliklerde olan yerlere tek bir çözüm önerisi getirirseniz, rayiç bedelden satacağım, şundan satacağım dersiniz, o yüzde 90 yanlış oluyor zaten.

Şimdi, bu genellemeci hatanın yanı sıra, bu madde tasarıda daha başlangıçtaki adını da unutan bir madde yani “Orman köylüsünün kalkınmasının desteklenmesi” bu maddede nerede? Yok. Orman köylüsünün desteklenmesi falan yok, artık her şeyin satılması var. Yalnızca bir maddede satılmadan birazcık uzaklaşmış, o biraz doğru yaklaşım gibi, söyleyeceğim şimdi.

İki tane yanlış daha var. 8’inci fıkrada ve 13’ üncü fıkrada insanların yasal haklarını ellerinden almak istiyorsunuz, rayiç değere itiraz edenlerin elinden alıyorsunuz; bir. İki, 2/B alanına hak kazanmak üzere olan, kazandı demeyelim, birisine diyorsunuz ki, ben burayı kamulaştıracam, burayı vermeyeceğim sana, başka yerden vereyim. Gerekçeler tabii ki doğru olabilir ama idare yaptığı işlemlerde her zaman yanlış yapacağını bir kere baştan kabul etmeli, herkesin hatası olabilir. Dolayısıyla, bu memlekette adalet, yargı, mahkemeler tam bunun için kurulmuş. Bunları devre dışı bırakan bir yaklaşım bence hukuka uygun değil.

12’ nci fıkrada demiştim, 12’ nci fıkrada gerçekten bu yapılacak hatalar birazcık görülmüş, okuyayım isterseniz: “Bu maddeye göre hak sahiplerine doğrudan satılması gereken taşınmazlardan ağaçlandırılmak üzere Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilen, kamu hizmetlerine ayrılan veya bu amaçla kullanılan özel kanunlar gereği...” diye gidiyor, sonuna getirmeyeyim uzatmamak için.

Değerli arkadaşlar, 2/B alanları, dedim ya, ben üç toplantıdan beri hep aynı şeyleri söylemeye çalışıyorum ama genellikle biz burada konuşuyoruz, hiç de dikkate alınmıyor ya önceden kararlaştırılmış kararlar var ya da dinlenilmiyor. 2/B dediğiniz yerlerin bir kısmı gerçekten çok kritiktir, erozyona yatkındır, heyelan tehlikesi vardır, belki orada bir akarsu vardır, göl vardır, son derece önemli bir ekosistemdir, korunması gereken bir yerdir. Siz bitişindeki bir alanı 2/B diye satmaya karar veriyorsunuz ve hiçbir öngörü yok sonunda. Sattığınız yer bahçeydi, sattınız. Ertesi gün yapılaşmaya açılacak belki. En azından, satılacak yerlere on sene aynı amaçlar doğrultusunda kullanılması yaptırımı getirilebilir. Bu, en azından bu 2/B alanlarının satıldıktan sonra kötüye kullanılmasını engelleyici bir yaptırımdır. Dolayısıyla, amacı dışında ya da 2/B’ye neden olan gerekçeleri -gerekçeler amaçtır belki orada- dışında kullanmaya engel olursunuz. Bu, 6’ nci maddede yok, yasa tasarısının tamamında böyle bir yaptırım yok. Bence bu getirilmelidir.

Benim söyleyeceklerim şimdilik bu kadar. Dediğim gibi, 12’ nci fıkra biraz daha genişletilmeli. Diyelim ki, 2/B diye belirlediğiniz yer sadece su havzalarında olmaz, bir köyün yakınındadır, bitişindedir, belki o köyün ortak kullanımı için gereklidir, okul yapılacaktır, ne bileyim, başka bir kamu binası yapılmak gerekir, orayı değerlendirirsiniz.

Başka söylemek istediğim şey de şu: Örneğin meralar. Bildiğim kadarıyla, 30-35 bin hektar civarında mera statüsünde 2/B alanı var. 30-35 bin arkadaşlar, yapılaşmış yerlerin neredeyse 2 katına yakın yer mera durumunda şimdi. Buraları böyle keyfimize bırakırsak, bunlar hazineye kalıyor, biz gerekirse, mera komisyonları isterse onlara veririz. Mera komisyonları isterse oraya verirsiniz ama o sizin 2/B meraları olarak belirlediğiniz yerler çoğunlukla orman ekosistemlerinin içindedir. Ormancı arkadaşlarım daha iyi bilirler konuyu. Bu mera dediğimiz, orman içi meralar dediğimiz yerler genel meralardan biraz daha farklı. O yüzden, “Ben merayı mera komisyonlarına devrederim ya da isteyen olmadı burayı satarım.” dersiniz, böyle keyfî bir uygulamaya olanak sağlarsanız, ormanın yakınında yeni bir tehlikeyi de yaratmış olursunuz.

Son cümlede şunu söylemek istiyorum: Özellikle 22 bin hektar yapılaşmış alandan söz ediyoruz. Birinci toplantıda TEMA Genel Müdürü hepimize bir fotoğraf göstermişti, anımsayanlar var mı, bilmiyorum. Üç tarafı orman, böyle bir dil gibi girmiş 2/B alanı site vardı. Orayı, gittiniz -rayiç bedeli şu oldu, bu oldu, hiç önemli değil- satmaya karar verdiniz. Bunlara altyapı gerekecek, yol isteyecekler yarın, başka hatlar isteyecekler. Nereden geçecek? Yakınındaki ormandan. 2/B alanlarını satarak, en az onun 2 katı, 3 katı yeni orman tahriplerine yol açılmak olanağı var bu tasarılar göre. En azından, buraları satılır ama yeniden ormandan yer istemeyeceksiniz ya da orman tahrip edilmeyecek biçimde yerler diye bir yaptırımı getirilebilir. Bu getirilmezse, dediğim gibi, 2/B, 410 bin hektarlık ya da 22 bin hektarlık yapılaşmış alanın en azından 2 katı kadar da yeni ormanlara tecavüz söz konusu olacak. Şimdi den dikkatinizi çekiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Buyurun.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ – Sadece şu 13'üncü fıkra beni rahatsız etti, biraz o yüzden söz almak istedim açıkçası.

Satış bedellerinin hakkaniyete uygun biçimde tespit edilmesinden bahsedildi. Biraz önce Sayın Vekil de söyledi "Bu bedeller objektif bir biçimde tespit edilmelidir." dedi. Yapacağınız bir tespitin objektif olup olmadığına karar verebilecek olan kurumlar mahkemelerdir. Bu nedenle, kişilerin idareye itiraz etme haklarını ya da dava etme haklarını elinden alamazsınız. Bu, Anayasa'ya da aykırı olur. Kaldı ki, kanunlar Anayasa'ya aykırı olamazlar. Biraz önce de belirtildi "İdarenin her türlü eylem ve işlemi yargıya açıktır." diye. Bu nedenle, şimdi işgalcilerden söz ediliyor fakat bu kanunla da eylemsel bir durum sonuçta hukukileştirilmeye çalışılıyor, hukukileştirilecek. Bu nedenle de bu şekilde kanunlaşması Anayasa'ya aykırı olur.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Aşık, buyurun.

ALİ AŞLIK (İzmir) - Arkadaşımızın söylediği yani genel hukuk bakış açısıyla söylediği hakikaten doğru, kabul edilebilir bir şey değil ama şunu da bilelim ki, Türkiye'de buraların bu duruma gelmesinde yargının da devletten çok devletçi yaklaşımı söz konusu. Bir hukukçu olarak söylüyorum, 1940'lı yıllarda kadastro geçmiş, vatandaş tapusunu almış, 70'li yıllarda, 80'li yıllarda el değiştirmiş ama sonra hasbalkader orman kadastrosu geçmiş, orman denmiş, orman dendiği için doğru düzgün tespit yapılmadan orman lehine tescil edilmiş, ormanla uzaktan yakından ilgisi olmayan yerler de hep orman gösterilmiş. Biz bunları tasfiye etmeye çalışıyoruz. Hatta, burada bazılarını da çözemiyoruz, onu da ifade edeyim. Bu söylediğim mahiyette olup da 31/12/1981'den önce orman dışına çıkarıldığı tespiti yapılamayan ama gerçekte orman olmayan ama orman tarafından dava açılıp iptal edilen yerler bile buna dâhil değil. O tip mağduriyetler de var. Bu insanlar, bugün Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gitseler bedellerini alırlar, ormanla uzaktan yakından ilgisi olmayan bu tip yerler de var. Velhasıl, Türkiye'de hukuk sistemi de maalesef vur deyince öldürmüş. İşin içinden geliyoruz. Onun için, bu yasa ortayı bulma yasası bir nevi ama burada bir şey var, onu da atlamayalım: Diyelim, burada vatandaş, çok yüksek bir değer biçildi, almadı, üzerinde evi var. İhaleyle girip burayı almasına engel bir durum yok yani değeri gerçekten çok yüksek biçilmişse bir başkası da gelip bunu alacak değildir zaten, ona yaramayanın bir başkasına yarama ihtimali çok zayıftır artı almadı, üzerindeki muhtesadı onun adına kayıtlığı olduğu için alanda bu muhtesadı zaten ödemek zorunda kalacak genel hükümlere göre. Onun için, bu dava açılmaz konusu, biraz da arkadaşları rahatlatmak... Biraz önce eski Orman Genel Müdürümüz Karabük Milletvekilimiz ifade etti, bir sürü davalar açılıyor yani burada hak aramanın önüne geçmek gibi bir mantığın içinde asla olamayız, olmamalıyız da. Ama bir sorun var, bir şekilde de bu sorunu çözmek zorundayız. Eğer bunu herkes her istediği gibi... Çünkü iyi niyetli dava açanlar var, ben mesela İzmir'de biliyorum, adamın işi sadece dava açmak, başka hiçbir işi yok. Hak sahibi mi, değil mi? İdare mahkemeleri de maalesef bunlara bir şekilde fırsat veriyor. İdari yargılama usulünü de bu anlamda değiştirmemiz lazım. Efendim, şu kıyı kenar çizgisine aykırı, bu bilmem neye aykırı, bu şuna aykırı, bu buna aykırı, İzmir'de kimse yatırım yapamıyor. Hiç kimse aldığı tapunun imarına uygun iş yapıp yapılamayacağını hesabını yapamıyor. Dolayısıyla da Türkiye'de maalesef, yargı adaleti tesis etme konusunda çok sınıfta kaldı, inşallah, bundan sonraki süreçte kalmaz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) - Az önce konuşan sivil toplum örgütü temsilcisi arkadaşımız endişelerini dile getirdi yani TEMA'nın bir resminden de bahisle, yeni yeni talepler olursa, işte yoldu veya benzeri diye.

Arkadaşlar, Orman Kanunu'nun 17'nci maddesinde altyapılar kapsamı içerisinde ister köy olsun ister şehir olsun ister mahalle olsun eğer bir altyapı ormandan geçmek zorunda ise zaten biz buna 17'nci maddeyle izin veriyoruz yani bir mahalle kurulmuş bir yere, uçacak hâli yok, dolayısıyla da ormandan... Zaten şu anda meri mevzuatta da Orman Kanunu'nun 17'nci maddesine göre bu izinler veriliyor. Bu maddeye diyoruz ki, ulaşım. Ama kanun diyor ki: "Zaruret olması hâlinde." Ormandan geçmesinde kamu yararı ve zaruret olması

hâlinde, bu kararı da veren “Zarurettir, kamu yararı vardır.” kararını veren de orman mühendisleridir. Oradaki teşkilat mensupları, 3 tane orman mühendisinin mahallindeki bir tespitiyle kamu yararı ve zaruret olması hâlinde böylesi altyapılara izin veriliyor. Onun için de ormanların korunması açısından yani şu kanunun... Zaten ormanların korunmasıyla ilgili bizim elimizde birçok mevzuat var. Buralarda herhangi bir ormanların korunmasına dikkat edilecektir, falan, falan diye böyle bilinen mevzuatta, kanunda yeri olan cümlelerin bir daha tekrar edilmesinin bence gereği yok.

Bakın, size küçük bir misal vereyim mahkemelerle ilgili. Bir yerde 2/B yapmışız, bir mahalle. Vatandaşın iddiası şu: “Hayır, yanlış yapılıyor, burası 2/B değil, bizim mülkümüz.” diyor yani iddialar... “Bizim ebemizden, dedemizden kalan yerimiz, burası 2/B değil.” Mahkemeye gittiler. Biz dedik ki: “İnşallah 2/B değildir de vatandaş şey yapar.” Ama sonuçta, mahkeme ne dedi biliyor musunuz: “Burası 2/B de değil, orman.” dedi. Karşımızda çözemediğimiz böylesi çok... Ormanmış, 2/B de değilmiş.

ALİ AŞLIK (İzmir) – Biraz önce söylediğim konu, çözümsüz, yüzlerce örnek var.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Şimdi karşımızda böylesi yani 2/B’yle sorunun çözülmesi için yapılan bir yaklaşımı, öyle bir kilitlendi ki, şimdi çözemiyoruz işte. Bu kanun da bunları maalesef çözmiyor. Onun için, gerçekten, hukuka... Tabii ki, anayasal hak, insanların hukuk yoluyla haklarını araması çok doğal bir anayasal hak ama gerçekten bazen öyle bir kilitlenme oluyor ki, bu kilidi çözemiyoruz. Maalesef böylesi çok acı örnekler var. İşte, Sayın Vekilimizin dediği gibi, onun bölgesinde de böylesi kilitlenmiş birçok olay var.

Ben, biraz daha kamuoyunu, sizleri bilgilendirme açısından söz aldım.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – O zaman sekizinci fıkradakini kabul etmemeniz gerekir.

“Rayiç bedele itiraz edilemez, dava açılmaz.” Bu kadar.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Şimdi, şöyle: Aynı kanunun 13...

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – 13 farklı, 8 farklı şeyler.

ALİ AŞLIK (İzmir) – Bugüne kadar bu mantıkla hep ötelenmişiz ama çözümsüz. Tasfiye edelim, bitsin yani ondan sonra gerçek sorunlarla uğraşalım.

BAŞKAN – Tamam.

Oradan söz almak isteyen bir arkadaş vardı.

Buyurun.

ADALET BAKANLIĞI TETKİK HÂKİMİ MUHARREM İLHAN KOÇ - Tabii yargıyla ilgili ve dava açılmamasıyla ilgili düzenleme söz konusu olunca birkaç hususu ifade etmek isterim. Tabii, takdir sayın Komisyonundur.

Anayasa’nın ilgili, yargı yoluna ilişkin hükümleri açık. Sayın İzmir Milletvekilimiz, zaten bir hukukçu olarak konuya vâkıftır, ayrıca konuyu izah etmeye gerek yok ancak kadastro hâkimliği yapmış bir hâkim olarak da şunu ifade etmek isterim: Yargıya ilişkin uygulamalarda, tabii ben yargıyı temsilen bir şey söylemek durumunda değilim ancak adaletin gerçekleşmesi hususunda mahkemelerin, hâkimlerin gayret içinde olduğunu kendi adıma söylemesem bile meslek mensubu olduğum yargı camiası adına söylemek isterim. Tabii, mahkemeler, Yargıtay uygulamasını dikkatle uygulamak durumundadırlar. Yargıtay da Anayasa’nın amir hükümleri karşısında orman sınırlarını koruma konusunda, kanunun, Anayasa’nın uygulanması bakımından hassas ve dikkatli davranmaktadır.

Örnek olarak şunu vereyim: Milletvekilimiz Sayın Kahveci ifade ettiler, 2/B olmadığı konusunda dava açılıyor ancak mahkeme “orman” diyor ve o ihtilaf bir şekilde çözülüyor aslında ama sebep şu: Yargıtay “Bir yerin orman olup olmadığı konusunda 1981’i esas alamazsın.” diyor. “Bulabildiğin en eski hava fotoğrafını al, memleket haritasını al...” Yani eğer imkân olsa “1500 yılına git.” diyor yani “Orası orman mı değil mi onu tespit et ve bu konuda eldeki bütün verileri kullan.” diyor mahkeme.

Böyle olduğu takdirde ister istemez, olabildiğince, tabii diğer fiziki şartları da değerlendirerek, toprak muhafaza karakteri var mı yok mu, alanın bitki örtüsü, çevresiyle uyumu, bunlar değerlendirilerek bir karar veriliyor. O sebeple bu şekilde bir açıklama yapma ihtiyacında bulundum.

Anayasa’ya uygunluk hususu herkesin malumudur.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Koç.

Şimdi diğer önerge var, onu da okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığı'na

Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısının 6. maddesinin 5. fıkrasının "Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde olan yerler için bin türk lirası dışında olan yerler için ikiyüz türk lirası başvuru bedeli alınması" şeklinde değiştirilmesini arz ederim.

Seyfettin Yılmaz

Adana

Gerekçe:

Orman köylüsünün imkânlarının kısıtlı olması.

BAŞKAN – Hükûmet katılıyor mu önergeye?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Önergeyle ilgili söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Gerekçeyi okuttuk diye...

Peki, buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bakın, Hükûmet temsilcilerine sesleniyorum: Yukarıdan yazılan şeylerin burada değiştirilmeyeceği anlayışıyla hareket edersek doğruyu bulamayız. Özellikle ormancılıktan gelen Müsteşar Muavinine söylüyorum. Orman köylerine gitsinler. Antalya'sından Adana'sına, Mersin'ine, Kastamonu'suna kadar, dağ köylerinde emin olun bin lirayı verecek şeyi yok. 1 dönüm, 2 dönüm yerde adama kalmış atasından, dedesinden. O şekilde 2/B'ler var.

VAHAP SEÇER (Mersin) – İktidar milletvekillerini ikna edelim, bürokrasiyi bırakalım da.

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşmalıyım, söz isteyin.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Burada mevzu şu: Zaten bu bir başvuru bedeli. Emin olun bakın, yarın bununla karşılaşacağız. Oradaki dağdaki fakir köylü bu parayı bulup veremeyecek. 1 milyar lira sizin için veya bizim için bulunmaz bir para değil. Ama ben kendim de orman köylüsüyüm, 1.300 rakımda bir dağ köyündenim; samimiyetimle söylüyorum, çay parasını bulamayan orman köylülerimiz var. Siz bunlara "Başvuru için 1 milyar lira verin." dediğiniz zaman bunu veremeyecek birçok köylü var. Yani, burada bin lira olana kadar 200 lira olsa da bu orman köylülerinin problemlerini çözsек ne olur yani ne kaybederiz burada? Zaten bu bir başvuru bedeli, sonra mahsup edilecek, devletin bir kaybı yok, değeri var, rayiç değerlerini belirlemişiz. Yani bin lirayı veremeyip de bu başvuruyu yapamayacak kişiler bu haktan yararlanamayacaksa bunun sorumluluğunu nasıl alacağız biz? Ne değişir burada, bunu 200 liraya çeksek, 100 liraya çeksek, sembolik bir rakama çeksek ne değişir? Yok, emin olun yok yani.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ben Seyfettin Bey'in önergesine katılıyorum. Hafta sonu da Mersin'e, seçim bölgeme gittiğimde orman köylülerine iktidar partisi milletvekillerini şikâyet edeceğim. "Başvuru bedelini düşürmek istedik ama iktidar partisi milletvekilleri buna yanaşmadı." diyeceğim. Onu dememi mi istiyorsunuz? Onun için bu önergeyi hep beraber destekleyelim. Atla deve değil, nihayetinde bir ayrıcalık varsa orman köylüsüne yapıyoruz yani yurttaşlarımız içerisinde en fakir sınıfa yapıyoruz. Nihayetinde bu bir kapora niteliğinde, daha sonra zaten satış bedelinden bu mahsup edilecek bir paradır. Bin lira olacağı yerde 200 lira olsun. Cumhuriyet Halk Partisi olarak Arkadaşımızın önergesine destek vereceğiz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Kahveci, buyurun.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Genelde bir rayiç bedellerinin yüksek olduğunda bir konsensüs sağlandı gibi. Ancak benim, şimdi, hemen böyle bir önergenin arkasından kafama pratik bir şey geldi. Yani rayiç bedellerinin, belki bu paranın bazıları bedelinden daha yüksek olabilir, bazıları çok düşük olabilir. Rayiç bedellerinin işte yüzde 10'u, 15'i, neyse Hükûmetteki arkadaşlarımız böyle çalışsalar bunun üzerine de... Acaba öyle bir şey olabilir mi?

BAŞKAN – O biraz uzun olur, gerek yok, netleştirmemiz lazım yani. Bir de rayiç bedel hesap et, olmaz.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Hayır hayır, rayiç bedel hesap edilmiş. “Alınacak bedel rayiç bedellerin şu kadarı olabilir.” şeklinde. Yani bunun için bir özel çalışmaya gerek yok.

BAŞKAN – 500 TL’de şey yapalım...

O zaman yeni bir önerge hazırlayın, tamam.

VAHAP SEÇER (Mersin) – 400’e bitirelim Başkan.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, şimdi burayı satacağız. Bu bir peşinat parası. 200-400-500 ya da bin TL, daha sonra bu mahsup edileceği için çok da önemli değil. Mersin’e gidip de tribünlere oynamayın. Burada iktidarıyla muhalefetiyle, değerli bürokratlarımızla birlikte sıkıntının giderilmesiyle ilgili hakikaten çok güzel çözüm önerileri de var. Bundan dolayı ayrıca teşekkür ediyorum.

Sayın Seçer, burada muhalefete de her zaman muhalefet nazarıyla bakmadığımızı ifade edeyim.

Muhalefete de teşekkür ediyoruz, sizin de çok güzel katkılarınız var.

Hükûmetten bir açıklama bekleyelim, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Buyurun Sayın Genel Müdürüm.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, Tapu Kadastro Genel Müdürlüğümüz bu çalışmaları yaparken bir yer orman köyü mü, değil mi, o tür bir belirlemeyi yapmadı. Yani böyle bir ayırım yaptığınızda vatandaşımızın kendisini orman köylüsü zannederek getirip 200 lira verip sonra mağdur olması söz konusu olabilir yani bu taslakta başka sıkıntılara neden olacak. Bu bedel sonradan ödenecek bedelden mahsup edilmek üzere alınıyor ve işlemlerin de taslakta çok hızlı bir şekilde bitirilmesi öngörülüyor. Başvuru süresinden sonra altı ay içerisinde yani bunun çok uzun süre idarede kalması falan diye de bir şey yok. Bu tür, idareye yükler getireceği için bunun bu şekilde düzenlenmesi, biz seri ve hızlı bir şekilde işi yapalım istedik, ona bir sıkıntı oluşturacak.

Diğer konularla ilgili de bir iki açıklamada bulunayım söz almışken müsaade ederseniz Sayın Başkanım.

Ben kendi fikrimi burada söylemedim, gerçekten bu alanların Anayasa ve mevcut yasalar karşısındaki durumunu dile getirdim. Yani bunun üzerindeki kullanıcıların henüz herhangi bir hakkı yok, yasa önünde korunacak hukuki bir haklarından bahsedemeyiz. Bunlar işgalci. Bu kanun yasalaştığı anda bir hakları olacak ve burada bu hak sahibi olmanın şartlarını belirliyoruz. İdare burada bu şartları belirlerken bunu teklif olarak getiriyor ve Meclisimiz bunu uygun görür, kanunlaştırır bu şartı oluyor ve idarenin belirlediği satış bedeline itiraz ve dava etmemek şart. Bunu belirlemede hiçbir sıkıntı yok. Benzer düzenleme vergi barışıyla ilgili 5811’de yapıldı. Oradaki haktan yararlanmak için dava açmamak konuydu. Konu Danıştaya götürüldü ve idare haklı bulundu, bu düzenleme yerinde bulundu ve bu reddedildi yani. Ve idarenin bu tür düzenlemesi kesinlikle Anayasa’ya da aykırı değil, son derece de yerinde ve işlemleri biz vatandaşlara yılların kronik sorununu çözelim diye yapıyoruz. Aksi takdirde bu konuda herkes “Bir itiraz edelim.”, “Bir daha dava edelim.” şekline gidecektir ve olay fevkalade çözümsüz bir hâle gelecek. Diyelim: Bir bedel daha takdir edildi. Mahkeme takdir etmedi, idare takdir ederse yine sorun olacak yani bedel düştü mü çıktı mı, niye düştü, niye çıktı?

Onun için şu anda biz rayiç değerleri çok doğru belirlemek için son derece kapsamlı bir çalışmayı devam ettiriyoruz. Tek tek, parsel bazında yapıyoruz ve bir genelleme yok efendim. Her bir taşınmazın bulunduğu konum, durum itibarıyla bir rayici belirlendiği için taşınmazı alacak kişi ona karşı objektif olarak bir konumda.

Sayın Vekilimin anlattığı hususta: Velew ki diyelim, en kötü ihtimalle biz yanlış bir taşınmazda, gerçekten yanlış bir bedel belirlendi. O zaman ne oluyor? Bu kişi burayı alamayacağı için –çünkü çok belirlenmiş- üstündeki 2/B belirtmesi de kalktığı için süreden sonra normal satışa çıkacak. Üstünde eğer muhdesatı varsa o kendisine ait olarak addedilip girip alabilir yani orada yeniden, ikinci şeyde yeniden kıymet takdiri yapılabilecek ama normal hazine taşınmazı hâline geldikten sonra. Üzerine herhangi bir on yıllık falan bir şerh koymak falan, bunlar uygulanabilir hükümler değil efendim, çünkü 4070 sayılı Kanun’da buna benzer hükümler var ama fiilî olarak artık o şekilde kullanılması, diyelim yedinci seneden sonra mümkün değil, belediye orayı imar yapmış, farklı bir amaca ayırmış, kamu alanına ayrılmış tarım alanı. Şimdi, “Çıkamaz.”

diyeceğiz veyahut da “Şu alandan çıkamaz.” diyeceğiz... Ve bunlar da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin de uygun bulmadığı, Avrupa’nın da bizden beklemediği hususlar. Yani biz taşınmazı satıyorsak, devlet olarak satıyorsak sattıktan sonra mülkiyeti sınırlayıcı, hâlâ o mülkiyette bir hak iddia edici bir şey yapmıyoruz. Bu kanunla getirdiğimiz şey şu: Biz bunu rayiçten normal ihaleyle satsaydık hiçbir düzenleme yapma hakkımız yoktu çünkü kişi kendisi girmiş, ihalede almış olacaktı ama bu insanlar bu yerleri otuz yıl kullandığı için, bu kanunla onlara öncelikli, biraz daha uygun, indirimli, vadeleri daha uygun bir doğrudan, özel yani ihalesiz satma imkânı tanıyoruz. Bu, bu kişileri kesinlikle koruyucu bir düzenleme yani bunu, bu insanların haklarını gasbettiğimiz veyahut da “Dava hakları vardı da ellerinden alıyoruz.” falan... Yok efendim. Bir konuyu aydınlatma açısından kanun lafzı çok açık, sarîh, net olsun diye yazıldı bunlar.

Arz ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Tabii, yılların getirdiği bir sorun. Bu sorunun bir şekilde uzlaşmayla, barışla çözümü noktasında iktidar-muhalefet beraber. Hak sahipliği noktasında da açıklayıcı bilgiler verdiniz, teşekkür ediyoruz.

Şimdi bu katılmadığınız önergeyi oylarınıza sunuyorum: Hükûmetin katılmadığı önergeyi kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Alt Komisyon Başkanlığına

Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısının 6’ncı maddesinin 8’inci paragrafının ilk dört cümlesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Ali Aşık

Hüseyin Samani

İzmir

Antalya

8- Satış bedeli peşin veya taksitle ödenebilir. Peşin satışlarda satış bedeline yüzde yirmi indirim uygulanır ve bu bedel idarece yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç üç ay içinde ödenir. Tebliğ edilen satış bedeline itiraz edilemez ve dava açılmaz. Taksitle satışlarda ise satış bedelinin yüzde onu yapılan yazılı tebligat tarihinden itibaren en geç üç ay içinde, kalanı ise en fazla beş yılda 10 eşit taksitle faizsiz olarak ödenir.

Gerekçe: Orman köylüleri başta olmak üzere vatandaşın mağduriyetine sebep olmamak, satış şartlarını kolaylaştırmak amaçlanmış, kısmen 4706 sayılı kanuna paralelliği de göz önüne alınmıştır.

BAŞKAN – Bu konuda söz almak isteyen milletvekilllerimiz var mı?

Hükûmet bu anlamda ne söyler?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, buradaki yüzde 20’yi herhangi bir faiz de almadan taksitle ödetiyorduk ve üç ve dört yılları mevcut tüketici kredilerine uygulanabilecek faizleri falan dikkate alarak öngörmüştük. Bu şekliyle olur ise yüzde 10’a düşürüldüğünde kimse peşin ödemez yani peşin ödeme kalkıyor. Bir kanuni faiz falan da artık olmadığı için, ki 4706 5’inci maddeden esinlenilerek bu önerge getiriliyor. Orada kanuni faizin yarısı var yani orada bir faiz alma var, burada yok. Şimdi, burada belediye içi-dışı ayrımı da kalkıyor. Dolayısıyla taslakta çok esaslı bir şekilde, mali hükümlerine çok kapsamlı değişiklik getirdiği için bu teklife katılamıyoruz efendim.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bayraktar.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Tabii, Genel Müdürümüz haklı olarak biraz daha, yüzde 20 peşinatla bu konunun faizsiz bir sistemle yürütülmesini adil bir ölçü olarak ortaya koyduklarını ifade ediyorlar. Doğrudur ama “Peşin kimse almaz.” diye değil, yüzde 20 tenzilat olduğu takdirde zaten varlıklı olanlar peşin alacaklardır. Yüzde 10 peşin, geri kalanı beş taksitle ödeyeceklerin tamamı varlıklı olmayan, gerçekten zor durumda kalan “hak sahibi” diye tarif ettiğimiz kişiler olacağı için 4706’da hazine ve vakıf arazilerini kullananlara uygulanan bir sistem, TEFE, TÜFE’nin yarısı gibi bir uygulama olmuştu. Burada ise orman köylülerinin kalkındırılmasına yönelik farklı bir kangren olan konuda değişik bir kanundur. Ona da “kısmen paralellik arz etme” dedik, tam değil. Sizin bahsettiğiniz doğru, orada bir faiz sisteminin bir bölümü uygulanıyor. E, burada da hiç değilse böyle bir ayrıcalıkla faiz uygulanmadan yüzde 10 peşin, orada da yüzde 10 peşindir, orada da beş yıl taksit, burada da beş yıl taksittir.

Sadece aradaki faiz sistemi bu kanunun gereği çerçevesinde bir artı, pozitif uygulamadır. Peşin alanlara zaten yüzde 20 tenzilat yine de burada vardır. O bakımdan benim kanaatim uygun olduğu şeklindedir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Bayraktar.

Hükûmetin bir katkısı olur mu?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, bir de belediye mücavir alan içi ve dışı ayrımı vardı, o da kalkıyor bu getirilenle ve dışındaki tarımsal amaçlı kullanılanlara daha uzun bir vade öngörmüştük. Bütün onlara da beş yıl... İçinde-dışında ayrımı yapılmadan yapılıyor bu şeyle, bir kademleme yapılmıyor yani kaldırılıyor. Ona da katılmamız mümkün değil efendim.

BAŞKAN – Sayın Bayraktar, buyurun.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Sayın Başkan, evet, belediye mücavir alanı içerisinde biraz farklılık olsun ama rant için satılıyor, üçüncü kişilere satılıyor ise bu doğrudur. Belediye mücavir alanı içerisinde bunlar hak sahibi gibi gözüküyor yüz yıldır, eli yıldır, yirmi yıldır, her neyse. 81 yılından önce gelmiş fakir Beykozlu insanlar, Beykoz'un tamamen fakir olan bölgeleri, Şile'nin bir başka yeri, Antalya Kepez'in bir bölümü, Bursa Kestel yani şehir içinde belediye hudutları dâhilinde ama bunlar varlıklı insanlar değil ki yani hepsi dâhil varlıklı insanlar değildir. Varlıklı insanlar, biraz önce bahsettiğimiz gibi yüzde 5'idir, belki yüzde 10'udur maksimum ama belediye sınırı ve belediye sınırı harici diye ayırım yaparsak biraz önce bahsettiğimiz eşitlik ilkesine de aykırı oluyor. Orman köylülerinin bulunduğu alanlardaki fiyatlar rayiç bedel olarak zaten düşük tutuluyor. Öyle olduğunu zannediyorum çünkü kendileri de onu anlattılar, gördük de gerçekten orman köylüleri ve kırsal alanlardaki fiyatlar zaten düşüktür. Düşük olduğu için onlarla ilgili uygulamada bir sıkıntı yok ama belediye mücavir alanı içerisinde olan yerlerde de fakir ve hesabı gerçekten sıkıntılı olan yerler ağırlıktadır, ağırlıklı olan yerler buralardır. Zaten para da elde edilecek yerler varsa da buralardan elde edilecektir. Onun için geneline baktığınız zaman toplanacak meblağın yüzde 90'ı da bu alanlardan toplanacak her hâlükârda.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Bayraktar.

Tabii, peşinde yüzde 20'lik indirim devam ediyor. Yüzde 10 olanı beş yıla çekmiş olduk.

Bu son okuttuğumuz önergeyi, Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Mersin'e giderse arkadaşlar da CHP'yi söyler de...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkan, oyladığınız önergeyle aynı mahiyette benim de bir önergem var ama bazı nüanslar var. Benim önergemde belediye ve mücavir alanlar içerisinde ayrı, dışında olan yerler için ayrı ama burada siz her ikisini aynı mahiyette görüyorsunuz, mücavir alan içerisinde ya da dışında diye bir ayırım yapmıyorsunuz.

Benim önergemle ilgili değerlendirme yine yapacağım, bu konudaki fikirlerimi söyleyeceğim.

BAŞKAN – Tamam.

O zaman diğer önergeyi okutuyorum...

Vahap Bey, açıklama yaparsanız, zaten aynı mahiyette.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Tamam, peki, o zaman bu konudaki önergem ben çekiyorum. Dediğim gibi ufak farklar olmasına rağmen benim de taleplerimi karşılayan bir önerge. Onun için sizin vermiş olduğunuz önergenizi destekliyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Yılmaz'ın bir açıklaması var.

Buyurun Sayın Yılmaz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Elimde yüzlerce faks var. Mesela bir tanesinde diyor ki: "Bizim yan tarafta 40 bin lira belirlenmiş, öbür tarafta 120 bin lira belirlenmiş." Yani burada, tabii girmeyeceğim Mal Müdürlüğüyle ilgili şeyler de var yani tespitlerde hakkaniyet ölçülerine uymadığı...

Ben burada şunu söylüyorum: Bu kanun bir barış kanunu ve tasfiye kanunu. Şimdi, eğer biz... Biraz önce Sayın Vekilim söyledi, Yargıtay Tetkik Hâkimimiz de söyledi, biz de bunları yaşadık, Adalet Bakanlığı temsilcileri de söylediler, mahkeme kararlarında devletten çok devletçi, kraldan çok kralcı kararlar olabilir... İşte onun da açıklaması var, ben de biliyorum, Yargıtayın bir 20'nci Dairesi vardı, giden bütün şeyler orman lehine gelirdi ama bu anlayışla şunu ortadan kaldırırsak, ki şimdi Hükûmet de övünüyor, diyor ki: Adaleti hızlı işler hâle getirdik, adaletin yapısını değiştirdik, Yargıtayı, Danıştay, Şurayı burayı şeye getirdik... Burada eğer insanların... Türkiye bir hukuk devleti. Her hâlükârda siz bir uygulama yapıyorsunuz. Eğer kişi burada mağdur olduğunu, hakkının yendiğini iddia ediyorsa, böyle bir şeye kapılmışsa... Bakın, adalet hepimiz için geçerli. Yanlış kararlar olabilir, doğru kararlar olabilir ama Türkiye bir hukuk devleti. Bu millet aç kalabilir, yoksul kalabilir ama adaletsiz kaldığı andan itibaren yok olmaya mahkûmdur. Burada adaletin verdiği birtakım kararlardan yola çıkarak veya bu kanunun ruhuyla ilgili birtakım ifadelerde bulunarak eğer biz burada "bir barış ve tasfiye kanunu" diyorsak buna, bütün insanları bu çatı altında toplamaya çalışıyorsak -gayretimiz o yönde- şimdi, burada nasıl izah edeceğiz? İşte faks var, diyor ki: "Aynı yerde bana 40 lira belirledi, öbür tarafa 120 lira." Bu kişi nerede hakkını arayacak? Yani, gene şunu dersek: "Yahu, zaten bunların hakkı değil." E, bunların hakkı değilse biz bunlara niye satmaya uğraşıyoruz. Yani o zaman biz bunu zorunlu olarak... Elli yılın, yüz yılın, biraz önce Osman Bey de söyledi, yüz yılın bir problemi bu. Atadan, dededen gelmiş, hak olarak görmüş. Şimdi, şu anlayış yanlış anlayış: "Ya, bunların şeyi yok." Biz zaten bunlara hak gördüğümüz için... Kullanım kadastrosunu niye yaptınız? O zaman şunu yapsaydık: Tespit edelim, ne yapacaksak karar verelim. Bu, sosyal problemi çözecek mi? E, şimdi, bu şekilde yüzlerce vatandaş, binlerce vatandaş eğer adalete başvuramayacaksa, hakkını aramayacaksa bizim bu barış ve tasfiye kanunumuz... Yani adına böyle diyoruz üç grup olarak da müşterek anlaşmaya vardık, ufak tefek nüanslarımız var ama bu cenazenin ortadan kalkması noktasında üç grup ortak kararımız var. Ha, usulde ufak tefek hatalarımız var yani "Yıkayalım mı?" şu mudur, bildiğimiz geleneksel şeylerle ilgili.

Şimdi, burada adaleti ve hukuku devre dışı bırakmayı ben doğru bulmuyorum. Duvara toslarız onu çok açık ve net söylüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Rayıç bedeller üzerinde ne kadar dikkat edilmesi gerektiğinin, bu konunun önemsendiğinin farkındayız. Tabii, bir tasfiye kanunu, bir barış sürecinin oluşturulması gündemde. Bu anlamda rayıç bedellerin yüksek olduğu anda hak sahipliği verilecek olanların mağdur edilmesi söz konusu olacak. Burada dava açılmaz ama bunlar zaten hak sahibi değildi... Bunlar, bir kere, hak sahibi olacaklar. Bu kanunla böyle bir anlaşma zemini imzalanmış oluyor. Daha sonra da bu mağduriyetler giderilecek. Bu yapılan değişikliklerle de bunların daha kolay bir şekilde alabilmeleri adına Komisyonumuzun değerli üyeleri, bürokratlarımızın değerli katkılarıyla bu tasarı şekilleniyor. Ben, katkılarından dolayı teşekkür ediyorum.

Şimdi iki dakika ara veriyoruz.

Kapanma Saati: 15.55

DÖRDÜNCÜ OTURUM
Açılma Saati: 16.00
BAŞKAN: Mehmet ERDOĞAN

---0---

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, çalışmalarımıza kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Yeni fıkra ihdasına ilişkin bir önerge var, önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/563 Esas Numaralı Tasarının 6. maddesinin 4. fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkranın eklenmesini arz ve teklif ederim.

Vahap Seçer
Mersin

“5) Hak sahiplerine doğrudan satılacak taşınmazlarda aşağıdaki hükümler uygulanır:

a) Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde olan, üzerinde konut bulunan taşınmazlar; hak sahibinin satışa konu taşınmazın bulunduğu büyükşehir belediyesi ve/veya belediye sınırları içerisinde başkaca konutunun bulunmaması halimlak vergisi değeri üzerinden, diğer hak sahiplerine rayiç bedel üzerinden satılır.

b) Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde olan ve üzerinde tarım ve hayvancılık amaçlı bina ve tesisler ile sanayi, ticaret vb. işyeri amaçlı bina ve tesisler bulunan taşınmazlar; esnaf ile tarım ve hayvancılık faaliyetinde bulunanlara emlak vergisi değeri, diğerlerine rayiç bedel üzerinden satılır.

c) Belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan, münhasıran bahçe ya da tarım ve hayvancılık amacıyla kullanılan taşınmazlar hak sahiplerine emlak vergi değeri üzerinden satılır.

d) Orman köyü sınırları içerisinde bulunan taşınmazlar orman köylülerine bedelsiz olarak devredilir.

Bu maddenin (c) ve (d) bentlerine göre; münhasıran tarım ve hayvancılık amacıyla kullandığı için hak sahiplerine emlak vergi değeri üzerinden satılan taşınmazlar ile orman köyü sınırları içerisinde bulunan ve münhasıran yerleşim veya tarım ya da hayvancılık amacıyla kullandığı için hak sahiplerine bedelsiz olarak devredilen taşınmazların tapu kütüklerine, satış ve devir işlemi sırasında, on yıl süreyle satış ve devir amacı dışında kullanılmayacağı yönünde şerh konulur.”

VAHAP SEÇER (Mersin) – Söz almak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Seçer.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Bizim bu konuya ilişkin kanun teklifimizde 2/B alanlarıyla ilgili satış bedellerinin hem 2/B alanlarının bulunduğu yere göre, üzerindeki hak sahiplerinin ya da kullanıcılarının duruma göre, yani orman köylüsüydü, tarımla uğraşandı ya da herhangi bir ticari faaliyette bulunmak için üzerinde yapı yapan esnaftı, bunlara göre belirli tasnifler yaptık ve bu yerlerin farklı satış bedelleriyle değerlendirilmesini burada amaçlıyoruz. Öncelikli olarak orman köylüsüne önem veriyoruz. Zaten yasanın adı da “Orman Köylülerini Kalkındırma” diye başlıyor. Özellikle de bu yasanın ruhuna uygun bir önerge diye ben şahsen düşünüyorum.

Bizim buradaki amaçladığımız, konutlarda belediye ve mücavir alan sınırları içerisindeyse bu hak sahipleri 2/B alanları üzerine konut yapmışsa, bu hak sahiplerinin bu belediye, büyükşehir belediyesi, yani 2/B alanının olduğu büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde ya da belediye sınırları içerisinde başkaca konutun bulunmaması hâlinde emlak vergisi değeri üzerinden, diğer hak sahiplerine ise rayiç bedel üzerinden verilmesini amaçlıyoruz. Yine, belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde olan ve üzerinde tarım ve hayvancılık amaçlı birtakım yaklaşma olmuşsa, bina yapılmış, tesis yapılmışsa ya da sanayi tesisi yapılmışsa, ticari bir tesis yapılmışsa, bunlar iş yeri amaçlı ise, esnaf ile tarım ve hayvancılık faaliyetlerinde bulunanlara emlak vergisi değeri üzerinden, yine diğerlerine rayiç bedel üzerinden bu iş yerlerini satılmam istiyoruz. Ayrıca, belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan, münhasıran bahçe ya da tarım ve hayvancılık amacıyla kullanılan taşınmazlar hak sahiplerine emlak vergisi değerini üzerinden satılsın istiyoruz.

Ayrıca da, bu düzenlemede (c) ve (d) bentlerine göre, yani belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan tarım ve hayvancılık amacıyla kullanılan yerler ile orman köylülerine verdiğimiz 2/B alanlarının

tapularına bir şerh koyalım. Bu alanda tabii daha ayrıcalıklı bir satış şartı ortaya koyduğumuz için bunlar on yıl süreyle satış ve devir amacı dışında kullanılmasın. Bu yönde de bir şerh konulmasını biz talep ediyoruz.

Ben arkadaşlarımın takdirine sunuyorum önergemi.

Değerlendirmelerim bu kadar.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Seçer.

Yeni fıkra ihdasına ilişkin önergeye katılıyor mu Hükûmet?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Katılamıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer bir önerge var, önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

1/563 esas numaralı kanun tasarısının 6. maddesinin 13. fıkrasının tasarıdan çıkarılmasını arz ve teklif ederim.

Seyfettin Yılmaz

Adana

Gerekçe:

Bedele itiraz edenlerin hak iddiasında bulunamayacağını düzenlemektedir. Bu da hak arama özgürlüğünün sınırlandırılmasından öte, ortadan kaldırılması anlamına gelir ki bu hukuk devletinde kabul edilemeyecek bir durumdur.

BAŞKAN – Zaten bu konuyla ilgili gerekli açıklamalar da yapıldı. Şu anda mevcutta hak sahibi değil. Bizim yaptığımız bu çalışmayla hak sahibi olmaları yönündeki bütün engeller kaldırılıyor, bunlara bu şartlarla hak sahibi olması imkânı getiriliyor.

Hükûmet bu önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Katılamıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/563 Esas Numaralı Tasarının 6. maddesinin 14. fıkrasında “bu taşınmazlar” ibaresinden sonra gelmek üzere, “ormana dönüştürülmeye müsait alanlar dışında” ibaresinin eklenmesini arz ve teklif ederim.

Vahap Seçer

Mersin

Gerekçe:

Hak sahibi bulunmayan veya doğrudan satın almaya ilişkin hak sahipliği kalmayan 2/B alanlarının ormana dönüştürülmesi amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Sayın Seçer...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ben bu konuda kısa bir değerlendirme yapayım.

Maddenin tümü üzerinde değerlendirme yapılırken yine bu fıkra ile ilgili görüşlerimizi ifade etmiştim, kısaca tekrar ifade etmek istiyorum.

2/B alanında bir hak sahibi bulunmuyorsa ya da satın almaya ilişkin bir hak sahipliği ortadan kalkmışsa bu alanlar eğer ormana dönüştürülecek durumdaysa ormana dönüştürülsün, eğer yok ormana dönüştürülmeyecek durumdaysa, müsait değilse Maliye Bakanlığı bunu, tabii ki kendi uhdesinde, satış dâhil, istediği gibi kullanabilir. Ama bu fıkroda öncelik olarak ormana dönüştürülme şartı aranmıyor ya da şöyle söyleyeyim, burada bir ormana dönüştürülme kriteri getirilmiyor. Ormana da dönüştürülse, dönüştürülmesede de satış dâhil genel hükümlere göre Maliye Bakanlığı bu alanları değerlendirebilir diyor.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Hükûmet adına Sayın Genel Müdürüm, buyurun.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, Sayın Vekilimin o kaygısı 5'inci maddenin 1'inci fıkrasında yapılan önergeyle yerine getirildi. Burada aynen, artık 2/B alanlarından tekrar orman olarak değerlendirilmesi “Orman Genel Müdürlüğünce istenilen yerler tahsis edilir.” dendi. Dolayısıyla burada böyle bir şeye gerek yok. O nedenle katılamıyoruz, yani kanunda bu husus sağlandığı için böyle bir değişikliğe katılamıyoruz efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Son önergemiz var, okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısının 15'inci fıkrasının son kısmı “bedel”den sonraki kısmın aşağıdaki gibi değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Hüseyin Samani

Ali Aşlık

Seyfettin Yılmaz

Vahap Seçer

Antalya

İzmir

Adana

Mersin

“... bedel taşınmazın değerine eklenerek son müracaat tarihinden itibaren üç yıl içinde satılarak satıştan elde edilen gelirden yapı ve eklenti sahiplerine ödenir ve idare tarafından yapıların tahliyesi sağlandıktan sonra ferağ işlemleri gerçekleştirilir.”

Gerekçe:

Bu işlemin uygulamasındaki zorluklar göz önüne alınarak süre biraz uzatılmıştır.

BAŞKAN – Bu konuda söz almak isteyen var mı?

Sayın Genel Müdürüm, buyurun.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ H. ABDULLAH KAYA – İki yıl üç yıla çıkarılıyor efendim, takdirinize bırakıyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Hükûmetin takdire bıraktığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Şimdi, kabul edilen önergelerle birlikte, iki redaksiyon yetkisinin de Komisyonumuza verilmesi ile maddenin tamamını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Çalışmalarımıza yarın saat 10.30' da başlamak üzere toplantımızı burada bitiriyoruz.

Kapanma Saati: 16.11